

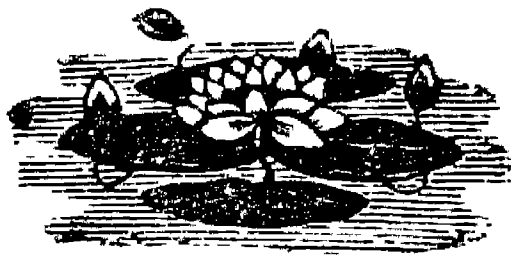
Mr Ramamurti
182. 1800.
శ్రీ రా మా.
1948

జీకానందస్వామివారి "ప్రాకృతిమయము"

లనువ్యాసమునకుఁ దెలుగు.

కూచి నరసింహము బి. ఏ. గారిచే

రచియింపఁబడినది.

రెండవకూర్పు 1500 ప్రతులు.

స్కేప్ లండన్ కో., ముద్రాశాలలో

కె. సుబ్బారాయస్వామిదరులచే ముద్రింపఁబడియె.

కా క నా ద.

1926

[వెల రు 0-14-0

శ్రీ కృష్ణ దేవరాయ ఆంధ్ర బాషానిలయము,

విభాగము

విభాగ సంఖ్య

2448

శ్రీరానూ.

1 Each soul is potentially divine.

2 The goal is to manifest this divine within, by controlling nature, external and internal.

3 Do this either by work, or worship, or psychic control, or philosophy—by one or more or all of these—and be free.

4 This is the whole of religion. Doctrines and dogmas, or rituals, or books, or temples, or forms are but secondary details.

SWAMI VIVEKANANDA'S
Raja Yoga.

1 ప్రతిజీవాత్మలోను బరమాత్మశక్తి యంతర్భూతమై యున్నది.

2 అంతర్బాహ్యప్రకృతుల వశీకరణమువలన (శమదమాదులవలన) లోపలనున్న యాభిగవత్తత్త్వమును వ్యక్తీకరించుటయే ప్రాప్తిపవలయు పరమావధి.

3 సత్సక్రియాచరణము, భక్తి, యోగాభ్యాసము, తత్త్వవిచారణ—యీసాధనములలో నెక్కటిఁగాని, కొన్నిటిఁగాని, యన్నిటిఁగాని యవలంబించి యదినఱవేర్చుకొని విముక్తుడవుగమ్ము.

4 మతములోనున్న సారమంతయు నిదియే. ఇతర వాదములు, రాద్ధాంతములు, కర్మకాండము, మతగ్రంథములు, దేవాలయములు. బాహ్యచారపద్ధతులు—ఇవన్నియుఁ గేవలప్రధానాంశములు.

శ్రీ వివేకానందస్వామివారిరాజయోగము.

కృతముముద్రణమునకు

ప్రీతి క.

—o—o—o—

సీ! లేఖాయమున నెని ర్నిప్తచిత్తత సన్య

సింది సద్గురు నాశ్రీ ర్నించినతఁడు

ప్రాచ్యపాశ్చాత్య స ర్ద్ధింధజాలము వేల్చి

డి, నిశితబుద్ధిఁ బ ర్నించినతఁడు

సాదనచేతను ర్ సద్గురుకృపచేత

బ్రహ్మనుభవసిద్ధి ర్ వలసినతఁడు

వంగభాషను నాంగ్ల ర్ భాషను నసమాన

వక్తృత్వసంపత్తిఁ ర్ బడసినతఁడు

గీ. సర్వవాగరక కృపం ర్ చంబు తిరిగి

కాంచి స్వయముగ జ్ఞాన మా ర్ జ్ఞించినతఁడు

సద్యశుఁడు, వివేకానంద ర్ సంజ్ఞవాఁడు

వంగభాషను దీనిని ర్ వ్రాసినాఁడు.

అట్టి వివేకానందస్వామివారు “ఉద్బోధన” పత్రికలోఁ బ్రకటిం
చిన—ప్రాకృత్పశ్చిమములు, The East & the West—అను వ్యాస
మును ఇంగ్లీషుచేసి శ్రీ స్వామివారిగ్రంథముల యైదవసంచికలోఁ
గడపట ముద్రించినారు.

మ. రా. శ్రీ. కావ్యనిధి, చెలికాని లచ్చారావుగా రంపగా
ఆభాగము నే జదువుట తటస్థించినది. ఆహా ! వివేకానందస్వామి
యాకర్షణ వశీకరణమహిమ! రుజుపీడితుఁడనై విశ్రాంతిఁగోరుచున్న
వాకు, ఆవ్యాసము చదివినవెంటనే, దాని నాంధ్రీకరింపఁ దీవ్రమైన
వాంఛపుట్టినది. ఎంతకొట్టుకొనినను అబుద్ధి మఱలుచుకొనలేకపోయి

తిని. శ్రమకోర్పుకొని యెట్లో యాయాంధ్రీకరణకృత్యము భగవత్కృపచే నెఱవేర్చుకొంటిని.

ఆమహానుభావుఁడు దీనిని మొట్టమొదట వంగభాషలో వ్రాసి నాఁడు. దాని యింగ్లీషుతర్జుమానుబట్టి నేను దెలుఁగుచేసినాను. రెండు భాషాపరివర్తనములవలన మూలశ్వాసములోనుండు రసము తగ్గియుండువచ్చును. నాభాషాంతరీకరణ లోపము లెన్నియున్నను, శ్రీవివేకానంద ప్రతిపాదితవిషయగౌరవమును, ఆమహామహాని మేఘగంభీరవచనరచనావిశారదత్వమును ఆలోచముల నన్నిటిని గప్పిపుచ్చఁగలవని నేననుకొనుచున్నాను.

సత్యప్రకటనములో, వారేమనుకొందురో! వీరేమనుకొందురో! యని యాయనకణుమాత్రమైనను గొంకుజంకులఁ లేవు. పిడుగులు పడినట్లు సత్యవాక్కులున్నట్లు నోటినుండియూడి యీవలఁబడవలసినదే! అట్లున్నను బక్షివ తబుద్ధిచేఁ బరులగుణములు దాచిపెట్టుటగాని, పరులమనస్సు తన వాగ్ధారచే నెప్పించుటగాని యాయన ప్రకృతిగోగాన్నింపదు. ఎంత సూఢదుర్గ్రహభ్యాత్మికాంశమైనను అరటిపండ్కొలిచి చేతఁబెట్టునట్లు చెప్పుటలో వివేకానందస్వామిని మొదటఁజెప్పి పిమ్మట మఱిమొకనిఁ బేర్కొనవలెను. అనుభవజ్ఞులకును గేవలగ్రంథవ్రాతలచాండితీసంపన్నులకును గల భేదమిదియే!

అనావశ్యకముగాఁ బీఠిక పెంచుటవలన లాభ మేమియులేదు. మతములలో, దేశాచారసంప్రదాయములలో, గట్టుబట్టిలో, గాని పించు తీరులలో, యుక్తాయుక్తవిచారణలలో, బరమార్థనిర్ధారణలలో, సంతర్బాహ్యపరిశుద్ధులఁ గూర్చిన యభిప్రాయములలో, స్నాన పానాహారవిహారాదులలో, మగ్యాదామార్గములలో, నాగరకతాప్రకృతులలో, అన్యజాతిమతముల కగపఱచు గౌరవములలో, అహింసాపరోప

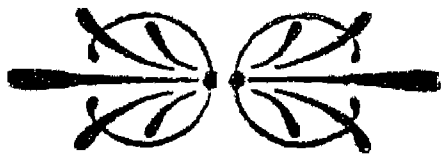
కారాదిపరమధర్మములలో, బ్రాహ్మ్యలనుగు మనకును బాహ్యత్వల
గు నాంగ్లేయాదులకును గల స్థూలసూక్ష్మతారతమ్యము లెఱుగఁ గు
తూహలపడువారికి శ్రీస్వామివారి యీవ్యాస ముపకరించినట్లు మఱి
యొం డుపకరింపఁజాలదని నాయభిప్రాయము. అదియుఁగాక సర్వప్ర
పంచచారిత్రమును అతిసంగ్రహముగాఁ గాలపౌర్వాపర్యానుసారము
గా నువిస్పష్టముగా స్వామి యిందుఁ జెప్పినాఁడు.

అర్థసౌలభ్యార్థము వినంధులును అన్యదేశ్యపదములును విపుల
ముగా నుపయోగపఱచినాను. ఇతర భాషానియమములను బుద్ధిపూ
ర్వకముగా నుల్లంఘింప లేదు.

ఈ తెలుఁగువ్యాసము తమ పత్రికలో, బ్రకటింపించుటయేకాక,
నాకు వ్యయప్రయాస మేమియులేకుండ, అదనముగాఁదీయించి, దయా
శౌరవములతో నాకు 350 ప్రతులిచ్చిన మ రా. శ్రీ. (కావ్యనిధి)-
చెలికాని లచ్చారావుగారికి శ్రీరామచంద్రమూర్తి చిరాయితారోగ్య
యశస్సుఖము లొసఁగి రక్షించుఁగాక!

పీఠాపురము,
4—1—1923. }

సకలసత్సద్భజనవిధేయుఁడు
కూచి నరసింహము.

శ్రీ రా మా.

VIVEKANANDA'S “The East and the West”

శ్రీనివేకానందస్వామివారు “ఉద్బోధన” కత్తికకు వంగభాషలో

“ప్రకృష్టిమము” లను శీర్షకముతో వ్రాసిన

వ్యాసమునకుఁ దెలుగు,

స్వరవధికములై నిమ్నములై వెల్లివిరిసి యొడ్ల నొరసి వేగము
గాఁ బాటునదులు, వానితీరములపై నిందుని నందనవనమును ధిక్క
రించు మనోహరమైన యుద్యానవనములు, వానినడుమ నాకాశమునం
టుచుఁ జిత్రవిచిత్రశిల్పక్రియాలంకృతములై చిత్తరంజకము లగుపాల
తాతిప్రాసాదములు, ప్రక్కలను ఎదుటను వెనుకను పడిపోవుచున్న
మట్టిగోడలతోఁ గడుశిథిలమైన కప్పులతో అస్థిపంజరములవలె నంటి
యున్న వెదురు పెణకలతోఁగానిపించు గుడిసెలగూడెములు, వాతచిం
పులుకట్టుకొని శుష్కించిన శరీరములతో నిట్టట్టతిరుగులాడు వృద్ధయు
వాకారములు, చిరకాలానుభూతదారిద్ర్యహతాశాచిహ్నితములైనవా
రిముఖములు, అట్టి దుర్బలశరీరములతోనే అట్టి దీనవిలోకనములతోనే
సామాన్యముగా సర్వత్ర కన్నట్టు ఆవులు, ఎడ్లు, గేదెలు, మార్గపా
ర్శ్యములఁ బెంటయు ముఱికియు—ఇది మన ప్రస్తుతహిందుదేశము.

చిత్రభవనముల చెంతనే జీర్ణకుటీరములు, దేవాలయముల దగ్గ
రనే దిక్కుమాలిన పెంటపోగులు, కాంచనాంబరప్రభాడంబరుప్ర
క్కనే పోవు కొపినధారి యగు కర్మండి, గొంతుకవలకుమెక్కు గొ
ప్పస్థితిగలవారిపై వ్రాల్చుచు గుండె నీరుచేయు యుధాపీడితుని శోభావి
హీనములైనచూపులు—ఇది మన జన్మభూమి.

మహామూర్తి విషూచీకృతమైన వినాశము, దేశప్రజ ఆయువుపట్లనే తిని వేయుచున్న విషవాయుజ్వరములు (మన్నెపుజ్వరములు) పాదుకొని ప్రకృతిప్రాయములైన నిప్పస్త్రులును అపస్త్రులును, తెయ్యిమని మాటిమాటికీ ఘోరముగా తాండవమాడుమృత్యుదేవతనుబోలు తామదేవత, చండరుజాదాఃఖిసమరక్షేత్రమగు అపరకురుక్షేత్రము, ఆశచుటుకుదనము, సంతోషము, ధైర్యము—ఈజీవలక్షణముల మృతాస్థికలతో సంకీర్ణమైన మహాపితృవనము, ఆత్మదాఃఖిమోక్షముకంటె అస్యపురుషార్థము లేదని, జీవాత్మపరమాత్మచు సంధానము కొరకు ధ్యానమగున్నట్లే తన్మధ్యమున మహామానముద్రతో, గూరుచుండు యోగి—యూరప్పునుండి వచ్చి మనదేశములో, బ్రహ్మాణముచేయు పథికుని దృక్పథమునఁ బడునవి యివి.

స్వదేశస్థులు పరదేశస్థులు, స్వమతస్థులు పరమతస్థులు, అడుగుక్రిందఁ బెట్టి చచ్చునట్లడఁగఁదొక్కి-నందువలన, ఆకారమునమాత్రమే మనుష్యులుగా నగపడుచు, పరమశాంతులై పాటుపడి బాధపడుచు, బానిసవాండ్రవలె స్వతంత్రాగ్రంథము లేమియు లేక ముందువెనుకలు లేక, ఆశలడుగంటి, యెట్లో యీగాలిబ్రతుకుబ్రతికి కాలమును గడపుకొనినఁ జాలు నని యనుకొనుచు, ఎదుటిపచ్చ చూచియోర్వలేని బానిసల కనుగుణమగు పరమమష్టస్వభావముపాలై, హతాశులవలె శ్రద్ధావిరహితులై, అవిశ్వాసులై, కపటోపాయములను దోహదమును నక్కజిత్తులను ఆత్మరక్షణసాధనములుగఁ జేసికొని, స్వప్రయోజనపరతాస్వరూపములై, బలవంతులపాదధూళినాకుచుఁ జాలనిదుర్బలులఁజావఁదన్నుచు, ముంహాశ లేనిఅశక్తులను సహజముగా ఆశ్రయించుకొని యుండు వికృతమష్టమూఢాచారములలో మునిగియుండి, నీతినియమములప్రాప్తులేక, ముప్పదికోట్లజీవరాసులు, కుర్చి కంపుగొట్టు శవముపైని లుకలుకలాడు పురుగులవలె హిందుదేశము శరీరముమీఁద మూఁగియున్నట్లు—మనలఁజూచి ఆంగ్లోద్యోగి యనుకొనుచున్నాఁడు. అట్లనుకొనుట సహజము.

సంతతాధికారోపార్జనాసహోన్మత్తులై, యుక్తాయుక్తవివేచనవి

రహితులై, అడవిమృగములవలె నతిభీకరులై, కామాతురులై కాంత
లకుగడగడలాడుచు, ముప్పొద్దుల సురాద్రవములోమునిగి తేలుచు,
కచ్చశుద్ధి, పవిత్రత, శుచి, శుభ్రత, అనుతలంపే లేక, జడపదార్థము
నే నమ్ముచు, దానిని దానివివిధోపయోగములను ఆధారముచేసికొన్న
వాగరకతఁ బడసి, బలవంతముగానో కపటోపాయములచేతనో దో
హముచేసియో యితరుల దేశములను ఇతరుల విత్తమును సాహసించి
స్వాధీనము చేసికొనుచు, దానివలన నొకతమలాభాభివృద్ధులనుమాత్ర
మే చూచుకొనుట కలవాటుపడి, ఆముత్రికవిశ్వాస మనుమాత్రము
లేక, అన్న పానాదిశరీరసూఖములును విషయభోగములునే జీవితఫలము
లను దేహాత్మ బుద్ధితోఁ బ్రవర్తించు పాశ్చాత్యులు:—మన హైంద
వుల దృష్టిని కేవలము పిశాచములు, అసురులు.

ఉభయపక్షముల ద్రవ్యములును ఇట్టి పరస్పరాభిప్రాయములతో
నున్నారు—ఈఅభిప్రాయము లన్యోన్యవివేచనమువలనను, బాహ్య
మైన అల్పజ్ఞానమువలనను గలుగుచున్నవి. విదేశీయులైన యూరపు
ఖండవాసులు మనదేశమునకు వచ్చి పట్టణములలో మంచి నిర్మలా
రోగ్యకరములైన నెలవులనుండు దివ్యభవనములలో నివసించుచు మన
వాస్తవములను తమదేశములో శుభ్రముగా సుందరముగా అమర్చి
కట్టిన నగరములతో పోల్చి చూతురు. వారికింద నేదో యొక నపుక
రిచేసికొనుకులమువారొకరే వారికిఁ బరిచితులు. కష్టచారిద్రవ్యములు
మనదేశములో నున్నంత యితరదేశములలోఁ గనఁబడ వన్నమాట
నిజమే. ఎక్కడఁజూచినను ముఱికియు రోతయు నుండు నన్నమాట
యును వాస్తవము కాదనలేము. ఇట్టి మలినదాస్యనైచ్యములమధ్య
మున మంచికి తావుండునని యూరపుదేశీయు లూహింపఁజాలరు.

ఇకను యూరపువారన్ననో—జిహ్వానియమములేక, దొరకిన
దెల్లఁ దినుచు, మన సంప్రదాయానుసారమైన పరిశుభ్రత యన్న
నేమో యెఱుఁగకుండ, వర్ణభేదములు లేక, స్వేచ్ఛగా స్త్రీలతోఁ గల
సితరుగుచు, మద్యపానముచేయుచు, ఒకరినుకరు కొఁగిలించుకొని స్త్రీ
లును పురుషులును గూడి సిగ్గుబిడియములు లేక విందులలో విహరింప

త్యములు చేయుచు—మనకన్నులకు విడ్డూరముగాఁ గానిపింతురు. ఇట్టిజాతిలో మంచి కవకాశ మెక్కడనుండునని మన మనుకొందుము.

ఈయభిప్రాయములు రెండును బాహ్యదృష్టివలన నుత్పన్నములైనవే కాని లోతుగా పరికించి పరిశీలించుటవలనఁ గలిగినవి కావు. పరదేశీయులను మనతోఁ గలియనియము. వారు మ్రేచ్చు లందుము. మనము నల్లవారమని బానిసలమని వారు మనలఁ జూచి అసహ్యించుకొందురు.

ఉభయులలో నొక్కరును రెండవవారిలో పరోక్షముగానుండు పరమ సత్యమును గనుఁగొననప్పటికిని, రెండభిప్రాయములలోను కొంత నిజ ముండక తీరదు.

ప్రతివానిలోను భావరూపమైన గుటిగా ముఖ్యలక్షణ మొకటి యుండును. భావమునుప్రకటించు భాషవలె, ఈలక్షణమును బాహ్యమానుషాకృతి బయలుపఱుచుచుండును. అట్లే ప్రతిజాతికిని ప్రధాన లక్ష్యమొకటి యున్నది. ఈధర్మము ప్రపంచముకొఱకుఁ బనిచేయుచున్నది. ప్రపంచపోషణమున కది యావశ్యకము. ప్రపంచరక్షణమున కట్టిధర్మముయొక్క ఆవశ్యకత యెప్పుడు పోవునో అప్పుడే ఆధర్మమున కాశ్రయముగానుండు పురుషుఁడుగాని జాతిగాని నశించిపోవును. ఎంతదుఃఖదురవస్థలలోనున్నను, ఎంతదరిద్రతాపీడితులమైనను, స్వజనులవలనను పరజనులవలనను ఎంతహింసింపఁబడుచున్నను, మనము—హిందువులము—ఇంకనుజీవించియుండుటకుఁగారణము, ప్రపంచపరిరక్షణమున కింకను గావలయు నొకజాతీయ వ్యక్తి మనలోనుండుటయే. యూరపునివాసులకు వారిజాతీయభావ మున్నది ; అది లేకున్నను ప్రపంచవ్యాపారము సాగదు ; అందుచేతనే వారంతబలవంతులుగా నున్నారు. యావచ్చుకీ పోయిన మనుష్యుఁడొక్కనిమిషము బ్రతుకఁగలఁడా ? ప్రత్యేకమానవుల సమాహారమే జాతి. జనసత్వములు సంపూర్ణముగాఁ జచ్చినజాతి నిలిచియుండునా ? ఒకవేయివత్సరములనుండి యెన్నో కష్టములపాలై గగ్గోలుపడుచున్న యీమనహిందుజాతి యేల మడిసిపోలేదు ? మన ఆచారమర్యాద లంతచెడ్డవైనచో

ఈ పాటికి మన మీ ప్రపంచమునుండి తుడిచిపెట్టుకొని పోవలసినదే ? అట్లేల జరుగ లేదు? మన దేశమును జయించిన యనేక పరరాజులు మనల నణగఁదొక్కి చంపివేయుటకు సర్వవిధములఁ జూచిరి గాని ప్రయత్నలోప మేమైనఁ జేసిరా? అనాగరకములైన యితరదేశములలోని ప్రజలవలె హిందువు లేల రూపుమాసిపోలేదు? భరతఖండము పాడువడి నిర్జనారణ్య మేలకాలేదు? అట్టే నచో, పరదేశీయులు, పరమ సంభ్రమముతో పరుగెత్తుకొనివచ్చి హిందుదేశములో పీఠము వేసికొని యుండి యందలి సారవంతములైన భూములు దున్నుకొని పండించుకొనుచు సుఖముగానుండురే! అమెరికా, ఆస్ట్రేలియా, ఆఫ్రికాఖండములలో వారట్లు చేయలేదా? చేయుచుండుటలేదా? ఓ నావిదేశమిత్రమా! నీవనుకొనునంతబలము నీకు లేదు! అట్టి వృథాభావనలోఁ బడకుము. భరతఖండమునకుఁగూడ దానిబలము దానికున్నదనియు, ఇంకను దానిసత్యసారము దానిలోనున్నదనియుఁ దొలుతఁ దెలిసికొనుము. అదిగాక, ప్రపంచనాగరకతాసమష్టిభండారమున కింకను దనవఁతోనఁగవలసియున్నది గనుకనే భారతవర్ష మింకను బ్రదికియున్నదనియుఁగూడఁ దెలిసికొనుము. మాదేశీయులలోఁ గొందఱు బాహ్యవేషములలోను అభ్యాసములలోను లోపలియూహలలోను ఉద్దేశములలోను పూర్తిగా పరదేశీయులుగా మాటి—“మేమధఃపతితుల మైకశుప్తాయులమైనాము. ఓయూరప్థండ్వానులారా! మాకు మీ శేరక్షకులు! మామీఁద కనికరముంచి మమ్మీయధోగతినుండి యుద్ధరింపుఁడు”—అని కన్నులు కరఁగిపాటునట్లేప్పుచు యూరప్థుదేశమువారిని బ్రార్థించుచున్నారు. అట్టియోస్వదేశీయసోదరులారా! మీరును ఈసంగతి బాగుగా తెలిసికొనవలసియున్నది. మఱియు మంగళగీతములు పాడుచు “ఇదిగో! జీజస్సుగారు హిందుదేశమునకు వేంచేసినారు. కాలక్రమమున భగవదాదేశము నెఱవేఱుచున్నట్లు అదిగో! కన్నుల కగపడుచున్నది!” అని అడాపుడిచేయుచుఁ గొందఱున్నారు. వారికిఁగూడ ఈసంగతి యెఱుకపఱుపవలసియున్నది. శివశివా! జీజస్సు రాలేదు. జిహ్వావా రాలేదు. వారు రాదు. వారియి

లు చక్కబెట్టుకొనుచు వారున్నారు. మన దేశమునకు వచ్చుటకు
 అపిలేదు. యథాపూర్వకముగా అననమువేసికొని కూరుచుండి ము
 ప్రాంతశివుడే మన కిక్కడ నున్నాడు; ఎప్పటిపూజాద్రవ్యములతో
 పూజలనందుచు రక్తమయమైన కాళీమాత కాన్పించుచున్నది ; అ
 విలో నావులగాచుచు ప్రేమమూర్తియైన గొల్లపిల్లవాడు—శ్రీజ
 ష్టుడు—ముద్దులొల్కు మురళీనాదములుచేయుచు మునుపటియ
 యున్నాడు. ఈముసలిసాంబుడు, ఒకప్పుడు, నందివాహనారూఢు
 డై, డమరువువాయింతుచు హిందూదేశమునుండి, యీవైపు నున్న
 తాళిబొర్నియో, సెలిబిజ, అట్టేలియాలు దాటిఅమెరికాతీరములవరకు
 బ్రయాణము చేసినాడు. అవైపుగా టిబెట్టు చీనాజపానులు దాటి
 సైబీరియావరకు వెళ్లి తనయెద్దును బలియమేపినాడు ; ఇంకను అల్లు
 చేయుచున్నాడు. కాళితల్లికూడ ఇంకను చీనాజపానులలో బూజుల
 నందుచున్నది. ఆతల్లి నేక్రైస్తవులు రూపముమార్చి మేరీకన్యనుజేసి
 జేబ్రైక్రైస్తవగా మారగా నేవిందుచున్నారు. అవిగో ! హిమవత్పర్వ
 తములు ! వాని యుత్తరమున కైలాసగిరి యున్నది, అది మామూన
 లిసదాశివునియొక్క ముఖ్యసదనము, పదితలలుఇరువది బాహువులుగల
 పరాక్రమవంతుడైన రావణుడైనను అగర్దైను గదలవలేకపోయి
 నాడు. ఇప్పు డీనవీనమతబోధకులా ఆపనిఁ జేయువారు ? ఓవెట్టు
 లారా ! ఇక్కడ, ఈహిందుదేశములో డమరుకర్షకులుచేయుచు, బు
 రాతశివుడును, అంతుబలులతో నేవింపబడుచు కాళీజననియు, వేణు
 గానము చేయుచు చిన్నారి శ్రీకృష్ణుడును, ఎప్పటికిని ఉందురు. హి
 మాలయములవలె స్థిరముగా వారు నెలకొనియున్నారు. క్రైస్తవులు
 గాని యితరమతబోధకులుగాని యెంతప్రయత్నము చేసినను వారిని
 గదల్పజాలరు. చూచి సహింపలేనియెడల శీఘ్రముగా వెడలిపోయి
 వేటమార్గము చూచుకొనుడు. స్వల్పసంఖ్యాకులగు మీకోసము జా
 తియంతయు సకలశ్రమముపడి చావవలెనా ? స్వేచ్ఛగా మేయుటకు
 మేపుకొనుటకు పొలములు భూములు నున్న మఱియొకచోటి కేలపో
 వరు ? విరివియైన ప్రపంచమెల్లను మీకు వెల్లడియెయన్నదే ! చే

యరు. అట్లుచేయరు. అట్లుచేయుటకుఁ జాలినశక్తి యేదీ! రామరామా! పాపము! ప్రాతశివుని ప్రసాదముతిని బ్రతుకుచు, ఆయనకు ద్రోహముచేసి ఆయనను దూషించుచుఁ బరరక్షకుని మహిమలు వర్ణించిపాడుచుందురు! “అయ్యో! మేమునీచులమై అధోగతిపాలైనాము, పడిపోయినాము, మాప్రవర్తనయంతయు పరమదుర్మార్గమైన ప్రవర్తనమైపోయినది.” అనికూనరాగములు పెట్టుచు గుడ్డు నలుపుకొనుచు మాలోఁగొందఱు యూరప్పుదేశీయులకడకుఁ బోవుచున్నారే, వారికిట్లు చెప్పుచున్నాను. “ఔను! నిజము చెప్పుచున్నామని మీరనుచున్నారుగదా, మీ మొట్టలు సత్యములేకావచ్చును, మిమ్ము నమ్మకపోవుటకుఁ గారణమగవడదు, కాని—మేము, మేము—అని జాతినంతను ఏలకలిపి చెప్పుచున్నారు? అది మీకేమిమర్యాద?”

సద్గుణములు ఏదోయొకజాతి ప్రత్యేకము గుత్తగొని యుండలేదు. మనుష్యులలోఁ దారతమ్యమున్నట్లే, జాతులలోను, కొన్ని సద్గుణము లొకజాతి కంటె మఱియొకజాతిలో ఎక్కువగా నుండవచ్చును. అని మొట్టమొదట మనము తెలిసికొనవలెను.

మన ముఖ్యోద్దేశము ముక్తి; పాశ్చాత్యుల ప్రధానాశయము ధర్మము. మనకుఁ గావలయుదిముక్తి. వారుకోరునది ధర్మము. ఇటు ధర్మమను పదము మీమాంసక మతానుసారముగా వాడుచున్నాము. ధర్మమన నేమి? ఇహలోకసుఖమునకో పరలోకసుఖమునకో పురుషునిచేఁ బ్రయత్నముచేయించునది ధర్మము. ధర్మము కర్మాధారము. సుఖసంపాదనముకై పనిచేయుమని ధర్మము మనుజుల అహోరాత్రములు పొడిచిపొడిచి పురికొల్పుచున్నది.

ముక్తియన నేమి? ఈలోకములో సుఖముకూడ దాస్యమే. అట్లే పరలోకసుఖమును. ఏలనఁగా ఈలోకముగాని యితరలోకములుగాని ప్రకృతిశాసనముల నుల్లంఘించి యుండలేవు. అన్నియుఁ బ్రకృతినయమబద్ధములే! ఇనుపసంకెలలకును హేమశృంఖలలకును ఉండు భేదమే యిహలోక దాస్యమునకును పరలోక దాస్యమునకును ఉండుభేదము—అదిగాక, ఎక్కడివైనను అట్టి సుఖములు ప్రకృతిబద్ధములు

గావున మరణమునకులోబడి యున్నది, శాశ్వతములు గావు. కనుక పురుషుడు ముక్తుడగుట క పేక్షింపవలెను, శరీరబంధములను దాటి పోవలెను, బానిసతనము వనికిరాదు:—అని బోధించునది ముక్తి మార్గము. మోక్షమార్గ మొక్క హిందుదేశములోనే యున్నది గాని యితరదేశములలోలేదు, ముక్తాత్ము లొక హిందుదేశములోనే యున్నారు, ఇతరదేశములలో లేరని తలచుగాఁ జెప్పఁబడు వాక్యము సత్యము. కాని ముందుముందు అట్టివారితర దేశములలోఁగూడ నుందురనుటయు అంతసత్యమే—అదిమంచిదే, అట్లుండుట మాకుఁ బరమసంతోషము. వెనుక నొకప్పుడు హిందుదేశములో ధర్మమును ముక్తియుఁ బరస్పరానుకూలములుగా నుండెను. యుధిష్ఠిరుడు, అర్జునుడు, దుర్యోధనుడు, భీష్ముడు, కర్ణుడుమున్నగు ధర్మోపాసకు లుండిరి. వారిప్రక్క నేష్టవ్యాసశుక జనకాదిముక్తి కాములుండిరి. బౌద్ధమతము ప్రవేశించుటతోడనే, ధర్మముపూర్తిగా త్యజించినారు, మోక్షమార్గ మొక్కటియే ప్రబలి ప్రధానమైనది. కనుక నే—గయాసురుడు అందఱకు మోక్షమార్గమే యుపదేశముచేసి ప్రపంచము పాడుచేయుఁ బ్రయత్నించెననియు, అంతట దేవతలందఱును ఒకసభ చేసికొని కపటోపాయమువన్ని అతనిని శాశ్వతముగా శయనించి విరమించునట్లు చేసిరనియు—అగ్ని పురాణములో రూపకాలంకాగోక్తులతో వ్రాసిన యొకకథ మనము చదువుచున్నాము. అందఱు చాటిచెప్పుచుండు మనదేశపతనమునకుఁ గారణము ధర్మముపూర్తిగానశించుటయే యనునది యాకథాసారము. ప్రజలందఱు మోక్షమార్గమవలంబించి యాచరించినచో అది సర్వోత్తమమే, కాని యెట్లుసాధ్యమగును? భోగానుభవములేకుండ భోగపరిత్యాగ మెన్నఁడునురాదు. మొదట సుఖమనుభవింపుము, తరువాత దానిని వర్జింపవచ్చును. అట్లుగాక దేశీయులందఱు ఆకస్మికముగా సన్యాసస్వీకారము చేసినచో, కావలసినది రాకపోవుటయే కాక, యిది వలకున్నదికూడ ఎగిరిపోవును. చేతిలోనున్న పక్షి చేయిదాటి పోవును, చెట్టుమీదనున్న పిట్టపట్టువడదు. బౌద్ధమతాధికారము మంచి ప్రజలముగానుండి ప్రతిమతమునందును వేలకొలది సన్యాసులు ప

సిందియుండురోజులలోనే దేశము వినాశదశోన్ముఖమై యుండెను. బౌద్ధులు, క్రైస్తవులు, ముసల్మానులు, జైనులు, సూక్ష్మదృష్టి శేక, అందఱు నొక్కసూత్రమే, యొక్కవియమమే విధించుచున్నారు. అది పెద్ద పొరపాటు. స్వభావభేదమునుబట్టి, వివిధమానవులకు వివిధజాతులకు విద్యాచారధర్మవ్యవహారవిధులు వివిధముగా నుండవలెను. బలవంతముగా నెల్లరను ఏకముచేయఁ బ్రయత్నించుటవలన నేమియు లాభము లేదు. పురుషార్థములలో మోక్షముకంటెఁ బరమార్థములేదు, మీరెవరైనను సరే! అంగఱువచ్చి యదిగైకొనుఁడు — అని బౌద్ధులు బహిరంగముగాచాటించి చెప్పుదురు. అదెప్పుడైన సాధ్యమా? “నీవుగృహస్థుఁడవుగాన, అట్టివానిపరిసక్తి నీకుండఁగూడదు, నీస్వధర్మమును నీవుచేయుము.” అని హిందుమతగ్రంథము లనుచున్నవి. అనూట యేమంచిది. ఒకఅడుగు దుముక లేనివాఁడు, ఒక్కగంతుతో ఉదధిదాఁటి లంకకుఁ బోఁజూచుచున్నాఁడు. అది వివేకమా? నీకుటుంబమును పోషించుకొని తోడివారికిద్రవ్యకై నను పట్టెడన్నము పెట్టలేవు, ఇతరులతోపొత్తుగా నుండి ప్రజాహితార్థము సామాన్యమైన కార్యమొక్కటియుఁ జేయలేవు. ఇంక ముక్తి వెంటఁజరుగినుదువా? “మోక్షము ధర్మముకంటె ఎక్కువ నిజమే, కాని మొట్టమొదట ధర్మముతప్పక నెఱవేర్చుకోవలెను.” అని హిందువులశ్రుతిలు చెప్పుచున్నవి. ఈవిషయముననే బౌద్ధులు భ్రమ పడి దేశమునకనే కానర్థములు తెచ్చినారు — అహింసమంచిదే, ఎగుసేయువారి నెదిరింపక సహించుకొనుట గొప్పమాటయే — ఇవి మహాదారమైన మతసిద్ధాంతములే! కాని “నీవు గృహస్థాశ్రమములలో నున్నావు, నిన్నెవఁడైన లెంపకాయకొట్టినప్పుడు, దానికి సమానమైన ప్రతికారము చేయనిచో, నీవునిజముగాఁ బాపముచేసినవాఁడవగుదువు” అని శాస్త్రములు చెప్పుచున్నవి. “నిన్నుఁజంపుట కెవఁడేనివచ్చిన, అతఁడు బ్రాహ్మణుడైనప్పటికిని అతనిఁజంపుట పాపముగాదు” అని మనువు చెప్పుచున్నాఁడు. (VII-350). ఇది పరమప్రమాణము, మఱచిపోదగిన విషయముకాదు. శూరులే యీప్రపంచసుఖము లను

భవింతురు—నీవీర్య మగపటిచి శత్రుజయవశీకరణములు సమకూర్చు
కొని ఐహికసుఖము లనుభవించుటకు సందర్భానుసారముగా సామదా
నభేదదండోపాయములను రాజనీతులునాల్గును ఉపయోగపఱుపుము—
అప్పుడేనీవు ధార్మికుడవగుదువు. అట్లుచేయక, యథేచ్ఛముగా నిన్నె
వఁడైనవచ్చి తన్ని కాలిక్రిందఁబెట్టి రాచుచున్నను, ఆబాధావమాన
ములు ఎఱిగి యెఱుఁగనట్లు నోరుమూసికొని భరించియున్నచో, నీబ్ర
తుకంత నీచపుబ్రతుకు మఱియొకటిలేదు; నీయిహలోకజీవనము కేవ
లనిరయమే, నీపరలోక జీవనమును అట్టినరకమే—ఇట్లు శాస్త్రములు
చెప్పుచున్నవి. నీస్వధర్మమును నీవుచేయుము—ఇది పరమసత్యసిద్ధాం
తము. నామతమువారికి ప్రేమపూర్వముగా నేజేయు హితోపదేశ
మిది. అట్లని యెవ్వరికిని కీడుచేయకుఁడు, ఎవ్వరియెడలను ద్వార్యము
తోఁబ్రవర్తింపకుఁడు, శక్త్యనుసారముగాఁ బరోపకారము చేయుటకుఁ
బ్రయత్నింపుఁడు. అంతేకాని, పరులుపెట్టుబాధలను వట్టిస్తబ్ధుడై భ
రించి యూరకుండుట గృహస్థునకుపాతకము, తత్క్షణమే ప్రతీకారప్ర
యత్నములు చేయుట అతనికినిధి. గార్హస్థ్యమునందుండువాఁడు కడు
శ్రద్ధతో యావచ్చుకీ యుపయోగించి ధనము సంపాదించి దానితో
స్వకుటుంబమును చక్కఁగా పోషించుకొనుచు, ఇతరులను సుఖపె
ట్టుచు, సాధ్యమైనంతవఱకు సత్కార్యము లాచరించు చుండవలెను.
అదిసీపు చేయలేనియెడల మనుష్యుడనని యెట్లుచెప్పుకొనఁ గలవు?
గృహస్థుడవైనను కావే! మోక్షముమా. యెట్లెత్తఁగలవు?

ధర్మము కర్మమూలముని యింతకుముందు చెప్పినాను. ఫలసా
ధనసమర్థమైన సంతతకర్మాచరణమే ధార్మికునిధర్మము. ఇంతయేల?
కర్మములవిధింపని వేదభాగములు వాస్తవముగా వేదములే కావని
కొందఱు మీమాంసకుల యభిప్రాయము: “ఆమ్నాయస్య క్రియార్థ
త్వాదానర్థక్య మతదర్ధావాం” అని జైమినిసూత్రములం దొకటి యు
న్నది—వేదోద్దిష్టమైనది కర్మముగనుక, కర్మప్రతిపాదకములుగాని వేద
భాగములు నిష్ప్రయోజనములు—అని దానియర్థము.

“ప్రణవాక్షరము నిత్యము జపించుటవలనను, తస్మంత్రార్థమును ధ్యానించుటవలనను, సర్వము సిద్ధించును.” “భగవన్నామోఽఘోరణమువలన సమస్త పాపక్షయమగును.” “ఈశ్వరేశ్వ యెట్లో అట్లు జరుగనిమ్ము అని అతఃమీఁద భారమువేసి అన్నియు వదలుకొన్న వారికి అన్నియు చేకూడును.” ఔను! శాస్త్రములు, జ్ఞానులు చెప్పిన యీమాటలు సత్యములు; కాని మనలో వేలకొలదిజనులు యావజ్జీవము ప్రణవధ్యానము చేయుచుండుటలేదా? భగవన్నామము చ్చరించి భక్త్యా నందపరవశులౌ చుండుటలేదా? నీయిష్టమెట్లో యట్లే కానిమ్ము తండ్రీ! భారము నీమీఁదవేసి పూర్తిగానన్న నీకర్పణము చేసికొన్నాను, అని యెఱుఁగుచుండుటలేదా? నిజముగా వారికేమి ప్రతిఫలము ముట్టుచున్నది? ఏమియులేదు! ఎందుచేత? కారణమిది, అది బాగుగాఁ దెలిసికొనవలెను, ఎవరిధ్యానము నిజమైనధ్యానము? ఫలకారి? ఎవఁడు సర్వ సంగపరిత్యాగియై సర్వేశ్వరు నిచ్చకుఁ దన్నుఁ నావదలివేసికొనఁగలఁడు? ఎవఁడు అని వార్యమైనశక్తితో, పిడుగుపడినట్లు, భగవన్నామము చ్చరింపఁగలఁడు? చిత్త శుద్ధిసంపాదించు కొనినవాఁడొక్కఁడే, అనఁగా, సత్త్వియాకలాపముచే న్వాంతమును స్వచ్ఛముగాఁ జేసికొన్న వాఁడు—అనఁగా ధార్మికుఁడైనవాఁడు.

ప్రతిమనుజుఁడును ఏదోయొకశక్తి నభివ్యక్తము చేయుటకుఁ దగినస్థానమై యున్నాఁడు. ఈశక్తి పూర్వకృత సముదాయసంచితము. అట్టిశక్తి వెంటఁబెట్టుకొని మనలో ప్రతివాఁడును పుట్టినాఁడు. ఆశక్తి పూర్తిగా వినియోగపడువఱకు క్రియాత్మాగముచేసి ప్రశాంతుఁడై యెవఁడూరకుండఁగలఁడు? అంతవఱకును పురుషుఁడు తనసుదుష్కర్మ ఫలరూపమైన సుఖదుఃఖము లనుభవించుచు అనివార్యముగా క్రియా ప్రేరితుఁడై యుండును అంతవఱకు కర్మాచరణమును సుఖదుఃఖానుభూతియు తప్పనవ్నడు, దుష్కర్మములుమాని సత్కర్మములు చేయుచు, దుఃఖమును తొలఁగించుకొని సుఖమనుభవించుచు నుండుట శ్రేయస్కరము గాదా? “మంచిచెడ్డలను రెండుమాటలు మాటాడు

చున్నారు. అందు మంచిచేయుట మంచిది," అని * శ్రీరామప్రసాదుడుగారు నెలవిచ్చెడువారు.

సరే! ఆయనుసరణీయమైన మంచి చేయి? ముముక్షువునకుఁ గావలయుమేలు వేఱు, ధర్మావలంబికి గావలయుమేలు వేఱు. గీతాప్రకటనకర్తయగు శ్రీకృష్ణభగవానుఁ డంతశ్రమపడి బోధించినది యీ మహాతత్వమే! హిందుమతాంతర్గతములైన వర్ణాశ్రమాచారములును స్వధర్మసిద్ధాంతమును ఈమహాతత్వమునే యాధారము చేసికొని యున్నవి.

అ ద్వేష్టా సర్వభూతానాం । మైత్రఃకరుణావచ

నిర్మమోనిరహంకారః । సమదుఃఖసుఖఃక్షమీ॥ (గీతXII—13)

ద్వేషరహితుఁడును, సర్వభూతములయందును మైత్రీకరుణలు గలవాఁడును, అహంకారమమకారములు లేనివాఁడును, సుఖదుఃఖములందు సమచిత్తుడై యుండువాఁడును, క్షమావంతుఁడును—ఈమాటలును ఇట్టిమాటలును కేవలమోక్షార్థికి చేల్లును.

కైర్యంమాస్మగమఃసార్థనైతత్త్వయ్యుపపద్యతే।

క్షుద్రంహృదయదౌర్బల్యంత్యక్త్వొత్తిష్ఠపరంతప॥ (గీతII—3)

పృథాపుత్రా! నపుంసవఁడవు (పౌరుషహీనుడవు) కాకుము! అది నీకుఁ దగదు. నీచమైన పీఠీకితనము వదిలిపెట్టి, ఓశక్తుసంతాపకుఁడా! లేమ్ము.

తస్మాత్త్వము త్రిష్ఠయశోలభస్వ

జిత్వాశత్రూన్ భుంక్త్వరాజ్యంసమృద్ధం

మయైవైతేనిహతాఃపూర్వమేవ

నిమిత్తమాత్రంభవసవ్యసాచిన్॥

(గీత XI—33)

* ఈయన వంగదేశస్తుఁడు, మహాజ్ఞాని, కాలికాభక్తుఁడు, తత్కృపాలబ్ధసరస కవితాసంపన్నుఁడు. కాశీస్తోత్రకదంబకము చేసి యాగీతములలో అతిసులభమగు గాటలతో ఆధ్యాత్మికతత్వములు అరటిపండ్లొలిచి చేతితోఁబెట్టినట్లు బోధించినాఁడు. ఆ పాటలుపాడునప్పుడు వంగదేశములో పండితులు మొదలుకొని పామరులవఱకు ఎల్లరు భక్తిపరవశులౌదురు. అవి యంతభక్తిరసభరితములుగను సర్వజనరంజకములుగనుఉన్నవి.

—కనుక లేచి ఖ్యాతినంపాదింపుము. శత్రువుల జయించి పుష్కల
రాజ్యమును భోగింపుము. నాచేత వారు ఇతఃపూర్వమే హతులై
నారు. ఓ సవ్యసాచీ! నీవూరక నిమిత్తమాత్రుడవు గమ్ము.

ఈ మాటలతోను ఇట్టి యితరగీతావాక్యములతోను ప్రభువు
ధర్మమార్గమును చూపుచున్నాడు. సర్వవ్యాపారములును సదసన్ని
శ్చములన్నమాట సత్యమే, యేపనిచేసినను ఇంతో అంతో పాపము
చేయక తప్పదు. అయిననేమి? అట్లేకానిమ్ము. కేవలనిర్వాహపారత్వము
కంటె ఎట్టిదో యొకవ్యాపారము మంచిదికాదా? అనశనముకంటె
అల్పహారము మంచిదికాదా? పుణ్యపాపమిశ్రితమైనను ఏదో యొక
పనిచేయుట, ఏమియుఁ జేయక అలసలై సోమరులై తాతిబండలవలె
నుండి జీవనము వృథాచేసికొనుటకంటె మేలుగాదా? ఆవు ఎన్నడు
అబద్ధమాడదు, దుంగ ఎప్పుడు దొంగతనము చేయదు. అయినను
ఆవెప్పటికి ఆవుగానే యుండును, దుంగ దుంగగానే యుండును. మను
ష్యుఁ డసత్యమాడును చౌర్యమును జేయును, కాని, వాఁడే భగవం
తుఁడుకూడఁ గాఁగలడు. శుద్ధసాత్వికగుణము ప్రబలముగా నున్న పురు
షుఁడు నిష్క్రియుడై నిరంతరధ్యాననిమగ్నుడై యుండును, రజోగు
ణప్రధానుడైనవాఁడు సత్క్రియలు దుష్క్రియలు కూడఁ జేయును.
తమోగుణాతిశయము గలమానవుఁడు మందుడై మొద్దులాగున ఏమి
యును జేయకుండును. బాహ్యచర్యలఁబట్టి, మనుష్యునిలో సర్వగుణ
మధికముగానున్నదో తమోగుణ మధికముగానున్నదో—పైకిఁ గనఁ
బడు శాంతి సర్వకర్మాతీతమై, సుఖదుఃఖముల దాటిన శుద్ధసాత్విక
నివృత్తిస్థితియో, అలసుడై అచేతనపదార్థమువలె పనిచేయుటకు బల
ములేక తెలియకుండఁగనే క్రమక్రమముగా కుల్లి కూలఁబడుచండు
జడుని అధమాధమతామసికస్థితియో—చెప్పుము చూతము. ఎవరి
మనసునువారు శ్రద్ధించుకొనిన సత్యము బయలుపడును. ప్రశ్న వేసి
ప్రత్యుత్తరముకై ప్రతీక్షించుచుండనేల? ఫలమునుబట్టి పాదపమెట్టిదో
తెలియును. సర్వసంపన్నుఁడు పనిచేయక పరమశాంతుడై యుండు
సన్నమాట వాస్తవము. కాని, ఆ శాంతి, ఆనిష్క్రియత, మహామన

శక్తులన్నిటిని ఒక మధ్యస్థానమునకు లాగిపట్టియుంచినందువలనఁ గలిగినది. శుద్ధసాత్వికుఁడైనమహాత్ముఁడు మనవలె పాణిపాదములతోఁ బనిచేయనక్కఱలేదు. ఇచ్చాచూత్రముననే ఆయన యెల్లకార్యములు తత్త్వము పూర్తిగా నెఱవేఱును. అట్టి సర్వబలసంపన్నుఁడే సర్వపూజ్యుఁడైన బ్రాహ్మణుఁడు. నన్ను పూజింపుఁడని ఆయన యింటింటికి వెళ్లి యితరులను యాచింపవలెనా? “ఈమహానుభావుఁడైన నాప్రియ పుత్రుని మీరందఱు పూజింపవలెను,” అని సర్వశక్తురాలగు జగన్నాథ స్వహస్తముతో, స్వర్ణప్రభాభాసితములగు వర్ణములతో ఆయననిట లతటమున వ్రాయును. ప్రజలావ్రాత చదువుకొని వినయవిధేయతలతో వినమితోత్తమాంగులై ఆయనకు మ్రొక్కుదురు. అట్టిమహాత్ముఁడే నిజముగా “అద్వేష్టా సర్వభూతానాం మైత్రీః కరుణావీనచ, నిర్మమోనిరహంకారః సనుదుఃఖనుఖఃక్షమీ” అని చెప్పఁదగినవాఁడు. తడిచింపిపీలికలవలె, తన్నినను కదలక, అదేమనక, వారముక్తిందట అన్నముదిన్నవాండ్రవలె పీలగొంతుకతో నమలి నమలి సంగినంగిమాటలుమాటాడు ఆడంగిపిరికివందల లక్షణములు అధమాధమ మైన తమోలక్షణములు. అవిక్రుల్లి కంపుగొట్టు మృతక శేబరచిహ్నములు గాని సాత్వికలక్షణములుగావు. అరునుఁ డట్టివారిలోఁ జేరనుఁ డెను. గనుకనే శ్రీకృష్ణదేవుఁడు గీతలో విషయ మంతవిపులముగా అతనికి బోధచేసినాడు. ఈమాట వాస్తవమా కాదా యని నీకు సలశయమున్నచో, ప్రభువునోటినుండి ప్రప్రథమమున వచ్చినమాట లివిగో వినుము—కైబ్యంమాస్మగమః పార్థనై తత్త్వయ్యుపపద్యతే—అటు పిమ్మటఁ జెప్పినమాటలివి—తస్మాత్త్వము త్త్విషయశోలభస్య—జైచులు బొద్దులు, మున్నగువారు చేసిన బోధములు వినుటచేత పరమతామసి కపరంపరలో మనము ప్రవేశించినాము. గతించిన వేయివత్సరముల నుండియు, భగవన్నామములతో రోదోంతరాళము నిండిపోవుచున్నది, ప్రజలందఱు పరమాత్ముని ప్రార్థించుచున్నారు, కాని వానిని ఆప్రభువు చెషియొగ్గివినుచుండుట లేదు. ఆయన యేలవినవలెను? వెఱిబా

గులవారి విలాపములు మనుష్యుడు సైతము విననప్పుడు, దేవుడు విన ననుకొనుచున్నావా? భగవంతుడు భగవద్గీతలో జెప్పిన “కైబ్యంకూ స్మగమఃపార్థ” “తస్మాత్త్వముత్తిష్ఠ యశోలభస్వ” అను వాక్యములు వినుట యొక్కటియే దుఃఖమునుండి యీవలంబడు మార్గము.

ఇక మనప్రస్తుతవిషయము లైన “ప్రాకృశ్చిమముల” గూర్చి మూటలాడుకొందము. ఒకవిపరీతమున్నది. ముందదివినుడు, “ఎక్కడను శత్రుభావ ముంచుకొనకుము; నిన్నాడుకొనువారి నాశీర్వాదింపుము; నిన్నెవరేని కుడిచెంపనుగొట్టినచో తిరిగి రెండవచెంపకూడ ఆయనకిమ్ము; సమస్త కర్మము లాపుకొని పరలోకమునకు సంసిద్ధుడవై యుండుము, ప్రపంచప్రళయము సన్నిహితమై యున్నది” అని యూరప్పుదేశస్థుల దేవుడు జీజన్వైక్రెస్తుగారు బోధించుచున్నారు. మనప్రభువుగారు—అతిశ్రద్ధతో అనవరతము కర్మాచరణము చేయుము; శత్రుసంహారము చేసికొని ప్రపంచసుఖ మనుభవింపుము—అని గీతలో జెప్పచున్నారు. కాని యాయుభయుల యభిప్రాయములకును వ్యతిరేకముగా వ్యాపారములు జరుగు చున్నవి. యూరప్పుదేశీయులెన్నడును జీజన్వైక్రెస్తుగారి యుపదేశములను నిజముగా గ్రహించి అవలంబింపలేదు. చుట్టుకుతనమున కలవాటుపడి ఉద్దండమైన రాజసి క స్వభావముగలవారై, పడుచుతనపుపట్టుదలతోను మహాజవనత్వసాహసములతోను ప్రపంచమందలి నానాదేశములలోని సమస్తైశ్వర్యములు సమస్తభోగములు సంపాదించుకొని యథేచ్ఛముగా అనుభవించుచున్నారు. ఇక మనమో! మూట ముల్లె కట్టుకొని ఒకమూలముడుచుకొని కూరుచుండి పగలురాత్రియు మృత్యువుచే తలపోసికొనుచు—నలినీదళగత జలమతితరళం తద్వజ్జీవనమతిశయచపలం—తామరాకుమీడినీటివలె బ్రతుకు పరమచంచలము—అని పాడుకొనుచుండుము. మరణాధిదేవతయగు యమునిభయముచే రక్తముచల్లబడి కాయము గరుపాటుటయే దానిఫలము. ఆదేమిపాపమోకాని, యముడుకూడ మనము టలేకట్టుకొని మహామారిమున్నగు మహావ్యాధు

లను మన దేశములో, బ్రవేశపెట్టినట్లు తోచుచున్నది. గీతాబోధ
 మూలప్రకారము ప్రవర్తించుచున్న వారెవరు? యూరప్షలోనివారు.
 జీజ్ఞాసైక్ష్మిగారి యున దేశములప్రకారము జీవనము గడపుకొనుచున్న
 వారెవరు? శ్రీకృష్ణునిసంతతివారమైన మనము! ఈపరమాశ్చర్యకర
 మైన సంగతిమాత్రము బాగుగాఁ దెలిసికొనవలెను. మోక్ష పథము
 మొట్టమొదటఁ గనికట్టి అందఱకుఁ బ్రకటించినది వేదము, మహాబో
 ధకులైన బుద్ధుఁడు కీర్తువు మున్నగువారు తరువాత బోధించినదేము
 న్నను అదియంతయుఁ దత్రధమోత్పత్తిస్థానములైన వేదములనుం
 డియే సంగ్రహింపఁబడినది. వారు సన్యాసులు; కనుక “వారికి శత్రు
 వులు లేరు, అందఱయెడలను వారికి దయామిత్రభావము లున్నవి”
 వారిమట్లున కదంతయు బాగుగనే యున్నది. కాని, ఆ ఒక్కమోక్ష
 మార్గమే మిఱంద అనుసరింపుఁడని యావత్ప్రపంచమును బలవంతపె
 ట్టుటకు ఆసక్రియత్న మేమి? రాచితోమి రుద్ది సౌందర్యమును సృష్టిం
 పఁగలరా; ప్రార్థించికాని బలాత్కరించికాని యెవరినేని ఆత్మీయులు
 గాఁ జేసికొనఁగలరా? మోక్షమక్కఱలేనివానికి, మోక్షమునకు తగ
 నివానికి, బుద్ధుఁడును కీర్తువును ఏమిబోధింతురు? ఏమియులేదు. మోక్ష
 మైనను గ్రహింపవలెను, తప్పక పెనాశమైన సందవలెను—ఈరె
 డుమార్గములే వారు చూపినవి, మధ్యమార్గమేమియు లేదు. మోక్షే
 తరప్రయత్న మేమైనఁ జేయుటకు నీకాళ్ళుచేతులు కట్టిపెట్టినారు. కొంత
 కాల మొకించుక ఐహికసుఖము లెట్లనుభవింపవచ్చునో ఆపుంతయేమి
 యు పొడకట్టఁ జేయలేదు. అన్నిఁజోవలు దిట్టముగాబంధించుటయేకాక,
 నీకు అడుగడుగునకు యెడ్డములు వేసినారు. ధర్మార్థకామమోక్షచతు
 ర్విధపురషార్థఫలసిద్ధికై మార్గము లాలోచించి నియమములు విధించిన
 మతము ఒక్క వేదమతమే. బుద్ధుఁడు మనలను పాడుచేసినాఁడు, గ్రీసు
 రోము దేశములను కీర్తువు పాడుచేసినాఁడు. వారి యదృష్టవశమున
 యూరప్షదేశీయులు కాలక్రమమున ఆదికైస్తవమతము నెదిరించి
 ‘ప్రోటెస్టెంటు’లయి పోషుగారు అనుశాసించిన కైస్తవబోధముల
 విదిల్చివెచుకొని, అమ్మయ్య! ఇక బ్రతికి పైనిబడినామని యనుకొ

లను మన దేశములో, బ్రవేశపెట్టినట్లు తోచుచున్నది. గీతాబోధ
 మూలప్రకారము ప్రవర్తించుచున్న వారెవరు? యూరప్పులోనివారు.
 జీజు సైక్స్టుగారి యున దేశములప్రకారము జీవనము గడపుకొనుచున్న
 వారెవరు? శ్రీకృష్ణునిసంతతివారమైన మనము! ఈపరమాశ్చర్యకర
 మైన సంగతిమాత్రము బాగుగాఁ దెలిసికొనవలెను. మోక్ష పథము
 మొట్టమొదటఁ గనికట్టి అందఱకుఁ బ్రకటించినది వేదము, మహాబో
 ధకులైన బుద్ధుఁడు కీర్తువు మున్నగువారు తరువాత బోధించిన జేము
 న్నను అదియంతయుఁ దత్రధమోత్పత్తిస్థానములైన వేదములనుం
 డియే సంగ్రహింపఁబడినది. వారు సన్యాసులు; కనుక “వారికి శత్రు
 వులు లేరు, అందఱయెడలను వారికి దయామిత్రభావము లున్నవి”
 వారిమట్లున కదంతయు బాగుగనే యున్నది. కాని, ఆ ఒక్కమోక్ష
 మార్గమే మీరందఱును సరింపుఁడని మావత్ప్రపంచమును బలవంతపె
 ట్టుటకు ఆసక్రియత్న మేమి? రాచితోమి రుద్ది శౌందర్యమును సృష్టిం
 పఁగలరా; ప్రార్థించికాని బలాత్కరించికాని యెవరినైన ఆత్మీయులు
 గాఁ జేసికొనఁగలరా? మోక్షమక్కఱలేనివానికి, మోక్షమునకు తగ
 నివానికి, బుద్ధుఁడును కీర్తువును ఏమిబోధింతురు? ఏమియులేదు. మోక్ష
 మైనను గ్రహింపవలెను, తప్పక పాపములైన సందవలెను—ఈరే
 డుమార్గములే వారు చూపినవి, మధ్యమార్గమేమియు లేదు. మోక్షే
 తరప్రయత్న మేమైనఁ జేయుటకు నీకాళ్ళుచేతులు కట్టిపెట్టినారు. కొంత
 కాల మొకించుక విహికనుఖము లెట్లనుభవింపవచ్చునో ఆపుంతయేమి
 యు పొడకట్టఁ జేయలేదు. అన్నిఁజోవలు దిట్టముగాబంధించుటయే కాక,
 నీకు అడుగడుగునకు యెడ్డములు వేసినారు. ధర్మార్థ కామమోక్షచతు
 ర్విధవృక్షమార్గఫలసిద్ధికై మార్గము లాలోచించి నియమములు విధించిన
 మతము ఒక్క వేదమతమే. బుద్ధుఁడు మనలను పాడుచేసినాఁడు, గ్రీసు
 రోము దేశములను కీర్తువు పాడుచేసినాఁడు. వారి యదృష్టవశమున
 యూరప్పుదేశీయులు కాలక్రమమున ఆదికైస్తవమతము నెదిరించి
 ‘పోప్టెంటు’లయి పోప్టుగారు అనుశాసించిన కైస్తవబోధముల
 విదిల్చివెచుకొని, అమ్మయ్య! ఇక బ్రతికి పైనిబడినామని యనుకొ

తలిదండ్రులు లేనిబిడ్డలకును అన్నముపెట్టుటకు అన్యదేశములలో నేను
ముష్టియైతి తెచ్చినధనమును స్వదేశీయులు సంగ్రహించుటకు యావ
త్ప్రయత్నములు చేయుచున్నారు! ఆడబ్బు రానియెడల గావలసి
నన్నిటియును అపనిందలును ! ఓస్వదేశీయవిద్వాంసులారా ! నాదేశస్థు
లట్టివారు. ముఖస్తుతులవలన వారినుండి నాకు వచ్చుప్రతిఫల మేమి
యులేదు, వారిని నేను బాగుగా నెఱుఁగుదును. పీచ్చివాండ్రను జూచి
నట్లు వారిని జూడవలయునని నాకుఁ దెలియును ; మతిపోయినవారికి
మందిచ్చువాఁడు తన్నులకు శాట్లకు సిద్ధపడియుండవలెను ; కాని ఆయ
న్నిటికి ఆయిత్రపడి బలవంతముగా గొంతుకలో ఖేషధముపోసి మ్రిం
గించువాఁడే వారికి నిజమైన స్నేహితుఁడు.

ప్రతిదేశమునను ఈజాతి ధర్మస్వధర్మపద్ధతి ప్రజాక్షేమకరమైన
మార్గము—చివరకు ముక్తికెక్కించు సిచ్చెన. ఈజాతిధర్మస్వధర్మ
ములు పాడగుటతోడనే మనదేశ మధోగతిపాలగుటకుఁ బ్రారంభించి
నది. కాని ప్రస్తుతము వైజాతివారు జాతిధర్మస్వధర్మములఁగూర్చి
పడు అభిప్రాయములు అస్థిదామకములు. ఈకొత్తయుపద్రవము
నుండి కాచుకొనవలెను. జాతిధర్మమునుగూర్చి సమస్తము వారికిఁ
దెలియుననుకొందురుగాని నిజముగా నేమియుఁ దెలియదు. వారిగ్రా
మములోనియాచారములేవేదవిహితములైన సవాతనధర్మములనుకొని
సర్వాధికారములు తామే నేకరించుకొని యవసానదశకు వచ్చుచు
న్నారు. ఇటు వంశ పరంపరగా వచ్చువర్ణపద్ధతినిగూర్చి వచించుచున్నా
నుగాని గుణప్రధానములైన వర్ణములఁగూర్చికాదు. అదిని గుణములఁ
బట్టియే వర్ణవిభాగము లేర్పడినవని నేనొప్పుకొనుచున్నాను ; కానిగు
ణములు రెండుమూఁడుతరములలోనే వంశపరంపరానుగతము లగును.
మన జాతీయతకు, ప్రాణప్రాయమై ప్రధానముగానుండు ఆయంశమున
బాధకలిగినది, లేనిచో మన మిట్లెల కుంగికూలఁబడవలసివచ్చినది ?
ఈగీతావాక్యము చూడుడు.—సంకరస్యచక్ర్రాస్యాముపహన్యామి
మాఃప్రజాః! అప్పుడు నేను వర్ణసాంకర్యకరుడనగుదును, అందువలన
ఈప్రజలను పాడుచేయువాడనగుదును—ఈపరస్పరానులోమవిలోమ

జాతిసంక్రమణము, ఈగుణగౌరవభేదవివాదము, ఈ సూరమైన వర్ణ
సాంకర్ష్యము ఎట్లువచ్చింది? మనపూర్వుల తెల్లనిశరీరచ్ఛాయ నల్లగా
పలమాటినది? సత్యగుణము చచ్చి ముచ్చురమైనతమోగుణ ముట్లు
దాపురమైనది? పోషించిన ట్లక్కడ నిక్కడ సంచుకరజోగుణము
న్నను ఏమిలాభము? అదియొక పెద్దగాథ; ఆవిషయమై ముందెప్పు
డైన ముచ్చటించెదను. ఇప్పటి కిది మనసులోఁ బెట్టుకొనుము—జా
తిధర్మములను ససిగా అసిద్ధారావ్రతముగాఁ గాపాడుకొన్న జాతి యె
న్నటికిని నశింపదు. ఈమాట నిజమైనయెడల, మనల నధోగతికెదీసి
కొనివచ్చినదేదిమఱి? జాతిధర్మముల పునాది చెడిపోయినదనుటకు
మనము పతితులమగుటయే ప్రబలప్రమాణము. కనుక మీరను
కొను జాతిధర్మము నిజమైనజాతిధర్మమునకుఁ గేవలము విరుద్ధము,
మీరుశాస్త్రములన్నియు నామూలాగ్రముగ్ చదివి గాలిచి చూచి
నయెడల, శాస్త్రవిహితములైన జాతిధర్మములు ఇప్పుడు దేశములో
దాదాపుగాలేవనియే మీరు సులభముగాఁ దెలిసికొనఁగలరు. నిజమై
నజాతిధర్మమును తిరుగఁ దీసికొనివచ్చుటకుఁ గడఁగుము, అప్పుడు దేశ
మునకు మీరు నిజమైన యుపకర్తలగుదురు. నేను నేర్చి గ్రహించిన
దేదో అది నిష్కపటముగా మనసిచ్చి మీకుఁ జెప్పుచున్నాను. ఏదో
కొత్తశాస్త్రీయసమాధానములు చెప్పి మీమూఢాచారముల నన్ని
టిని సమర్థించి పోషించుటకు నేను పరదేశమునుండి దిగుమతియైవచ్చి
మిమ్ము రక్షింపఁ బూనుకొన్నవాడను గాను; మన విదేశమిత్రులట్లు
చేయఁగలరు, దానివలన వారికి వచ్చునష్టమేమియు లేదు. జయజయ
ధ్యానములుచేసి మీరు వారిని సంస్తుతులతోఁ గప్పివేయుచున్నాడు
వారికంతకంటె గావలసినదిలేదు. ముఱికి, దుమ్ము మీముఖముల
మీఁదఁగొట్టినచో నామొగముమీఁదఁగూడఁ బడును. అది యెఱుఁ
గుదురా? దాని కేమందురు?

ప్రతిజాతికిఁ బ్రత్యేకముగా నొకపరమార్థలక్ష్యమున్నదని యి
తఃపూర్వ మొకచోటఁ జెప్పివాను. ప్రకృతిశాసనము ననుసరించియో
గొప్పవారి బుద్ధివిశేషముచేతనో, ప్రతిదేశీయాచారమర్యాదలను తగు

దేశ సాఫల్యమున కనుకూలముగా అచ్చునఁబోసినట్లు ఏర్పడుటఁబడును. ప్రతిదేశజీవితములోను, ఆయుద్దేశమును, దానిని నెఱవేర్చుకొనుట కత్యావశ్యకములగు ఆచారవ్యవహారమర్యాదలను గాక యితరములు కొన్నియుండును గాని అవన్నియు అముఖ్యములు. అనావశ్యకములు. అట్టియాచారము లభివృద్ధిమొందినను అడుగంటిపోయినను ఓక్కటే ; జాతికి నష్టములేదు; కాని దాని జీవితముభ్యోద్దేశమునకుమాత్రముభంగముగలుగునెడల ఆజాతి తప్పకనశించును.

మనమందఱము బాల్యములో ఓకరాక్షసినిగూర్చి కథ వినియు వ్నాము. దానిప్రాణ మొకచిన్నపిట్టలో దాచి పెట్టఁబడియుండెను, అపిట్టను గిట్టించినఁగాని రాక్షసిచావదు. జాతియొక్క ప్రాణముకూడ నట్లే. అదిగాక యింకొకసూక్ష్మాంశముకూడ మీరు కనిపట్టవలెను. జాతీయముభ్యోద్దేశమునకు విశేషముగా సంబంధింపని స్వామ్యములఁ బ్రజలనుండి నీవు లాగుకొనినను, వారంతఁగాఁ జింతింపరు, అట్టివన్నియుఁ బోగొట్టినను లక్ష్యపెట్టరు ; కాని జాతియొక్క ప్రాణమునకాధారముగానుండు ఆయుద్దేశమున కించుక హానితగిలినవెంటనే వారందఱు రేఁగి విపరీతవీర్యవంతులై తిరుగఁబడుదురు.

ఇప్పుడు జీవించియుండు ఫ్రెంచిజాతి, ఇంగ్లీషుజాతి, హిందుజాతి ఉదాహరణములుగాఁ దీసికొందము ; అంతో యంతో వారిచరిత్ర మీరెఱఁగియేయున్నారు. ఫ్రెంచివారి కీప్రకృతిలో రాజయస్వాతంత్ర్యము ప్రధానలక్షణము. అన్ని బాధలను వారు భరింతురు—ఎన్ని పన్నులువేసినను మాటాడరు, దేశీయులనందఱు సేనలోఁ బ్రవేశించి దెబ్బలాడుఁడని బలాత్కరించినను, అదేమనరు ; కాని పరిపాలన స్వాతంత్ర్యమున కడ్డ మేమాత్రమువచ్చి నను, ప్రజలందఱు ఏకీభవించి పెట్టియెత్తినట్లు ప్రతిఘటింతురు. “ఎవనినైనను సరే ఒక్కని బలవంతముగా మోపిన అధికారము చలాయించనీయము ; విద్యావంతులకు విద్యావిహీనులకు, భాగ్యవంతులకు పరమదరిదులకు, అభిజాతులకు అల్పజాతులకు—అందఱకు దేశ పరిపాలనమందును ప్రజాపరిపాలనమందును సమానమైన హక్కున్నది.” ఇది ఫ్రెంచివారి ప్రవర్తన ప్రకృతి

తికి మూలాధారమైన లక్షణము. ఈస్వతంత్రతకు భంగముగలిగింపఁ బ్రయత్నించువాఁడు బాధ యనుభవించకతప్పదు.

ఇంగ్లిషువారి ప్రధానస్వభావలక్షణము ఇచ్చి పుచ్చుకొను వాణి జ్యసహజలక్షణము. అధికారములు న్యాయముగా సమావముగా పంచుకొని యనుభవించుట వారికి ముఖ్యముగాఁ గావలసినది. రాజునకు, కులీనులుగొప్పతనమునకు, ఆంగ్లేయుఁడఁగి మఁడఁగి యుండును. అయిన నేమి ? తా మెకదమ్మిడి యాయవలసివచ్చినప్పుడు దానికి జమా ఖర్చు లడుగకమానఁడు. రాజున్నాఁడు, మంచిదే, ఆయనకు విధేయ తాగౌరవములు కనఁబఱుచుట కాంగ్లేయుఁడు సిద్ధముగానుండును ; కాని రాజునకు డబ్బు కావలయు నెడల—సరే కాని నీకు డబ్బేలకావల యునో దానివలన వాకేమిలాభమో మొట్టమొదటఁ జెప్పుము, తరువాత, అది యెట్లువ్యయముచేయవలెనో ఆవిషయమున నాయభిప్రాయము పుచ్చుకొనవలెను. అట్లయినచో నేనాడబ్బిచ్చెదను—అని యతఁడు పల్కును. ఆంగ్లేయప్రజలనుండి మున్నొకప్పుడు బలాత్కారముగా డబ్బులాగుకొనుటకుఁ బ్రయత్నించిన ప్రభువుమూలమున దేశ మల్లకల్లోలమై పాలనాపద్ధతిలోఁ బెద్దపరివర్తనము కలిగినది. పాప మారాజును బ్రజలు చంపివేసినారు.

రాజకీయవ్యవహారములలో స్వాతంత్ర్యము సరే, సంఘపాలనా స్వాతంత్ర్యము సరే, వాని మాటకేమి ? సత్యమైనది నిత్యమైనది ఆత్మస్వాతంత్ర్యము, ముక్తి, అది కావలెను—అని హైందవుఁడవును. మనజాతీయసంకల్పము, మనజాతికి పరమార్థము. ఇది. వైదికులు, జైనులు, బౌద్ధులు, అద్వైతులు, విశిష్టాద్వైతులు, ద్వైతులు,—అందఱును ఈవిషయమున ఏకాభిప్రాయులై యున్నారు. దానిజోలికిపోక, మీయిష్టమువచ్చినట్లేమిచేసినను, హిందువు ఉదాసీనభావముతో ఊరకుండును, కాని ఆవిషయములో వానికి వ్యతిరేకించి వ్యవహరించి తిరా, జాగ్రత్త ! మీగోయి మీరు త్రవ్వకొందురు ! అతనిసర్వస్వమును దోచికొనిననుసరే, తన్నిననుసరే, నల్లవాఁడనికాని మఱియొకటియనికాని అతనిని దిట్టిననుసరే, వాని కంత లక్ష్యపెట్టఁడు, అని

మతద్వారముమాత్రము నిర్ణయోధనముగా స్వేచ్ఛగా అతనికి వదలిపెట్టవలెను. నవీనశకములో పఠాణవంశజులు వచ్చుచుఁ బోవుచు నుండిరిగాని హిందురాజ్యము స్వాధీనమైదేమో చూడుడు ! ఎందుచేత ? ఎల్లప్పుడు వారు హిందుమతమునకు బాధకలిగించుచుండెడివారుగనుక. మోగలురాజ్యము ఎంతబలముగా ఎంతదృఢముగా స్థాపితమైనదో చూడుడు. ఎందుచేత ? మోగలులు మతముజోలికఁ బోలేదుగనుక. నిజముగా హిందువులే మోగలు రాజ్యమునకు ఆసరాగాడెండిరి. జహంగీరు, షాజహాను, దారాసాకో—వీరందఱు హిందుమాతలబిడ్డలేయని మీరెఱుఁగుదురుకదా. ఇంకొకటి చూడుడు. అభాగ్యుడైన జౌంగజీబు ఆమతమున కడ్డుదగిలినవెంటనే బ్రహ్మాండమైన మోగలు రాజ్యమంతయు ఊణములో స్వప్నప్రాయమై రూపుమాసిపోయినది. మన దేశములో బ్రిటిషురాజ్యమేల బలముగా పాదుకొనియున్నదో తెలియునా ? ఎంతమాత్రము పరిపాలకులు దేశస్థులమతముజోలికఁ ఎన్నఁడును బోరుగనుక. బుద్ధిమంతులైన క్రైస్తవమతబోధకులు దానిలో వ్రేలుపెట్టుటకుఁ జూచినవెంటనే సేనలు తిరుగఁబడినందువలన 1857 వ సంవత్సరపు సంక్షోభము సంభవించినది. ఇంగ్లీషువారీయంశమును బాగుగా గ్రహించి జాగరూకతతోఁ బ్రవర్తించినయెడల, వారిరాజ్యము నిశ్చలముగా నిష్కలంకముగా నిలిచియుండఁగలదు. వారిలో వివేకవంతులును దూరదృష్టిగలవారును కూడ ఈరహస్యము గ్రహించి యొప్పుకొనుచున్నారు. రాబర్టుదొరగారు వ్రాసిన “ హిందుదేశములో నలువదియొక్క సంవత్సరములు అను పుస్తకములోని 30, 31 ఆశ్వాసములు—Forty one years in India, 30th & 31st chapters” చదువుడు.

ఈ మనరాక్షసి ప్రాణ మెచటనున్నదో యీపాటికి మీకు స్పష్టముగాఁ దెలిసియుండవచ్చును—అది మతములోనున్నది. అదిచంపుటకెవఁడు శక్తుడు కాకపోవుటచేతనే అన్నిన్నికష్టములు గండాలుగడచి హిందుజాతి యింకను జీవించియున్నది. “ జాతియొక్క ప్రాణము మతములోఁ బెట్టుటవలన లాభమేమున్నది ? ఇతరజాతులవలె దానిన్ని

సాంఘిక రాజకీయస్వాతంత్ర్యములలోఁ బెట్టరాదా ?" యని మనభారతీయవిద్వాంసుఁ డొకఁడు పృచ్ఛించుచున్నాఁడు. అట్లుపలుకుట కడు సులభము, మతము, ఆత్మ, ఆత్మస్వాతంత్ర్యము, ముక్తి—ఇవన్నియు వట్టి అసత్యములని కేవల వాదార్థము ఒప్పుకొని, ఆపక్షముననే ననుసంగతినందర్భము లెట్లుండునో చూతము. ఏకమైన అగ్ని బహురూపవికారములనంది యెట్లు మనకగ పడుచున్నదో, అట్లే ఏకమైనమహాశక్తి ఫ్రెంచివారిలో రాజకీయస్వాతంత్ర్యతారూపముగాను, ఆంగ్లేయులలో వాణిజ్యనైపుణ్యరూపముగను న్యాయవ్యాపనకుశలతారూపముగను, హిందువులలో ముక్తిచ్చారూపముగాను గోచరించుచున్నది. ఈమహాశక్తి ప్రేరణమువలననే, అనేకశతాబ్దములనేకకష్టసుఖములు—అనేకావస్థాభేదములు—అనుభవించి ఫ్రెంచిపారును ఇంగ్లీషువారును ప్రస్తుతస్వభావమునకు వచ్చినారు, ఈమహాశక్త్యావేశమువలననే యనేకసహస్రశతాబ్దములు పరిణామదశలనంది మనహిందువులు ప్రస్తుతజాతీయప్రకృతి యలవడుచుకొన్నారు. అనేకశతసహస్రవర్షసంచితమైన మనజాతీయప్రకృతి వదలివేయుట సుకరమా? కొన్నిపందలయేండ్లనుండి అట్లుగట్టి అలవడజేసికొన్న విదేశీయప్రకృతి విడిచిపెట్టుటసులభమా? ఆంగ్లేయులు, వారియుద్ధాభ్యాసములు మఱచిపోయి, దెశ్చలాటలు మారణకృత్యములు మానుకొని ఒకచోట శాంతముగాఁ గూరుచుండి, కేవలము మతమే జీవితప్రయోజనముగాఁ జేసికొనుటకు తమయావచ్ఛక్తియు ఏల వినియోగపఱుపరు?

ఉన్న సంగతి యిది—నది దానియత్పత్తిస్థానమైన పర్వతములువదలి ఒకవేయిమైళ్ళు క్రిందికి వచ్చినది. అది తిరుగ తనజన్మస్థానమునకుఁ బోవునా? పోగలదా? అట్లుపోదలచినచోఁ జెల్లా చెదరై యీవైపు ఆవైపు వ్యర్థముగాఁ బాటి పట్టపోవును. సుందరమైనబయల్గిమీఁదుగాఁ బ్రవహించియో, ముఱికినెలలోనుండి కొట్టుకొని కొట్టుకొని యావలఁ బడియో, ఎట్లో, యెప్పటికోయొకప్పటికి నది తనగమ్యస్థానమైన సముద్రమును జేరకతప్పదు. ఈపదివేలసంవత్సరములనుండియు మనముచేయుచున్న జాతీయజీవనము వట్టిధ్రువప్రయాణమేయై

నచో, దానికి మనము చేయునదేమియు లేకు ; అది మన గ్రహచారము ; ఇప్పుడు మనస్వభావముమార్పుకొని క్రొత్త స్వభావము తెచ్చి పెట్టుకొనుటకు బ్రయత్నింతుమేని, మనవినాశమే అట్టిప్రయత్నమునకు అనివార్యమైన ఫలమగును.

కాని, మనజాతివారు పరమార్థముగా నెంచుకొన్న ప్రయోజనము పొర పాటని యూహించుట కేవలము మూఢ్యము, అజ్ఞానము అవివేకము. ఇట్లన్నందులకు నన్ను తమింపవలెను. తొలుతి ఇతరదేశములకు వెళ్ళి అక్కడివారి యాచారములు స్థిగితులును, ఇతరులదృష్టితోఁగాక నీకన్నులతో జాగ్రత్తగాఁగనిపట్టుము, కనిపట్టి, వివేకము నీకున్నయెడల దానితోఁబర్యాలొచనము చేయుము ; పిమ్మట నీవేదములు పూర్వగ్రంథములు చదువుము, చదివి హిందుదేశమెల్లఁదిరుగుము. తిరిగి యందలివివిధభాగములప్రజలను వారియాచారవ్యవహారములను, మూఢదృష్టితోఁగాక మంచి వివేకము పరిశీలనము గలవాని దృష్టితోఁగన్నులు బాగుగాఁదెరిచి పరికింపుము—అట్లు చేసితివేని, మనజాతి యెప్పటియట్లే యింకను బ్రతికియున్నదనియు, దానిజీవనాడి యింకను గొట్టుకొనుచున్నదనియు, మధ్యందినమార్తండునివలె నీకు స్పష్టముగాఁ బ్రత్యక్షముగాఁ గానిపించును. అంతేకాక, పైకి మరణించి భస్మమయినట్లగుపడుదానితోఁదాఁగి మనజాతీయజీవనాగ్ని యింకను రగులుచున్నదనియు, మనజాతియొక్క ప్రాణభాషాభావములు మూఁడును మతమేయనియు, నీరాజకీయవ్యవహారములు, ప్రజాసంఘ ప్రయోజనములు, కట్టనపరిపాలనాసంఘకృత్యములు, మహామారిరాకుండఁ గాచునేర్పాటులు, తొమ్మభానివారక క్రియలు—ఇవన్నియుఁ బూర్వమునుండి యంతనఱకుజరుగుచున్నట్లే జరుగుననియు, అనఁగా మతమూలముగా నెఱవేఱుననియు—నీకుఁ దెలియును. అట్లుకానిచో మిత్రమా ! నీపిచ్చికేకలు ఏప్పులు నిరర్థకములు.

వఱియు, ఎన్ని భేదములన్నను ప్రతిదేశములోను సాధనసంపత్తిమాత్రము సమానమే—అనఁగా బలవంతులైన స్వల్పసంఖ్యాకుల మాట విధిగా నెఱవేఱును, లేకైనవారందఱు గొట్టెలమందవలె వారిని

వెంబడించిపోదురు; ఇంతే చెలి కాదా! నీవాళ్ల ముందులు, నీనీళ్లు
 నీనోట్లు, నీమెహరిటీలు, నీబేల్లు నేను జూచివాను, జరుగుచక్కలు
 సర్వత్రా సమానములే. ప్రతిదేశములోను బలవంతులు, నాథుమునుగా
 రి యిష్టమువచ్చినవోవకుఁ దిగ్విప్రు మహారాజు, కొడవ నాగు గొడ్డలము
 దలే! మన మమగవలసిన ప్రశ్న మేదనగా, హిందూ దేశములో ఈ
 క్తిమంతులైన జనులెవరు? మతములో ఉద్బంధులైన వారు. నాకే ప్ర
 జాసంఘమును నడపించువారు, వారే ఆవశ్యకతనుబట్టి నామీ నాచార
 ధర్మములను మార్పువారు, చూడుమాటాడకుండు వామాళ్లరు
 శిరసావహించి మనము ప్రవర్తింతుము మెహరిటీనోట్లు బేల్లు-ఇట్టి
 యనావశ్యకమైన అట్టహాసములు, ఆడంబరములు, తత్సంబంధములైన
 గొడవలు దొమ్ములాటలు పర దేశీయులకున్నట్లు మ ము శ్రీ—ఇహ
 క్కటియే మనకు వారికి ఉండుభేదము; అంతకుతేలేదు. వోల్లబల
 ట్లపద్ధతివలన పశ్చిమఖండములో జననామాన్యమున కిలవదు విద్య
 మనకు లభించుట లేదన్నమాట వాస్తవమే, కాని రాజకార్యవ్యాజ
 మున ఇతరులను చుకొని, దోయాకళ్ళదేశములోని వానుజనుల
 ప్రాణారక్తము పీల్చి తాముకొన్ని బలియించుడు ఇష్టావంతులు
 మన దేశములో లేదు. మిశ్రమా! ఈరాజ్యతంత్రాన్ని తెలిచాలు
 నఁ జేయు ఘోరకృత్యములు—అట్టి సమయము లిదిచ్చి పుచ్చుకొను
 లంచముల పండుగలు, పట్టపగలు బహిరంగముగా జరుగు దోపిష్టి,
 మనుష్యునిలోనుండు మనోదుర్వృత్తి పిశాచము చెలరేగి తోక్కుచి
 దులు—ఇవన్నియు నీవు చూచితివేది, ఇంక మనుష్యులను బాగుపడుట
 మొక్కడ? అని నిరాశుడైపోదువు. “కొనుఁడుకొనుఁడని పాలు, పు
 చ పంచలఁబడి బిచ్చమెత్తును, పరివ్రతాశిరోసునకి మారగోపనమున
 కైనను మంచిపంచె దొరకుటకష్టము; కాని, కల్లుపాకలో గాలుపెట్టు
 టకైనను సందులేనంత జనసమృద్ధము, పట్టనములో సర్వాధిగామా
 పితలైన కులటలకులుకులాటలు” అని మొకకవిశ్వరుఁడు సునారమును
 వర్ణించినాడు. ప్రజలు తుచ్చవిషయపుములకై తుక్కుకుక్కున పరు
 గెత్తుదురు; కాని, పరిశుద్ధతను పరమార్థమును జూడరు. ధనవంతులు

దేశ పరిపాలనమంతయు వారిచేతిలోఁ బెట్టుకొని, ప్రజలవిత్తమహారిం
చివారిని పీల్చిపీల్చి చేసి, పర దేశములకు యాదృభటులుగా వారినిబంపి పరి
మార్చి, రణరంగమునఁబడిన పరిపాలిత ప్రజలరక్తమువలన గడించిన
కనకరాసులతో వారిభోషణములను నింపుకొందురు. ఇకఁ బరిపాలిత
ప్రజలకుఁగలుగు లాభమేమి? తమరక్తమురాల్యి చచ్చుటయే వారికి
వచ్చులాభము—పరిపాలనతంత్రముయొక్క పసయిది—మిత్రమా!
ఉలికిపడకుము; దాని తిరుగుళ్లలోఁ జిక్కి పోవదప్పి చెడిపోకుము

మొట్టమొదట ఇది చక్కఁగా గ్రహించుకొనఁజూడుము—మ
నుష్యుఁడు చట్టము లేర్పఱచునా, చట్టము లతనినిజేయునా? మనుష్యు
డు డబ్బు ఆర్జించునా, డబ్బు మనుష్యుని ఆర్జించునా? మనుష్యులు
పేరును ప్రతిష్ఠను సంపాదించుకొందురా? పేరును ప్రతిష్ఠయును మను
ష్యుని సంపాదించుకొనునా? మిత్రమా! తొలుత సరియైన మనుష్యుఁ
డవుగమ్ము, తరువాతఁ దామంతటఁతామే తక్కినవన్నియు నీవెంటఁబడి
యెట్లువచ్చునో నీకే తెలియును. ఆదిక్కుమాలిన యీర్ష్యాద్వేషము
లును, ఆకుక్క మొఱుగులును, కాట్లాటలును వదలిపెట్టి, సత్ప్ర
యోజనము, సత్సాధనములు, సత్కార్యకరణమునందు నిర్భయత్వ
ము—వీని నంటివట్టుకొని పౌరుషవంతుఁడవు గమ్ము. పురుషుఁడవై
పుట్టినందులకు, శాశ్వతమైన పౌరుషస్మారక చిహ్న మేదోయొకటి నీవె
నుకవదలిపెట్టిపొమ్ము. “నీవు ప్రప్రథమమున ఈప్రపంచమునకు వ
చ్చినప్పుడు, ఓ తులసీదాసా! లోకులు సంతసించినారు, నీవేడ్చినావు.
అందఱు నీకోసము గోలుగోలున నేడ్చుచుండఁగా నీవుచక్కఁగా నవ్వు
చు, బ్రపంచమును వీడిపోవునట్లు సత్కార్యములుచేయుచు నీవిప్పుడు
జీవయాత్రచేయుము.” అని హిందిరామాయణము వ్రాసిన మహాను
భావుఁడు—తులసీదాసుఁ డను మహాకవియు మహాభక్తుఁడును—ఇట్లు
తన్నుఁదాను సంబోధించుకొని పలికినాఁడు. ఐహికచింతనానక్తులకు
అందిట్టి సమపదేశములును లలితమైన తత్త్వవాక్యములును అనేకము
లున్నవి. అట్లు చేయఁగలిగిన నే నీవు పురుషుఁడవనిపించుకొందువు; లేని
చో నీవలనఁ బ్రయోజనమేమి?

మటియొకసంగతి నీవు తెలిసికొనవలయును—ఇతర దేశీయులవలన మనము నేర్చుకొనఁదగిన విషయము లనేకములున్నవి—నేనిక నేర్చుకొనవలసిన దేదియులేదు, అని చెప్పువాఁడు, ఊర్ధ్వస్వాస మూర్ఘస్థితికి వచ్చినవాఁడన్న మాటయే! సమస్తము మేమెఱుఁగుదుము, అనుకొనుజాతివారు వినాశసన్నివిష్టులై యున్నారన్న మాటయే! “సూర్యజీవము నేను నేర్చుకొనుచునే యుందును, కాని ఇతరులనుండి సంగ్రహించినవన్నియు నాదేశీయసంప్రదాయముల కనుకూలముగా మార్చి సవరించుకొందాను,” అనుకొనవలెను. ఈసంగతి మఱచిపోఁగూడదు. ఇతరులు మనకు బోధింపఁదగినదేమైన నున్న యెడల అది మనము సంగ్రహించుకొని మన జ్ఞానభంధారములోఁ జేర్చుకొందము, అంతేకాని అది మనసొత్తునకు భంగకరముగానీయుఁగూడదు. ఈవిషయమున మనము సగా జాగరూకులమై యుండవలెను. యూరప్పువారిపగిది వంటచేసికొనవలెనని నాకుఁ గోరికయున్నదనుకొనుము. వారు కుర్చీలపైఁ గూర్చుందురు. క్రిందఁగూర్చుండి భోజనముచేయుట మన కలవాటు, వారి ననుకరింపవలెనను నుద్దేశముతో నేను భోజన సదార్థములు ఎత్తుబల్లమీఁద వడ్డింపించుకొని, కుర్చీమీఁద నొక గంటకుఁబైగాఁ గూరుచుఁటిసేసి, కాళ్లుపీకుచు కాలమందిరమునకుఁబోవసిద్ధముగా నుండును. కనుక వారివంటకములు దినుచున్నను, నేను నాదేశాచారము ప్రకారము నేలమీఁదఁ గూరుచుండి తినవలెను. అట్లే విదేశసంప్రదాయముల ననుకరించినపుడెల్ల, మనము పూర్తిగా మన జాతీయలక్షణములు కాపాడుకొనుచు తదనుగుణముగా వానిని మార్చుకొనుచుండవలెను. “మనుష్యుఁడు దుస్తులుకుట్టుకొని ధరించునా? దుస్తులు మనుష్యుని జేయునా?”—ఈసంగతి యాలోచించుకొనుఁడు. బుద్ధికుశలుఁ డేబట్టలు కట్టుకొనినను గౌరవింపఁబడును, చాకిగాడిదవలె వీఁపు మీఁద నెంతబట్టల బరువుపెట్టుకొని పోవుచున్నను, నావంటిమూఢుల నెవ్వరు లక్ష్యము చేయరు.

నేనింతవఱకు ఉపోద్ఘాతముగాఁ జెప్పినది కొంచెము దీర్ఘమైనది, కాని అది చదివినపిమ్మట, ఉభయజాతుల వారిని పోల్చి చూచుకొ

నుట సులభముగా నుండును. వారును మంచిచాకే, మనమును మంచి వారమే. రెండును సమానమైన రెండు తక్కిదకుడుక లేకాని, అమలచిలో రకములున్నవి తరతమభావమున్నది. ఇదియే యున్న భేదము.

మః మతప్రకారము మనుష్యుని నిర్మాణములో దేహము, మనస్సు, ఆత్మ—అని మూడు ప్రకృతులున్నవి. బాహ్యతయైన శరీరమునుగూర్చి మొట్టమొదట ఆలోచింతము.

శరీరములొ ఎట్టిభేదములున్నవో చూడుడు. ముక్కులలో, ముఖములలో, శిరోజములలో, దేహచ్ఛాయలలో, ఒడ్డులో, పొడుగులో—ఎన్నెన్నో భేదములున్నవి.

రక్తసాంకర్యమువలన శరీరచ్ఛాయ మాటునని యిప్పటిజాతి శాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయము.

వాసస్థానముయొక్క శీతోష్ణస్థితినిబట్టి యొడలిచాయ కొంతవఱకు మాటుట నిజమేకాని, యట్టిమారునకు ముఖ్యకారణము వంశపారంపర్యమే యనుట నిశ్చందేహము. ప్రపంచమందలి యతి శీతల ప్రదేశములలో నల్లనిజనులును, అత్యుష్ణ ప్రదేశములలో తెల్లనివారును గనబడుచున్నారు. అమెరికా, కెనడాలోని యాదిను నినాసుల శరీరకాంతియును, ఉత్తర భూవర్షాంతమందలి ఎస్కిమోల దేహమురంగును తెలుపుగాదు; భూమధ్యరేఖకు సమీపమున మిక్కిలి వేడిగానుండు బోర్నియో, సెలిబిజుమున్నగు ద్వీపములలో అసాదిగా నివసించుచున్నవారు తెల్లనివారు.

హిందూశాస్త్రదృష్టిని జూచినయెడల బ్రహ్మ, క్షత్రియ, వైశ్యజాతులు మూడూను, భరతఖండమునకు బైటనున్న-చీనులు, హూణులు, దరదులు, కల్లవులు, యవనులు, ఖానులు మున్నగు అనేకజాతులును ఆర్యజాతులే. మన శాస్త్రములలోని చీనుడు ఇప్పటి చీనాదేశస్థుడు కాడు. ఆకాలములో చీనాదేశస్థులు తమ్ము చీనులని యెన్నడును జెప్పుకొనలేదు; కాశ్మీర దేశమునకు ఈశాన దిశాభాగములందు అనాడు ప్రత్యేకముగా చీనులను ఒక తెగవారు బలపరాక్రమశాలులుండిరి. ఇప్పుడు మన దేశమునకును ఆఫ్ఘనిస్తానమునకును నడుమ

కొండజాతులుండవడేదేశములలో అప్పుడు దరదులుండిరి. ప్రాచీనచీన పరిశిష్టులు కొందఱు అత్యల్పసంఖ్యాకులు ఇప్పటికిని గానఁబడుచున్నారు; దరదస్థానమును ప్రదేశము ఇప్పటికిని ఉన్నది. కాశ్మీరచరిత్రమునుదెల్పు రాజరంగిణిలో బలవంతుడైన దరదరాజు ఔన్నత్యమును నూచించు వాక్యములు బహుశముగాఁ గాన్పించుచున్నవి. పూర్వ హూణజాతివారు హిందూదేశపు వాయవ్యభాగములందు చిరకాలము రాజ్యము చేసినారు. టిబెట్టు దేశస్థు లిప్పుడు తాము హన్నులనుకొనుచున్నారు; ఈహన్నులే హూణులుకావచ్చును. కాని మనువుచెప్పిన హూణులు ఇప్పటి టిబెట్టు దేశీయులు గారన్నమాట నిజము. ఇప్పటి టిబెట్టు నివాసులు—ప్రాచీనార్వహూణజాతికిని, ఏషియా మధ్యభావమునుండి టిబెట్టునకువచ్చిన మోగలు తెగలకును, గలిగినసంతతి కాగచ్చునని తోచుచున్నది. రమ్యదేశస్థుడైన “ప్రిజెవాల్స్కి” గారును ఫ్రెంచిదొరయగు “డార్లెయానుగారును”బహుదేశ సంచారముచేసి జాతి పరిశోధనము చేసినవారు. ఆర్యజాతి ముఖలక్షణములును అక్షిలక్షణములునుగల తెగలవారు ఇప్పటి టిబెట్టులోని కొన్ని ప్రదేశములందుఁ గనఁబడుచున్నారని వారుచెప్పినారు. గ్రీక్కులను పూర్వము యవనులనెడువారు. ఈశబ్దముయొక్క వ్యుత్పత్తినిగూర్చి అనేక పూర్వవక్షసిద్ధాంతములున్నవి. అయోనియా యను దేశములోని యొకగ్రీక్కుజాతివారికి మొట్టమొదట ఆపేరిడినారనియుఁ గావుననే పాళిభాషలోనున్న ఆశోకుని శాసనములలో గ్రీక్కులకుబదులు “యోను” లని యున్నదనియును ఈయోనశబ్దమునుండియే తరువాత సంస్కృతములోయవశబ్దము పుట్టినదనియుఁ గొందఱు వాదించుచున్నారు. యవనులనఁగా గ్రీక్కులుగారని హైందవపురాతనచరిత్రవిమర్శకులు కొందఱు చెప్పుచున్నారు ఈ యభిప్రాయము లన్నియుఁ దప్పనియే నా యభిప్రాయము. ఒక హిందువులేకాక, యాజ్ఞప్ర బేదినియాలోని ప్రాచీనులుకూడ గ్రీక్కులను యవనులనియే పిలిచెనువారుగాన, యవనశబ్దమే మూలపదమై యుండవలెను. కల్లవభాష మాటలాడు పూర్వపు పారిసీకులనే కల్లవులనెడివారు. నేడు సైతము, హిమాలయములందును

తత్ప్రాంతపర్వతప్రదేశములందును నివసించు అర్ధవాగరలకు ఆర్యజాతివారికే, ఖాసులను పదము వాడుచున్నారు. ఈవాడుకను బట్టి చూచినయెడల ప్రస్తుతపు యూరప్పదేశీయులు ఖాసుల సంతతివారని చెప్పవలసివచ్చును—అనగా అవాగరకులగు ఆర్యజాతివారి నందఱను పూర్వము ఖాసులనెడు వారన్నమాట.

ఆర్యులు తెలుపు ఎఱుపు లిసిన వన్నెగలవారనియు, వారిశిరోజములు నల్లగానో ఎఱ్ఱగానో యుండెడివనియు ముక్కువంకరగాలేక తిన్నగా నుండెడిదనియు, కన్నులు చక్కగా దీర్ఘములై యుండెడివనియు పుట్టె యాకారము వెండుకల రంగునుబట్టి యిండుక మాటునుండెడిదనియు నవీనశాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయము. ఒడలిరంగు నలుపైనవట్లస్వచ్ఛమైన ఆర్యరక్తమునకు నల్లజాతుల సంపర్కము శలుగుట చేతనే ఆమార్పు కలిగినదని వారందురు హిమాలయపర్వతములకుఁ బశ్చిమమున స్వచ్ఛమైన ఆర్యరక్తముగల కొన్నిజాతులింకనుండిన ననియు ఇతరులందఱు సంకరజాతులేయనియు, కాకున్నచో వారు నల్ల వారై యాకారగలవారనియు వారివాదము. కాని, హిందూ దేశముయొక్క దక్షిణ ప్రదేశములందు ఎఱ్ఱవెండుకలతో అనేక శిశువులు పుట్టుదురు. ఆవెండుకలు రెండుమూఁడు సంవత్సరములలో మాటి నలుపెక్కుచున్నవి; ఇదిగాక, హిమాలయప్రదేశములలో అనేకులకు వెండుక లెఱ్ఱగానుండును, కన్నులు నీలవర్ణముగానో బూడిద రంగుగానో యుండును. సంగతులు యూరప్ప వంశితుల కీపాటికిఁ దెలిసియుండవలెను. ఈ

వంశితుల నెకరితోనొకరు దెబ్బలాడుకొననందు; పూర్వము నుండియు హిందువులు తమ్ము ఆర్యులని చెప్పుకొనుచున్నారు; స్వచ్ఛరక్తమువారైనను మిశ్రితరక్తము వారైనను హిందువు లార్యులే, అది సిద్ధాంతము. నల్లవారమను కారణమున యూరప్పలోనివారికి ఆర్యుల మగు మనము, ఇష్టులము గానిచో వారినే యింకొక పేరు పెట్టుకొన నిందు, దానవలన మన కేమి బాధ?

నల్లనివారైనను సరే తెల్లనివారైనను సరే. ప్రపంచవిజా సంఘములలో హిందువులు మంచి రూపరేఖావిలాసములు గలవారు,

మిక్కిలి చక్కనివారు, వారు వాజాతివారని, బడాయిమాటలును అతి శయోకులును నలుకుటలేదు; ఈసంగతి యావత్ప్రపంచమునకునువిశదమైయే యున్నది. రూపసులైన స్త్రీపురుషులు మన హిందూదేశమునందున్నంతమిక్కుటముగా మఱి యెటనున్నారు? అదిగాక ఇతరదేశస్థుల శరీరములవలెగాక మన దేశములు బట్టబయలై యుండును. అట్టిచో మన దేశములో అందముగా నగపడుట కెంతశ్రమపడవలెనో యూహించుకొనుడు. ఇతరదేశములలో దుస్తులమీద దుస్తులువేసి కురూపులను సుందరులుగాఁ గనఁబడునట్లు చేయుటకు నిరంతరము ప్రయాసపడుచుందురు.

ఆరోగ్యములోమాత్రము పాశ్చాత్యులు మనలను మించినారన్నమాట వాస్తవము. వచ్చినదేశములలో నలువదియేండ్ల పురుషులును ఏబదియేండ్ల స్త్రీలును ఇంకను యశావనములోనే యుందురు. మంచి తిండితినుటయు, మంచిదుస్తులు తొడుగుకొనుటయు, చల్లనిదేశములలో నివసించుటయు, వారట్లుండుటకు హేతువులు; బాల్యవివాహములు జేకుండుట అన్నిటికంటెను ముఖ్యమైన రహస్యకారణము. వాగిదాఁకఁ బోనక్కఱలేదు. దేహబలముగల తెగలు మనదేశములోను కౌన్నీయున్నవి; వా రేవయసునఁ బెండ్లిచేసికొందురో చూడుడు. మీ రేయీడునఁ బెండ్లాడుదురని ఘూర్కాలు, పాంచాలులు, బాట్లు, ఆఫ్రిడీలు మున్నగు పర్వతీయు లనడుగుడు. తరువాత మీ శాస్త్రములనే చదువుకొనుడు. వివాహయోగ్యమైనవయస్సు, బ్రాహ్మణునకు ముప్పదియనియు, క్షత్రియునకు ఇరువదియైదనియు, వైశ్యునకు ఇరువదియనియు అందు విధింపఁబడియున్నది దీర్ఘాయువులోను, దేహదార్ఢ్యములోను, మనోబలములోను పాశ్చాత్యులకును మనకును విశేష భేదమున్నది. మనకు నలువదియేండ్లు రాగానే మన యాశాబల దేహబల బుద్ధిబలములు క్షీణింప మొదలుపెట్టును; వా రావయసులో మంచి యశావనములోనుండి ఆశాపూర్ణులై యుత్సాహముతో పనిచేయుటకుఁ బ్రారంభింతురు.

మనము ధాన్యములు ఆకులు దుంగులు పండ్లుమొదలగు ఉత్పిజపదార్థములు తిని బ్రతుకువారము—మన రోగములలో పెక్కులు

జరరసంబధమైనవి; సాధారణముగా మనలో వృద్ధులు అజీర్ణులచే మరణింతురు. పాశ్చాత్యులు మాంసాహారులు—వారిరోగపెక్కులు హృత్సంబంధమైనవి; వారిలో వృద్ధస్త్రీలు వృద్ధపురసామాన్యముగా హృద్రోగములవలననో శ్వాసకోశ వ్యాధులవలన మరణింతురు. దీర్ఘ జరరరోగపీడితులు సాధారణముగా చింతాను వైరాగ్యస్వభావులును అగుదురనియు, హృద్రోగములచేతను కాయవ్యాధులచేతను శాధపడుచుండువారు యావజ్జీవము ఆశవిశ్వాససంపన్నులై యుందురనియు నొక పాశ్చాత్యవైద్యశాస్త్రరదుడు వ్రాసినాడు; విషూచీరోగి మొదటినుండియు మరణీనుండును, క్షయరోగి చివరవఱకు జీవితాశతో నుండును. ఇం? నేనా హిందువులు సదాచావుచుగూర్చియు సన్న్యాసముచుగూ? ఆలోచించుకొనుచు ప్రసంగించుచుందురు? అని అవైద్యుడడి? ఆది అసంగతప్రశ్నముగాదు. ఆప్రశ్నకు సరియైన ప్రతుత్తరః కింకను స్ఫురింపలేదు; కాని యది సహేతుకమైన ప్రశ్నగా? గచుచున్నది; దానిగూర్చి శ్రద్ధగా ఆలోచింపవలయును.

మన దేశములో దంతవ్యాధులును తలవేయదగిన జబ్బు అట్టేలేవు; పశ్చిమదేశములలో ఎవ్వరికోకాని స్వాభావికమై ఆవంతములగు పండ్లుండవు, ఏక్కడఁజూచినను బట్టతలవారే కారు. నగలు పెట్టుకొనుటకు మనస్త్రీలు ముక్కులును చేవులును పించుకొందురు. అక్కడనన్ననో గొప్పయింటిస్త్రీలు అట్టిపనుజాలలోఁ జేయుదుకాని, అందముగాఁ గానిపించుటకు పాపము! ననెక్కినెక్కి సన్నముచేసికొని, వెన్నెముక పంకర చేసికొని, అకారిజమునకును స్త్రీహమునకును స్థానభ్రంశము కలుగఁజేసి రూడఁగొట్టుకొని మరణభాధ నొందుచుందురు; దానికోడుగ అపస్ఫుటప్రదర్శనముకై అమర్చుకొను బట్టలభారమొకటి! పాశ్చాత్యప్రభావము పనిచేయుటకు ఎక్కువ అనుకూలముగానుండుననవంతులస్త్రీలు సభలకువచ్చునప్పుడు ధరించుకొనుదుస్తులు ను

ముగా నుండును గాని, సాధారణముగా అక్కడిస్త్రీలు వేసికొను బట్టలు చూచుటకు వికృతిముగానుండును. మన స్త్రీల చీరలు పురుషుల వస్త్రములు తలపాగాలు అందముగో అనమానములు. బిగుతుగా శరీరము నంటిపట్టుకొను దుస్తులు, చక్కని స్వాభావికమైన మడుపులు మడుపులుగా వేలాడు పదులుబట్టలతో అందమున సరిరాజాలవు. కాని ముడుతలతో శ్లాఘ్యముగాను దుస్తులు పనిచేయుటకుఁ బనికిరాని త్వరగా చినిగిపాడైపోవును. పశ్చిమదేశములలో ఇట్టి విషయములందు నాగరకతాసంప్రదాయమును నొకటి గలదు. నాగరకతావిలాసము వారికి దుస్తులలో నున్నది. మనకు నగలలో నున్నది. అదిప్పుడిప్పుడు బట్టలలోనికిఁగూడఁ గొంచెము ప్రాప్తుచున్నది. కొత్తకొత్తరకముల దుస్తులు బయలుదేరిదీయుటకు పారిసు లొడనులు ముఖ్యస్థానములు; మొదటిది స్త్రీల దుస్తులలోను రెండవది పురుషుల దుస్తులలోను వింత వింతమార్పులు గావించును. పారిసులోని నటీబృందము తొలుత ఈ కొత్తకొత్తమార్గములు చూపును; శృంగారస్త్రీపురుషు లత్యధిలావత్తో వాని నవలంబింతురు. ఇప్పుడిప్పుడు మునుపకుట్టు దర్జీసంఘముల వారీపద్ధతుఁకు మూలకారకు లగుచున్నారు. పశ్చిమఖండవాసులు ప్రతిసంవత్సరము దుస్తులకై యెన్నిలక్షలపొండ్లు వ్యయముచేయుచున్నారో మనము తెలిసికొనఁజాలము. దుస్తులు తయారుచేయు వ్యాపారము ప్రత్యేకముబిడ కళయైనది—వరంగుబట్ట, యేశరీరశిరోజచ్చాయలుగలపడుచునకు, సరిపడుతో—శరీర మందేభాగముమఱుఁగుపఱచి యేయవయవములు వెలిపుచ్చిన నందముగా నుండునో—బట్టి ముఖ్యవిషయములు దుస్తులుచేయువారు కడుశ్రద్ధతో ఆలోచించుకొనవలెను. అదిగాక ఉన్నతపదములో నుండుస్త్రీలు ధరించు దుస్తులు క్రిందివారుకూడ వేసికొనవలెను, అట్లు చేయనియెడల, వారిని వెలివేయఁబడినవారినిగాఁ బరిగణింతురు. ఇది వారివస్త్రధారణసంప్రదాయము!! ఈసంప్రదాయములు దినదినము మాటుచుండుననిచెప్పినఁజెప్పువచ్చును; ఋతుఋతువునకు సంవత్సరమునకు నాలుగుసార్లు మూలుచుండుననుట నిర్వివాదాంశము; అంతకంటె నెక్కువగాఁగూడమాలు

చందును. భాగ్యవంతులు తమదుస్తులను సరికొత్త కద్దరినను సరించి ని
పుణులగుదర్జలచేతఁ గట్టించుకొందురు; మధ్యసంసారస్థితిలోనుండువారు
ఇంటిదగ్గఱ ఆదుదర్జలచేతనైనఁ గట్టించుకొందురు; స్వయముగనైనఁ
గట్టకొందురు; కొత్తకద్దరి తత్పూర్వపుకద్దరికి దాదాపుగా నున్న
యెడల, ప్రాతదుస్తులలోఁగా వలయుమార్పులు చేసికొని నానిని ధరిం
తురు, అట్లులేనియెడలఁ గొత్త కస్తులనే కొందురు. ధనవంతులు తా
త్కాలిక సంప్రదాయానుసారముగా లేని దుస్తులను తమ యూశ్రితుల
కును శేవకులకును ఇచ్చివైతురు; గొప్పయిండ్లలోని దాసదాసీదనము
ఆ విసర్జించిన బట్టలను అమ్మివేయును; అ యమ్మివేసిన దుస్తులను
యూరప్పదేశస్థులు, అఫ్రికా ఏషియా అస్ట్రేలియామున్నగు పరదేశ
ములకు వలసపోయి కొత్తగా సటనేర్పఱచుకొన్న వాసస్థానములకు
ఎగుమతిశేయఁగా, అక్కడివారు చూడల వాని నుపయోగించుకొందు
రు. మహాధనికులగువారు వారిదుస్తులన్నిటిని పారిసుపట్టణమునుండి
తెప్పించుకొందురు; అంతకంటె దక్కువధనవంతులు నానిగూడిరిగాఁ
దమదేశములోనే వారిదుస్తులను దర్జలచేత దయారుచేయించుకొందురు.
దొరసానుల టోపీలుమాత్రము పారిసులో తయారుచేయించి తెప్పిం
పకతప్పదు. ఆంగ్లస్త్రీల దుస్తులును, జర్మనీ స్త్రీల దుస్తులును అంత బా
గుగా నుండవు; ఎవ్వరోకొందఱు గొప్పవాడుతప్ప, సాధారణముగా
వారు పారిసుకద్దతుల ననుసరింపరు. కావుననే పరదేశీయులు వారిని ప
రిహాసము చేయుదురు. ఆంగ్లపురుషులలో పెక్కురు మంచి దుస్తులు
వేసికొందురు. అమెరికా స్త్రీపురుషులందఱు, వారువీరను భేదములే
కుండ, నీటుగాదుస్తులు వేసికొందురు. విదేశ వస్తుబహిష్కారముకై అమె
రికా పరిపాలకులు లండను పారిసులనుండి వచ్చు దుస్తులమీఁదఎక్కు
వ దిగుమతి కన్ను వేసినను, అచ్చటి స్త్రీలు పారిసునుండియును, పురు
షులు లండను నుండియును, తమ దుస్తులు తెప్పించుకొందురు.

వేలకొలది స్త్రీపురుషులు ప్రతిదినము నానావిధవర్ణములైన
ఉన్ని బట్టలును పట్టుబట్టలను బజారులలోనికి దీసికొనివత్తురు. వేలకొలది
జనులు ఆ తెచ్చినబట్టలతో వివిధములగుదుస్తులు తయారుచేయుచుం

నురు, అచ్చ నవీనపద్ధతిగాఁ జేసిన దుస్తులు ధరింపకుండ గొప్ప స్త్రీలును
 గొప్ప పురుషులును వీధులలో నడచిపోయినచో వస్త్రమర్యాదా విశా
 రదులగు శృంగారపురుషులు వారినివీంతగాఁజూచి వెక్కిరింతమాటలా
 దుకొందురు. ఈ వస్త్రమర్యాదా బాధలు మన కేమియులేవుగాని, జా
 నికిమాటు ఆభరణమర్యాదానాగరకతలు కొంతవఱకున్నవి. ఆ దేశము
 లలోపట్టుబట్టలు ఉన్నిబట్టలుమున్నగు సరకులమ్ముకొనువర్తకులు, సాగ
 నులెట్లెట్లు మాటుచున్నచో, వేనివేనికిఁ బ్రజలిప్పుడిష్ట కడుచున్నారో క
 నఁగొనుటకు బహుజాగరూకులై వరికించుచుందురు; వారేయొకప్పుడు
 స్వబుద్ధిచుపయోగించి కొత్తసాగనుపద్ధతిని కనిపట్టి దానిపైకిఁ బ్రజా
 చిత్తముల నాకర్షించుటకుఁబ్రయత్నింతురు. వర్తకుఁడు తాను కొత్త
 గా బజాటులోనికిఁ దీసికొనివచ్చిన రకముపైకిబక్కసారీ ప్రజలదృష్టి
 ప్రసరించునట్లు చేసికొనినచో, వాఁడు యావజీవము కుజేరుడైనాఁ
 డన్నమాటయే. ఫ్రాన్సుదేశచక్రవర్తియగు మూడవ నెపోలియనుభా
 ర్య, “అ శే నీ” చక్రవర్తినిగారు తత్కాలపాశ్చాత్యవస్త్రసంప్రదా
 యాపతారమని యెన్నికగన్నవారు. కాశ్మీరపుసాలువులన్న నామెకెం
 యో యిష్టము, కనుక అమె కాలములో కాశ్మీరదేశమునుండి యూరపు
 ఖండమునకుఁ బ్రతినంవత్సరము అనేకలక్షల రూపాయల విలువగల
 సాలువులు ఎగుమతి చేసిడివారు. మూడవ నెపోలియనుగారు పడి
 పోవుటతోడనే, కాశ్మీరపుసాలువులమీఁద మోజుపోవుటచేత వాని
 అమ్మకమును పోయినది. మనదేశపు వర్తకు లెప్పుడు ప్రాచీనమార్గ
 ములనే పట్టిపోదురు. పాశ్చాత్యపరిస్థితులు మాటుటతోడనే అప్పటి
 వారికిఁ జిత్తరంజకమగు నేదోయొక కొత్తరకము స్వబుద్ధి యుపయో
 గించి సమయోచితముగా మనవర్తకులు కల్పింపలేక పోవుటచే, యూ
 రపు వర్తకపు లాభమంతయు వారు గోల్పోయినారు. ఆదెబ్బతో
 కాశ్మీరదేశములోని గొప్పవర్తకు లందఱు ఆకస్మికముగాఁ బడిపో
 యినారు. చూచుటకుఁ గన్నులున్నయెడల ఈప్రపంచము నిది, లేనియె
 డల నాది ; ఒకరికోసమొకరు కనుపెట్టుకొని యుండు రనుకొనుచు
 న్నావా ? లోకములోని వివిధదేశములవారి కనుకూలమగు భోగపవా

రములందు, గొత్తకొత్త మార్గములు కనిపట్టి పాశ్చాత్యులు బాగు పడుచున్నారు. పరిస్థితులు పదికన్నలతో, బరికించి వారు రెండు వందలచేతులతో, బనిచేయుచున్నారని చెప్పవచ్చును. ఇక మనము శాస్త్రకర్తలు గ్రంథములలో వ్రాయని కనులేమియు, జేయుము, ప్రాతపుంతలలోనే ప్రాకులాడుచు, గొత్తవి కనిపట్టుటకు, బ్రయత్న మైన, జేయుము—కొత్త పస్తువులుగల్పించు ఉపజ్ఞాశక్తి పోవుటయే మన కిప్పుడు దానివలన వచ్చినలాభము. మన దేశీయులందఱును అన్నమో రామచంద్రా! యని ఆకాశము పగులునట్లు ఆర్తధ్వనులు చేయుచున్నారు, పస్తులచే బ్రాణములు విడుచుచున్నారు. ఎవరిదితప్పు? మన ది. ఈదుస్థితినుండి విముక్తులమగుటకు మనమేమి క్రితీక్రియలు చేయుచున్నాము? ఏమియులేదు. శుష్కోపన్యాసములు, పెద్దపెద్ద మాటలు—ఈ సందడితప్ప మనమేమియు జేయుచుండుటలేదు. మూల మూలలనుండక యీవలికివచ్చి ప్రపంచాభివృద్ధి యెట్లగుచున్నదో కన్నులు తెరిచి స్యయముగా నేలకనుగొనరు? అట్లుచేసినచో మీమ నను వికసించును, ఆలోచనశక్తియు సమయోచితక్రియాపాటవమును వానియంతట నవియేవచ్చును. దేవాసురయుద్ధవృత్తాంతము మీకు బాగుగాఁ దెలిసియేయున్నదా! ఆత్మ, పరమాత్మ, ఉత్తరగతి—వీనిలో దేవతలకు నమ్మకముండెను. అసురులు ఇహజీవనముకు, బ్రాహ్మణ్యమిచ్చి, కేవలశరీరసుఖములును ఐహికభోగములును సాధ్యమైనంతవఱ కనుభవించుటకు యావత్ప్రియత్నములు చేసినారు. దేవతలు మంచివారా అసురులు మంచివారా యని యిట్లదర్శించుట మన పనికాదు. పురాణములలోని వర్ణనలబట్టి, నిజమాడఁ దలచుకొనునె డల, అసురుఁ డేవతలకంటె ఎక్కువ పౌరుషవంతులనియును అసురులకంటె దేవత లనేకవిషయములందు తక్కువవారనియును చెప్పక తప్పదు. ప్రాకృత్పశుతారతమ్యములను యథార్థముగా గ్రహించుటకై హిందువులు దేవసంతతివారనియు, పాశ్చాత్యులు అసురసంతతివారని యుఁ జెప్పుటకంటె యుక్తమైన మార్గాంతరములేదు.

దేవాశుచిత్వవిషయమున నుభయుల యభిప్రాయము లెట్లున్న

వోమొదటఁ జాతము. పరిశుద్ధి—చిత్త పరిశుద్ధి, శరీర పరిశుద్ధి, యని
 ద్వివిధము; రెండవది జలాదులచేఁ గలుగును. హిందువులు నీరు యథే
 చ్ఛముగా వాడుకొందురు; వారిదేహములంత శుచిగాఁ బ్రవంచము
 లోని మఱియొకజాతి వారిదేహములుండవు. ఎక్కడనోకాని, యితర
 జాతులలోఁ మునిగిచేయు సంపూర్ణ స్నానములు అరుదు. హిందుదేశ
 స్థుల పరిచయము కలిగినపిమ్మట ఆంగ్లేయులు అట్టిస్నానములు వారిదే
 శములోఁ బ్రారంభించినారు. ఇప్పుడైనను పూర్ణస్నానమునకుఁ గావ
 లయునేర్పాటులు ఆదేశములో నెంతతక్కువగా నుండునో, చదువుకై
 వెళ్లి యటనివసించిన మనదేశపు విద్యార్థులనడిగి తెలిసికొన వచ్చును.
 వారమునకొకసారి శాశ్వాత్యులు స్నానముచేయుదురు; అప్పుడే లోప
 లిదుస్తులను మార్చుకొందురు; కాని యిప్పుడిప్పుడు ధనవంతులలో
 ననేకులు దినదినము స్నానముచేయుచున్నారు; అమెరికాలో అట్టి వా
 రెక్కువగా నున్నారు; జర్మనులును ఫ్రెంచివారును తక్కిన వారును
 ఎప్పుడోకాని స్నానమేచేయురు. స్పెయినుదేశము ఇటలీదేశము ఉష్ణదే
 శములు; అయినను స్నానమట మఱియునుతక్కువ. వెల్లులి తెగఁది
 నుచు, పగలురాత్రియు చెమ్మటలు తెగఁగార్చుచు స్నానము లేకున్న
 వారెట్లుండురో మీరేయూహించుకొనుఁడు! పిశాచములైనను దగ్గఱ
 నిలువలేక పాటిపోవలసి యున్నప్పుడు, మనుష్యుల మాట చెప్ప
 వలయునా ?

పశ్చిమదేశములలో స్నానమననేమి? పెక్కిగనఁబడుభాగములు—
 ముఖము, తల, చేతులు—కడుగుకొనుట. పారిసుపట్టణమునకురమ్మని
 కోటీశ్వరుఁడగు స్నేహితుఁ డొకప్పుడు నన్ను పిలిచినాఁడు. పారిసుఅనఁ
 గనేమీ తెలియునా? నవీననాగరతకు ముఖ్యస్థానము, సమస్త హిం
 భోగశృంగారవిలాసముల కునికిపట్టినస్వర్గలోకము, సమస్త కళలకు స
 మస్త శాస్త్రములకును నెలవు. పెద్ద దివ్యభవనమువలెచుండు మొకపూ
 టకూళ్ళయింటిలో వామిత్రిఁడు నన్నుబ్రవేశపెట్టి నాకు రాజభోజన
 ముపెట్టు నేర్పాటులుచేసినాఁడు; కానిస్నానసమయమేమియులేదు.
 ఏమిచేయుదును? రెండురోజులు నోరుమూసికొని యా బాధ భరించి

రాను; ఇక సహింప లేక—సోదరా! నీరాజోపచారము లేమియు నా కక్కటలేదు, ప్రాణములతో నెప్పుడు పైని బడుదునాయని చూచుచు న్నాను, ఈయెండ కాలమేమి? స్నానముచేయుటకు సాధనము లేకపోవుటయేమి? ఈరీతిగానున్నచో మతిచెడి వెట్టిసుక్కనగుదునేమోయని భయపడుచున్నాను—అని నామిత్రునితో జెప్పవలసివచ్చినది. అతడు నామాటలువిని విచారించి పూటకూటివారిమీదఁ గోపపడి—నిన్నిక నిటనుండనీయను, మఱియొక మంచిచోటికిఁ దీసికొనిపోయెదను—అని చెప్పెను. ఆపట్టనములోఁ బ్రశస్తములని ప్రసిద్ధిపడసిన పండ్రిండాహారాగారములు (హోటెళ్ళు) చూచినాము, కాని యందొకదానిలోను స్నానముకై నీళ్ళవసతిలేకపోయెను. స్నానాగారములు ప్రత్యేకముగానున్నవి, నాలుగైదురూపాయలిచ్చి అక్కడ స్నానము చేయవచ్చును. స్నానమాడుటకు నీళ్ళతొట్టిలోఁ జొచ్చినవెంటనే యొకముసలమ్మ చచ్చిపోయినదని శివశివా! ఆ సాయంకాలముననే యొక వార్తాపత్రికలోఁ జదివినాను! వైద్యు లేమేమో కారణములు చెప్పవచ్చునుగాని, ఆమె జీవితములో అంత నీరామెదేహము తాకుటకదే తొలిసారికావచ్చును, అందుచే ఆకస్మికమైన ఆయదురున కాఁగ లేక యామె మరణించియుండవచ్చును—అని నాయభిప్రాయము. ఇందతిశయోక్తి యేమియులేదు. ఈవిషయమున రష్యాదేశస్థులును మఱి కొందఱును మిక్కిలిరోతగానుందురు. టిబెట్టు దగ్గఱనుండి యావైపు దేశములన్నిటిలోను ప్రజలిట్లేయుందురు. అమెరికాలోని యన్నిపూట కూళ్ళ యిండ్లలోను ప్రత్యేకముగా స్నానముచేయు గదులును గొట్టములనుండివచ్చు నీటివసతులును ఉండును.

స్నానములో మనకు వారికి నుండుభేదము చూడుడు. పాపభీతిచే మనహిందువులు స్నానముచేయుదురు, వరిశుభ్రతకై పాశ్చాత్యులుముఖమును చేతులును కడుగుకొందురు. మనలో స్నానమనఁగా ఊరకే యొడలిపైసీరు కుమ్మరించుకొనుట, శరీరముపైనున్న చమురును ముఱికియపోక అమట్టుననే యుండవచ్చును. మనదక్షిణహిందూస్థానపు సోదరులు పెద్దపెద్దబాట్లును పట్టెవర్ధనములును బెట్టుకొందురు, ఇటిక

రాత్రులో రాదికిగిరిగారి యది పోకపోవచ్చును. మనకు సన్ననకృ
త్వము మిక్కిలిసులభము, ఎక్కడవైనను మునుక వేసి రాకలము; వచ్చి
మరొకముల దిల్లుకాదు. ఎంత బరువు కుస్తులు విప్పి వేయవలెను! ఎన్ని
లెజ్జములలోనుండి యెన్ని గుండీలు, బాత్తములు, కొడివర నలు ఊడ
దీయవలెను నానము! అనాచారముగా శరీర మగవలయుచుట మనకు
దప్పుగాదు; వారికిది పెద్దతప్పు. తండ్రిగొనకు మున్నగుపురుషులలో
బురుషులకిది యమర్యాదకాదుకాని, స్త్రీయెదుటమాత్రము ఆపాద
నుస్తకవర్ణంతయు శరీరముదుస్తుల మటు నన నుండవలెను.

ఈబాహ్యకౌచము, తక్కిన సాచారములవలెనే, చిట్టచివరి
కొకప్పుడు బాధకరమైన సువాచారముగా బడిగొనించును. ఆచార
మనకును శుచిత్వమునకును భేదమని యెఱుగవలెను. శరీరమలినము
లను వివాహముగా దొలగించుకొనవలెనని యాదర్శవేశస్థుడు చె
ప్పును. అదిమంచిదే. “ఇతరులయెదుటఁబిచ్చివేయట, పుష్కలించియుమి
యట, నామరమైన యమర్యాదాకృత్యములే.” ఇమక ఆక్షేపభీతిచే
భోజనానంతరము గంఢావముచేసి కోస శుభ్రకలుచుకొనరు; దాని
వలన దురియము క్రిముక్తిమముగాఁజెడి పుద్బిహించును. నలుగురును
ఏమందులో నాచరిత శీమితమువచ్చునోయను భీతిచేత కౌచవిధు
లను తేయకుండుట కిదియే యాచారము. ఇది మనము—వీధి
లోఁగూరుచుండి పైత్రలోగిలలెదోఁకుచు, పుష్కలిచియుమియుచు, అం
దయెదుట నుచుఁగూడముతో ముఖము కడుగుకొందుము—ఇది
యవివరీతమే, బాధకరమే. ఇట్టికలులు ఎప్పుడురాని రమాస్వస్థలము
లందు సదీచప్పుడులేకుండఁ జేసికొనవలెను. అదివిజమే, కాని సంఘ
భీతిచేనట్టి కౌచవిధులు నలుకకుండుటమాడఁ దప్ప.

కొన్నికొన్ని దేశములలో ఆవివారములైన ఆచారకష్టములు
కొంతలుధరించి వానివిషయకు సరిపుచ్చుకొందురు. మన దేశము ముష్టిదే
శము, చెంబులకొలది నిశ్చుక్కాగుచును, తేవునకుండ నెల్లుండగ
లము? నాశ్చర్యదేశములలో అట్టియద్ధారము లమర్యాదాకృత్య

ములు; కానిభోజనకాలమందు జేబురుమాలులో ముక్కుచీదుకొనుట తప్పుగా నెంచుకొనరు, అది మనకెంతో అసహ్యముగా నుండును. వారిదేశములవంటి శీతలదేశములో అప్పుడప్పు డట్లు చేయక తప్పదు.

ముఠీకియన్న హిందువులకెంతో రోత, అయినను మనముత ఆచు ముఠీకిపనులే చేయుచుందుము. ముఠీకిముట్టుకొనిన స్నానముచేయవలెనుగనుక, అట్లుచేయకుండుటకు ఆపదార్థములను ఇంటిదగ్గరయొకచోటఁ బోగుచేసి కుశ్యబెట్టుదుము; వానిని అంటకుండుటయే మనకుఁగావలసినది, కాని కేవలనరకములో వసించుచున్నామని యెప్పుడైన అనుకొనుచున్నామా? ఒక అశుభ్రతలొగించు కొనుటకు, ఒక చెడుగునుండిఁ తప్పించుకొనుటకు, అంతకంటె నెక్కువఁబోతయొకీడునుగలిగించు పనులుచేయుచున్నాము. ఇంటిలో నికృష్టమలినపదార్థములు పెట్టుకొనుట యెంతయుఁబాపము, దానికేమియు సందేహములేదు. ఆపాపఫల మనుభవించుటకు ఇంకొకజన్మముకై కనుపెట్టుకొని యుండనక్కఱలేదు, ఇక్కడనే యీజన్మములోనే యది కట్టికుడుపుచున్నది.

లక్ష్మీనరస్వతుల కిరుణాకటాక్షము ఇప్పుడు పాశ్చాత్యులవై పరిపూర్ణముగాఁ బ్రసరించుచున్నది. భోగ్యపదార్థములు సంపాదించుకొని యంతటితో వారూరకుండరు, సమస్తకృత్యములలోను ఒకరీతి సాగసును నాజాకుఁదనమును ఉండునట్లు చూచుకొందురు. ఇండ్లలోను బైటను అన్నపానాదు లన్నిటిలోను లాలిత్యలక్షణము లుండునట్లు చూతురు. దేశము ధనసంపన్నమై యున్నప్పుడట్టి లక్షణములు మనకును ఉండెడివి; మనరుప్పుడతి దరిద్రతాదశలో నున్నాము; దానికిఁ దోడుగా స్వవాశమును రెండువిధములుగా సమకూర్చు కొనుచున్నాము—మనసంప్రదాయములను పరిత్యజించుచున్నాము, పరదేశీయ సంప్రదాయములను స్వీకరించుకొనుటకు పడరానిపాల్లుపడుచు విధలమనోరధులమగుచున్నాము. ఉత్తమమైన మనజాతీయధర్మములు క్రమముగా ఉడిగిపోవుచున్నవి, వానికిబదులుగాఁ బాశ్చాత్యధర్మములైన సింకను అలపడుట లేదు ! గమనాననసంభాషణాదులలో పరంప

రాగతప్రాచీనలక్షణములన్నియుఁ జూపించలేపోయినవి, వానికిమాఱుగాఁ బాశ్చాత్యమత్యాదలవలంబించుటకు సమర్థులముగాకున్నాము. పోగా మనకుమిగిలిన పూర్వకాలపు టగ్నిహోత్రయజ్ఞయాగాదికర్మ కాండమును అధ్యయనమును అభిలోఁబడవేయుచున్నాము, ఆలోట దీర్చుకొనుటకు, వానికిమాఱుగా అవసరమునుబట్టి గ్రహించిన నవీనాచారములింకను వేళ్ళుపాటి స్థిరముగా నాటుకొనలేదు. ఈరెంటినడుమను ఊగులాడుచు మనము బాధపడుచున్నాము. భావివంగదేశమునకింకను స్థిరమైనయాధారము కుదురలేదు. అన్నిటికంటె సధమగత లోనున్నవి మనకళలు. పూర్వకాలములో మనస్త్రీలు నేలమీఁదను, ఇండ్లగోడలమీఁదను, తలుపులమీఁదను, నీళ్లుగలిపిన బియ్యపుముగ్గుతో చిత్రచిత్రమైన ప్రతిమలు, నానావిధములుగా వేసెడువారు; అరఁటాకువిస్తళ్ళు చెమత్కారముగా కత్తిరించెడువారు, పలువిధములైన భోజనపదార్థములు పాత్రములందు వింతవింతగా వడ్డించుటలో విశేష కళాకౌశలము కనఁబడిచెడువారు. ఈచిత్రకళలన్నియు క్రమక్రమముగా క్షీణించినవి, ఇంకను క్షీణించుచున్నవి.

కొత్తవి నేర్చుకొని ప్రవేశపెట్టి ఆచరణములోనికిఁ దేవలసినదే, కాని ప్రాంతవియను కారణమున నట్టివన్నియుఁ దుడిచివేసి వానిస్థానమున నేవోకొత్తవి దూర్పఁదగువా? నీవు నేర్చుకొన్న నవీనాంశములేవి? మాటల గలిబిలితప్ప నేమియులేదు! నిజముగా ఉపయోగకరమైన కొత్త శాస్త్రముగాని కొత్త కళగాని మీరేమి సంపాదించినారు? ఇప్పటికిని పల్లెయూళ్ళలోఁ జేయుచుండుకట్టపనియు ఇటికపనియు వెల్లిచూడుదు. పట్టణములలోని వడ్రింగులకుఁ బ్రశస్తములైన తలుపులు చేయుటయైననుచేతఁగాదు. వారుచేసిన తలుపులు గుడిసెలకు పయోగించునో గొప్పమందిరములకు పయోగించునో తెలిసికొనుట కష్టముగా నుండును. వారి వడ్రింగపు నైపుణ్యమంతయు విదేశపుపనిముట్లు కొనుటలోనే కనఁబడుచున్నది, అంతే! మనదేశీయవ్యాపారములన్నిటిలోను కటకటా! అట్టిదృస్థియే కాన్పించుచున్నది. స్వదేశకళలన్నియుఁ జచ్చిపోయినవి, వక్త్రతావైశారద్య మొక్కటియే పురశీదేయులవలన

మనలకు బట్టువడినది! పతనక్రిలాపములు కావలసినన్ని !
 వదరుఁబోతుతనములోను వాదప్రతివాదములలోను అల్ల ఐల్లెండు
 దేశస్థులును మనవంగ దేశస్థులును ఒక్కమచ్చగానున్నారు. ఈ
 రెండుజాతులవారును వాచాటత్వముతో మహానిపుణులు, ప్రయోజన
 కరమైనపని గావలయుచోట నెక్కడనుగానరాదు; మీఁదూ మిక్కిలి,
 వారియావజ్ఞేవము అంతఃకలహములతోను పరస్పర దూషణముల
 తోను వృథాపఱచుకొనుచున్నారు.

పాశ్చాత్యులు తమచుట్టునున్న ప్రతిపదార్థమును పరిశుభ్ర
 ముగా నుంచుకొందురు; కటికిదరిద్రుఁడుకూడ ఆవిషయమై కడుబాగ్రి
 త్తగానుండును; శుభ్రమైనదుస్తులు వేసికొనకున్నచో నెవనినికొలుపులోని
 కిడిసికొనరుకావున, బ్రజలు శుచిగానుండకతప్పదు. నవ్వుకరులుపరిచా
 రికలు పాచకులు మొదలగువారు ఎక్కడను మఱకలేని పరిశుద్ధమైన
 దుస్తులు ధరింతురు, ప్రతిదినము తుడిచికడిగి ధూళిదులిపి పారి యిం
 డనుచక్కఁగా నుంచుకొందురు. వస్తువులను వెదచల్లినట్లు అక్కడను
 ట్లక్కడను పడవేయక యుక్తస్థలమాలిందు పొందికగానమర్చిపెట్టుకొ
 నుట మర్యాదాలక్షణములలో నొకటి. వారి పాకశాలలు శుభ్రము
 గా, చూచుట కింపుగానుండును—తఱిగినపెచ్చులు పొట్టు మొదలగు
 పనికిమాలిన వస్తువులు అప్పటిమట్టున కొకతొట్టిలోఁబెట్టి వేఱుగానుం
 తురు; తరువాత ఊర్చువాఁడువచ్చి వానిని దూరముగాఁ గొనిపోయి
 యందులకై నియమింపఁబడిన స్థలములోఁబాటవేయును. అట్టి పెంటను
 వారు పెరళ్ళలోఁగాని షీథులలోఁగాని పడవేయరు.

భాగ్యవంతుల మందిరములను రాత్రియైననుసరే, పగలైనను
 సరే, యెక్కడనుండవలసిన వస్తువుల నక్కడనమర్చి కడిగిన ముత్తైము
 లవలె పరిశుభ్రముగా నుంతురు; అవినిజముగాఁ జూడఁదగిన భవన
 ములు. || నానాదేశములనుండి తీసికొనివచ్చిన చిత్తరువులు మున్నగువా
 నితో నందలిగదుల నలంకరించుకొందురు. ఇప్పుడు పరదేశశిల్పాలంకా
 రసంగ్రహణము మనము చేయలేము, దానిమూటకేలు పోనిండు!
 మనకున్నవియైనను మంటఁగొని పాడుగాకుండ సంరక్షించుకొనవలదా?

జేబురుమాలు వైకిడిసి దానిలోజిట్టుజేడి ఆచేతితోనే రొట్టెలపిండి మర్చించును ; వంటయింటిలో జొరకముందు చేతులను కడుగుకొనక పచనకృత్యము ప్రారంభించును. అయిన నేమి ? ధరించు దుస్తులును పెట్టుకొను టోపీయును కొబ్బరిముక్కలవలె తెల్లగా నుండును. రొట్టెలకై గోడమపిండి ఎట్టిగా మర్చనము చేయవలెను గనుక తన యావచ్ఛరీరభారముమోపి దానిమీద తాండవముకూడఁ జేయుచుండవచ్చును, లలాటముమీది స్వేదోదకము దానిలోఁ బడినను అంత లక్ష్యము సేయకపోవచ్చును. (వారి యదృష్టమున అట్టివనులు చేయుటకు ఇప్పుడు విపులముగా యంత్రములున్నవి గనుక ఆరోతలు పోవుచున్నవి.) ఇంతయపవిత్రపుపనియఁ గావించి రొట్టెలుతయారుచేసి, తెల్లని పింగాణిపల్లెములోఁ బెట్టి తెల్లనిరుమాలు పైఁగప్పి, వపుకరు స్వచ్ఛమైన దుస్తులుధరించి చంద్రికాధవళమైన చేజోడు దొడుగుకొని, తీసికొనిపోయి దానిని భోజనపుబల్లమీద పదిలముగా నమర్చును— వట్టివ్రేళ్లతో రొట్టె ముట్టుకొనఁగూడదనినుడి ! నేవకుఁడు చేతులకు జోడు తొడుగుకొనుట !

ఇంక మన పచనభోజనపద్ధతులు చూడుఁడు. మన వంటబ్రాహ్మణుఁడు మొట్టమొదట శుచిగా స్నానముచేసి, పరిశుభ్రముగాఁ గడిగినపాత్రములలో ఆహారపదార్థములు వండును ; అయిన నేమి ? గోమయముతో నలికిన ఉత్త నేలమీద విస్తరివేసి దానిలో అవి వడ్డించును. ప్రతిదినము తడుపుచున్నప్పటికిని అతనిగుడ్డ ఎప్పుడు నీళ్లమొగమెఱుంగనట్లే ముటికిగా నుండును. గ్రహచారముచాలక, ఆవేసిన అరటాకుచినిగినయెడల, వడ్డించిన చేరో, పులుసో, పేడతో అలికిన చెమ్మనేల రసముతోఁగలిసి విలక్షణమైన రుచినిచ్చును.

చక్కఁగా స్నానము చేసియు మనము చమురుతో అంటుకొనుచుండు పరమాసహ్యములగు బట్టలు వెంటనే కట్టుకొందుము— పాశ్చాత్యులు చక్కఁగా స్నానముచేయక, ముటికియెడలమీద, ప్రశస్తమైన దుస్తులు తొడుగుకొందురు. ఈ విషయమున ప్రాకృతి మతారతమ్యము పూర్తిగాఁ దెలిసికొనవలెను. ప్రాచ్యుల అంతర్దృష్టి

ను, పాశ్చాత్యుల బహిర్దృష్టియు వారివారి యాచారవ్యవహారములన్నిటిలోను గాసిపించుచున్నవి, హిందువులు లోచూపువారు, పాశ్చాత్యులు వెలిచూపువారు. హిందువు శ్రేష్ఠమైన వజ్రమును చిరిగిగుడ్డతో గప్పిపెట్టును. పాశ్చాత్యుడు పలికిచూలిన మట్టిముద్దను స్వర్ణపుటములో బెట్టి సంరక్షించును. శరీరశుద్ధికి హిందువు స్నానము చేయును, కట్టుకొనుగుడ్డ యంతకలుషమైనదియైనను సరే! పాశ్చాత్యుడు పరిశుభ్రమైన వస్త్రములు ధరించును లోపలి శరీరముపై నెంత ముఱికియున్నను సరే! ఇంటిలో నుడుగదులు, తలుపులు, నేల, మున్నుపనవి హిందువు స్వచ్ఛముగా నిర్మలముగా నుంచుకొనును. చాకిరియాల ఎట్టి పెంటపోగులున్నను సరే! పాశ్చాత్యుడు తన యింటి యడుపులంతయుఁ గాంతిమంతములై కడుమనోహరములైన చిత్రానవములతోఁ బూను. పైకి గనబడకున్నచో వానికింద నెంత దుమ్ము ముఱికియున్నను సరే! ఎంత కంపుగొట్టుచున్నను సరే! హిందువు తనయింటి గోని ముఱికికాలువ వీధిలోనికి విడిచిపెట్టును ; పశ్చిమదేశములలో ఎట్టికాలువలు భూమియడుగుననుండి వివజ్జరములకు విడుచులొను. హిందువు అంతశుద్ధి చేసికొనును, పాశ్చాత్యుడు బాహ్యశుద్ధి చేసికొనును.

కావలసిన దేమన—పరిశుద్ధ వస్త్రములతోనుండు పరిశుద్ధమైన శరీరము, పుక్కిలించి యుమియుట, వండ్లు తోముకొనుట మున్నగు నవి చేయవలసినవే. కాని యవి రహస్యముగాఁ జేసికొనవలెను. నివసించు గృహములు, వీధులు రచ్చలు ఇతర బాహ్యభిదేశములుకూడ పరిశుభ్రముగా నుండవలసినదే. పాచకులు బట్టలు శరీరముకూడఁ బరిశుద్ధముగా నుంచకొనవలెను. చక్కని శుభ్రమైనచోటఁ గూరుచుండి తెల్లగాఁ దోమిన కంచములలోనో పళ్ళెములలోనో భోజనము చేయవలెను. ఆచారము మతమునకుఁ బ్రథమసోపానము, సరే కాని మన శరీరములయొక్కయు గృహములయొక్కయు పరిశుద్ధి ఆయాచారమున కాయువుపట్టు. ఆచారవిరహితున కెప్పుడో మతము సిద్ధించునా ఆచారవిహీనుల దురవస్థలు ఏమగుఁబ్రత్యక్షముగాఁ గాసిపించుట లేదా?

అనాచారశిక్ష యట్లనుభవించుచున్న మనము బుద్ధి తెచ్చుకొనఁ గూడదా ? విషూచి, విషజ్వరము, మహామారి, మున్నగునవి మనహిందు దేశములో నిల్లుకట్టుకొని కదలక కాపురము చేయుచున్నవే ! అది యెవరితప్పు ? తప్పుక మనదే యాతప్పు—అయ్యో ! మన మాచార శూన్యమైపోయినాము !

“ఆహారశుద్ధా సత్త్వశుద్ధిః సత్త్వశుద్ధా ధృవాస్త్వతిః”—అను సుప్రసిద్ధ శ్రుతియొక్క సత్యమును హిందుమతమునందలి నానాశాఖ లవారును ఒప్పుకొందురు. “ఆహారము పరిశుద్ధముగానున్న అంతఃకరణ ము స్వచ్ఛముగా నుండును. అంతఃకరణశుద్ధియున్న స్మృతి (ఆత్మ పరి పూర్ణఁ డనుబుద్ధి) స్థిరముగా నుండును”—ఇది యాశ్రుతి కర్థము. శంకరాచార్యులవారు ఆహారమనఁగా ఇంద్రియములని యర్థముచేసినారు. రామానుజాచార్యులవారు ఆహారమనఁగా అన్నమనియే తీసికొన్నారు. ఈచిక్కెట్లు విడును ? ఉభయములును అవశ్యకములని అందఱుహిం దువులును ఒప్పుకొనుచున్నారు, కనుక రెండును గణనీయములే. పరి శుభ్రమైన యాహారములేకుండ ఇంద్రియములు వానివాని కృత్యము లెట్లు చక్కఁగా నెఱవేర్పఁగలవు ? కలుషాహారము ఇంద్రియముల గ్రహణశక్తిని దుర్బలమైనఁ జేయును, లేదా మన యిచ్చకు వ్యతిరేక ముగా వానిని ప్రవర్తించునట్లైనఁ జేయును—అనుసంగతి యందఱకు

స్వానుభవమువలన స్పష్టమే. అజీర్ణము, వస్తువృష్టి వికృతముచేసి, యొక పదార్థమును మఱియొక పదార్థముగాఁ గోచరింపఁ జేయుననియు ఆహారాభావము (నిప్పంతు) సేత్రాదీంద్రియపాటవమును బోగొట్టి మాంద్యమును గలిగించుననియు అందఱెఱిగిన విషయమే. ఆరీతిగనే యొక్కొక్క యాహారపదార్థము మనశ్శరీరముల కొక్కొక్క విలక్షణమైన స్థితిని గలిగించును. ఇది తినవచ్చును, ఇది తినఁగూడదు— అని హిందువులకుఁ గఠినమైన యాహారనియమములను విధించువివిధవిధిని పే.ధసూత్రములకిదియే మూలాధారమైన హేతువు; కాని పెక్కు చోట్ల అత్యావశ్యకమైన యీ అంతస్సారము మాటమఱచిపోయి పై

పెంకును ప్రధానముచేసికొని దానికోసము తగని యభినివేశముతో తగాదాలు పడుచున్నాము.

రామానుజ మతప్రకారము ఆహారమును అపవిత్రము చేయు దోషములు మూడు అందు మొదటిది జాతిదోషము — అనగా పదార్థముల జాతిచేతనే, స్వభావముచేతనే, కొన్ని దూష్యములగును ; నీరుల్లి, వెల్లుల్లి మున్నగునవి, తినినచో యింద్రియోద్రేకము కలిగించి, చిత్తస్థిర్యమును చెడగొట్టి బుద్ధిని పాడుచేయును. రెండవది ఆశ్రియదోషము — అన్నమిడువానిస్వభావమందలి దోషము. దుష్టుడు పెట్టిన యన్నము తినినవాడు తానును దుష్టుడై దుష్టచింతల పాతాను; సత్పురుషుని యన్నము తినువానికి ఉదారభావములు కలుగును. ఇక మూడవది నిమిత్తదోషము. ఇది యాహారములో ధూళి, ముఱికి, పురుగులు, పెండుకలు, మున్నగునవి కలియటవలనగలుగును; ఇట్టిపదార్థములను భుజించిన వాని మనస్సుకూడ కలుషమై చెడిపోవును. ఈమూడిటిలోను జాతినిమిత్తదోషము లందఱును తొలగించుకొనవచ్చును, కాని యాశ్రియదోషనివారణ మందఱికు సులభముగాదు. ఈదోషము తప్పించుకొనుటకే యాగోజులలో అస్పృశ్యత (అంటరానితనము) అంత ప్రబలముగా వ్యాపించినది. ఈవిషయమున సాధారణముగా (గుఱ్ఱముముందు బండిపెట్టి) ప్రజలు వ్యత్యస్తముగా నడచుకొనుచున్నారు. ఆహారనియమముల కధారంభూతమైన యధార్థకారణమును తిన్నగా గ్రహింపకపోవుటచే కాలక్రమమున అట్టి సదాచారములు పరిహాసాస్పదమును వికృతమును అగు మూఢాచారములుగాఁ బరిణమించును. ఇట్టి విషయములలో మతబోధకులగు మహాచార్యుల యాచారములే యాచరణీయములు గని (జనసామాన్యమాచరించు) లోకాచారములు గావు. శ్రీచైతన్యదేవుడు మున్నగు మహా మతబోధకుల జీవచరిత్రలు చదివి వాఁటియంశములలో ఎండిజనులతో నెట్లు ప్రవర్తించిరో చూడవలెను. జాతిదోషమును కరిశీలించి యాహారమును గొనుటలో హిందుదేశముకంటె మంచిదేశము లేదు. అన్నిజాతులలోను హిందుజాతి వారుస్వచ్ఛతమమైన యాహారమును భుజింతురు;

ఆహారమునందు జాతినైర్మలనియమముల ననుష్ఠించుటలో హిందూదేశమువంటిదేశము మఱియొకటి లేదు. నిమిత్తదోషములు మిక్కిలి బాధాజనకము లగుచున్నవి కాన, ప్రస్తుత కాలములో మనము వానిఁ గూర్చి కొంచెమెక్కువ జాగరూకులమై యుండవలెను. బజారులో మిఠాయి దుకాణమునుండి ఆహారపదార్థములు కొని తినుట యిప్పుడు సర్వసామాన్యకృత్యమైనది ; నిమిత్తదోష^{ధి}ద్రష్టిని ఆ పదార్థము లెంత యపరిశుద్ధములును అపవిత్రములునో మీయంతట మీరే తెలిసికొనవచ్చును—బట్టబయలుగాఁ బెట్టి యుంచుటచేత ముఱికి, రోడ్డుఘోళి, వానిమీఁదఁబడి చచ్చిన పురుగులంటుకొని యవిచెడి పాసిపోయి యొక్కొకప్పు డెంత యసహ్యముగాను అపవిత్రముగాను ఉండునో యిం చుక యాలోచింపుడు. ప్రతి గృహమందుఁ గానఁబడు అజ్ఞేర్రోగ మును, ఇప్పుడు పట్టన నిశానులను బాధించుచు అతివ్యాప్తమైయున్న అతిమూత్రశర్కరామూత్రములును బజారులోనికలుషపదార్థములను దినుటవలననే కలుగుచున్నవి. పల్లెలలోనివారికి సాధారణముగా ఆ జబ్బులు లేకపోవుటకు ముఖ్య కారణము, పాడుమిఠాయి మున్నగువిష భక్ష్యములు కొనుటకువీలైన బజారులు ప్రాంతమందు లేకుండుటయే. ముం దీవిషయమునుగూర్చి వివరముగాఁ జెప్పెదను.

ఇది మన పూర్వులు ఆహారమునుగూర్చి నిధించిన సామాన్య విధి, కాని తద్విషయమునఁ బూర్వమును ఇప్పుడునుగూడ భిన్నాభిప్రాయముల సేకములున్నవి మాంసాహారము మంచిదా కూరగాయలు భుజించుట మంచిదా, మాంసభక్షణమువలన మేలుకలుగునా కీడు కలుగునా, యనువివాదము అప్పుడు ఇప్పుడుకూడ విశేషముగానున్నది. అదిగాక, జంతుహింస చేయవచ్చునా చేయఁగూడదా యను విషయ మెప్పుడును పెద్దవివాదకారణమై యున్నది. ప్రాణిహింస సాకుము ; ఎప్పుడును అది చేయఁగూడదు—అని యొక పక్షమువారు చెప్పుదురు. ఆమాట వట్టిపనికిమాలినమాట, జీవహింస చేయకుండ జీవించుట లేవల మనాధ్యము—అని రెండవ పక్షమువారు ప్రత్యుత్తరమిత్తురు. శాస్త్రములుకూడ ఈవిషయమున భిన్నాభిప్రాయములై మఱలనుకల

వర పెట్టుచున్నవి. శాస్త్రము—యజ్ఞములందు పశుహింస చేయుము అని యొక చోట శాసించుచున్నది. అది యేస్థలాంతగమున—జీవహింస స చేయకుము—అని చెప్పుచున్నది. యజ్ఞములలోఁదక్క జంతువులను చంపుట పాపమని హిందువు లనుకొనుచున్నారు; కాని యజ్ఞమందు పశుమారణమైనపిమ్మట దానిమాంసమును యధేచ్ఛముగాఁ దిని సుఖపవచ్చును, ఇంతయేల? శ్రాద్ధాద్యవసరములందు గృహస్థుఁడు పశుహింస చేయవలయునని కొన్నివిధులున్నవి; అసమయము లందల్లు చేయనివాఁడు పాతకియు నింద్యుఁడను అగుచున్నాఁడు. (శ్రాద్ధాదికర్మములం దాహూతుఁడైనవాఁడు తత్కాలదత్తమైన మాంసము భుజింపనిచో, తరువాతిజన్మమున పశువై పుట్టునని మనువుచెప్పుచున్నాఁడు.) “అట్టి శాస్త్రవిధులను మేము విశ్వసించుము. ప్రాణిహింస యెప్పుడును పాపమే, యెన్నఁడును అట్టిపని సైఁవఁగూడదు.” అనిదానికి వ్యతిరేకముగా జైనులు, బౌద్ధులు, వైష్ణవులు చెప్పుదురు, బౌద్ధచక్రివర్తియగు అశోకుఁడు యజ్ఞములు చేసినవారిని, ఏకర్మమునకైనను పిలిచి మాంసము పెట్టినవారిని, దండించినట్లు గ్రంథములందున్నది. వైష్ణవుల వాదస్థితి యిందుక కష్టముగాఁ గానిపించుచున్నది రామకృష్ణులను వారు భగవద్భక్తితోఁ బూజింతురు. వారుభయులునుమాంసభక్షణము చుద్య పానముచేసినట్లు భారతరామాయణములందు ప్రమాణములు గలవు. సీతాదేవి, మాంసము, అన్నము, వేయికుండల మద్యము గంగానది కిచ్చెదనని మృగముకొన్నట్లు పుస్తకమునందున్నది.

సీతామాదాయ బాహుభ్యాం మధుమైరేయకంశుచి ।

పాయయామాస కాకుత్స్థః శచీమింద్రోయధామృతం॥

మాంసా నిచసుమృష్టాని వివిధాని ఫలానిచ ।

రామస్యాభ్యవహారార్థం కింకరాస్తూరమాహరన్॥

తా॥ ఇందుఁడు శచిచే నమృతము గోగ్రిలించినట్లు రాముఁడు సీతను గాఁగిలించుకొని మైరేయకమును మంచి మద్యమును ఆమెచేఁ ద్రాగించెను.

తా॥ చక్కఁగా పక్వముచేసిన మాంసమును, నానావిధములైన పండ్లును రామునకు నేపకులు పట్టించిరి.

సురామట సహస్రీణ మాంసభూతౌదనేనచ ।
యక్ష్యేత్వాం ప్రీయతాం దేవిపురింపునరుపాగతా॥

తా॥ గంగాజీవీ ! మమ్మునుగ్రహింపుము. నేనింటికి మఱువ వచ్చితరువాత,
నీకు నేయికుండల నురయును, మాంసముతో వండిన యన్నమును సమర్పించి నిన్నుఁ
బూజించెదను, (రామాయణము,)

ఉభౌమధ్వాసవక్షీ బాపుభౌచందన రూషితౌ ।
స్యగ్విశౌ వరనస్తౌతౌ దివ్యాభరణ భూషితౌ॥

తా॥ (కృష్ణామృతమును నేఁ జూచినాను. ఉభయములనుమధ్వాసముచే (తేనె
తోఁ జేసిన తియ్యని మద్యముచే) మత్తెల్లియున్నారు, ఉభయములను గంధము పూసి
కొనియున్నారు, ఉభయములు పుష్పమాలలును, చక్కని వస్త్రములును, దివ్యమైన నగ
లును ధరించియున్నారు, (మహాభారత-ఉద్యోగ-58-5)

మాంసాహారము ఆరోగ్యభంగకరమూ కాదా, అదికూరగా
యలకంటె బలకరమైన ఆహారమూ కాదా—ఇట్టివాదములు పాశ్చా
త్యులలో జరుగుచున్నవి. మాంసాహారులు నానావిధములైన శరీర
రోగములతో బాధపడుదురని యొక కక్షవారందురు. అవన్నియు ఎట్టి
మాటలు ; అవేనిజమైనయెడల, హిందువు లందఱకంటె ఎక్కువ ఆ
రోగ్యవంతులుగా నుండవలసినది, బలశాలులై మాంసమే ముఖ్యా
హారముగాఁ గల ఆంగ్లేయులును అమెరికావారును మఱికొందరును వి
విధశరీరవ్యాధుల బారిఁబడి యీపాటికిఅంతరించియుండవలెను —అని
యెదుటికక్ష వారందురు. మేఁకమాంసముదినువారిబుద్ధి మేఁకబుద్ధివలె
నగును, పండిమాంసము తినువారిబుద్ధిపండిబుద్ధిగా మాత్రపోవును,
చేఁపమాంసము చేఁపబుద్ధి నిచ్చును—అనివారందురు. బంగాళాదుం
పలు మున్నగు కాయగూరలు తినువారిబుద్ధి ఆ యచేతనపదార్థముల
బుద్ధివంటిబుద్ధియే యగునని వాదించవచ్చును ; అప్రాణిపదార్థముల
మొద్దుబుద్ధి సంపాదించుకొనుటకంటె సజీవజఃతువులబుద్ధి సంపాదించు
కొనుట మంచిదికాదా?—అని వీరందురు, కూరగాయలలో నుండు
భూతపదార్థములే మాంసాహారములోను ఉన్నవి—అని వారనుచు
న్నారు, ఔను! అవి గాలిలోఁగూడఁ నున్నవి, విల్లి గాలితిని బ్రతుకుఁ

డు—అని వీరు వారిని వరిహాసము చేయుచున్నారు. ధావ్యాదులు తిని బ్రతుకువారు బాగుగా పాలుసడి దీర్ఘ శ్రమ కోర్వఁగలరు—అని వారనుచున్నారు. అట్లైన నట్టిజాతివారు అందఱలో నగ్రిగణ్యులుగా నుండవలసిన దే! అట్లులేరే ! బలవత్తమములును వృథమగగ్యములును అగు జాతులవారెల్లప్పుడును మాంసాహారులేమై యున్నారే !—అని వీరు వారి సభిక్షేపించుచున్నారు. హిందువులును చీనావారును ఎంత దీనులుగా నున్నారో చూడుఁడు ? వారు మాంసముతినరు, వరియన్నము కూరగాయలు మున్నగు పల్పాహారముతో నెట్లో జీవయాత్ర చేయుచున్నారు, వారి దురవస్థ పరికింపుఁడు ! జపాను దేశస్థులుకూడ మొనమొన్నటివఱకును అట్లే యుండిరి, కాని మాంసముదినుట యారంభించినది మొదలుకొని విచిత్రముగా నూఁటిపోయినారు. హిందూదేశపు సైన్యములో రమారమి లక్షమంది హైందవయుద్ధభటులున్నారు; వారిలో ఉద్భిజ్జాహారముతో ఉదరపోషణము చేసికొను వారెందఱున్నారో చెప్పుఁడు, అందు సిక్కులు ఘూర్కాలు మున్నగు శూరాగ్రేసరు లెప్పుడును కేవలము కూరగాయలు తిని బ్రతుకువారుగారు—అని మాంసాహారానుకూలపక్షమువారు వాదించుదురు. మాంసాశనము వలన అజీర్ణరోగము పుట్టును—అని ప్రతిపక్షమువారు చెప్పుదురు. అదంతయు వ్యర్థప్రలాపము ; గర్భకోశసంబంధమైన రోగములు కాయగూరలు తినువారికే యెక్కువగా వచ్చుచున్నవి. కాయగూరలు దినుటవలన కాలవిరేచనము బాగుగాఁ గావచ్చును ; కాని యంతమాత్రమునఁ బ్రపంచమంతయును అట్టియాహారమే భుజింపవలయుననిమీరెట్లు చెప్పఁగలరు ?—అని యవ్వలిపక్షమువారు చెప్పుదురు.

వీరేమిచెప్పినను, వారేమిచెప్పినను, మాంసాశన జాతులవారెప్పుడును, సాధారణముగా, మహాశూరులును, మహాసాహనులును, వివేకవంతులును అయి యుందురు ; ఇది యధార్థమైన నూట యజ్ఞహోమధూమమా కాశమునంట రోజులలోను, హిందువులు యజ్ఞపశు మాంసము భుజించురోజులలోను,—ఆ కాలమునందే—మహాబుద్ధిశాలులును, మేధావులగు మతిబోధకులును హిందూజాతిలోఁ బుట్టినయి,

నిస్సారమైన బైరాగి శాకాహారములోనికి దిగినతరువాత వారిలో ఉప
జ్ఞావంతుడగు గొప్ప వాడొక్కఁడును బయలుదేరితేదనియు, మాం
సము తినుజాతులవారు నెక్కి చెప్పుచున్నారు. ఈయభిప్రాయము
పుచ్చుకొని, మన దేశములో మాంసము దినుట కలవాటుపడినవారు
మాంసాహారమును వదలిపెట్టుటకు భయపడుచున్నారు. ఈ విషయ
మున ఆర్యసామాజికులలోఁగూడ భిన్నాభిప్రాయములును తీవ్రవాద
ములును ఉన్నవి. వారిలో కొందఱు మాంసాహార మత్యావశ్యక మ
నుచున్నారు. కొందఱది నీతివిరుద్ధమైన మహదోషమని గర్హించు
చున్నారు.

ఈవిధముగా వాదపత్రివాదములు జరిగించుచు, జగడమూడు
చు, నెకరి నొకరు తిట్లుకొనుచున్నారు. ఈ సున్నితమైన యాహారవి
షయమునుగూర్చి ప్రస్తుతము బహుళముగా వ్యాపించియుండు మూఢ
దురభిమానాభినివేశము లావలఁబెట్టి, యుభయపక్షవాదములును సాక
ల్యముగా సూక్ష్మదృష్టితోఁ బరిశీలించిచూడఁగా, నాకు విశ్వసనీయము
గాఁ దోచిన యభిప్రాయ మిట నిచ్చుచున్నాను. చివరకు హిందుమత
సిద్ధాంతమే మంచిదిగాఁ గానిపించుచున్నది—అనఁగా—తక్కిన పెక్కి
టివలెనే యాహారముకూడ మనుష్యుల జన్మవ్యాపారభేదముల నను
సరించి వివిధముగా నుండవలయునని హిందూశాస్త్రములు శాసించిన
విధి సమంజసమైన సిద్ధాంతము. అయిన నేమి ? ప్రస్తుతకాలపు హైం
దవులు శాస్త్రానుసారముగాను ప్రవర్తించరు, మహాపురుషులైన యా
చార్యుల బోధములను వినరు.

నిజముగా మాంసభక్షణము కూరమును అనాగరకమును అ
యిన కృత్యమే, శాకాహారము స్వచ్ఛతరమే, ఎవరు కాదనఁగలరు ?
కేవల ధ్యాత్వికజీవనము చేయఁగోరుముముత్సువులకు శాకాహారకష్ట
నియమము కడుమంచిదన్నమాట సత్యము. కాని, యేకఫలాపేక్షకులై
యెల్లజనులు నిరంతర మొకరితో నొకరు పెనఁగులాడుకొనుచుండు ఈ
ప్రపంచసంసార సముద్రములో జీవనాకాయాత్ర శ్రమపడిచేసి కృతక
త్వము గావలసినసంసారి మాంసము భుజింపక తప్పదు. బలవంతుడు

బలహీను నడగఁదొక్కి విజృంభించు ననుమాట మానవసంఘము లో నుండునంతకాలమును మాంసమో, దానికి ప్రత్యామ్నాయము గా సమబలకరమగు ఆహారము కనిపట్టి అదియో భుజించుట యావ శ్యకము; అట్లు చేయనిచో బలవంతులు దుర్బలులను నలగఁగొట్టి కా లికిందఁబెట్టిరాచి చంపుదురు. శాకాహార మితనికి సరిపడినది అతనికి సరిపడినది యని వ్యక్తకనిదర్శనము లగపఱచుట పనికిరాదు; ఒకజాతి నింకొకజాతితోఁజోల్చి సిద్ధాంతములు లాగుదు.

శాకాహారులలో నైనను సామరస్యములేదు, వారిలో భిన్నాభి ప్రాయము లున్నవి. పరిధాన్యము, గోదుమలు, యవలు, జొన్నలు, బంగాళాదుంపలు, తదితరమైన పిండియాహారపదార్థములు పనికిరావు; ఇవన్నియు మనుష్యుడు పైరుచేసి పండించినవి; అనేకరంగములు వీని వలనఁ గలుగుచున్నవి, తినినతరువాత దేహములో శర్కరగామాలు పిండిగలపదార్థములు మిక్కిలి యారోగ్యభంగకరములు; ఇంట్లఁ గట్టి పెట్టి గోదుమలు బియ్యము పెట్టినాదువలన జబ్బుపడిన గుఱ్ఱములును ఆవులును బయల్లమీఁది లేబచ్చిక ప్లేచ్చగా మేసి మఱల ఆరోగ్యవం తములగుచున్నవి; పచ్చగడ్డిలోను కచ్చనికూరాకులలోను పిండిపదార్థ మత్యల్పముగా మాత్రముండును. ఒరాంగు అను వారిడికోతి పచ్చ గడ్డియును కాయలును గింజలునుతిననుగాని సాధారణముగా గోదుమ లు బంగాళాదుంపలు మున్నగునవి తినదు. ఒకవేళ తినినను అవి పక్వ ముగాకముందు—అనఁగా వానిలో పిశేషముగా పిండిపదార్థము బయ లుదేఱకముందు—తినును—అని కొందఱు చెప్పుదురు. నిప్పుమీఁద కాల్చి పేల్చిసమాంసమును, విశేషముగా పండ్లును పాలును పుచ్చుకొ న్నయెడల ఆయుర్వృద్ధియగును. ఎముకలమీఁద కట్టుపెచ్చు వార్ధక మువచ్చుటకు ముఖ్య కారణము, ఫలములలోని ఆమృతసము ఆమృతమైన పెచ్చులను కరఁగివేయును, అందువలన విశేషముగా ఫలములను దిను వారికి యౌవనము వేగముగాఁజోదు—అని కొందఱుండురు.

ఈవాదములకు యుక్తులకు విరామమన్నమాట లేదు. ఇప్పటి కిని అవి యవిచ్చిన్నముగా సాగుచున్నవి. బలకరమైన సులభముగా జీర్ణ

మగునట్టి మంచి యాహారము భుజింపవలయు ననునది యీదీర్ఘ వివాద మూలకమైన విషయముపైని వివేకవంతులిచ్చు అభిప్రాయము. ఆహారప్రమాణము తక్కువగానుండి పుష్టినిచ్చుపదార్థములందెక్కువగా నుండవలెను, అవి త్వరగా జీర్ణమై రక్తమాంసాది పరిణామ మొందవలెను. అట్లుకానిచో ఆహారము విశేషముగాఁబుచ్చుకొనవలెను, రోజంతయును ఆతిన్నది జీర్ణముచేసికొనుటకే పట్టును. అన్న మణిగించుకొనుటకే మనలోని యావచ్చక్రియ వ్యయముచేసినయెడల, తక్కిన కర్తవ్యములఁజేయుట కేమి మిగులును?

వేపుడుకూరలు నిజముగా విషపదార్థములవంటివి. మిఠాయి దుకాణము మృత్యుదేవతాభవనము. కిష్కదేశములలో నేయిమున్నగు చమురుపదార్థము లెంతతక్కువగా భుజించిన సంతమంచిది. నేతికంటె వెన్న సులభముగా జీర్ణమగును. తెల్లని పిండిలోసారము మిక్కిలి తక్కువగా నుండును. గోదుమ లామట్టునవిసరి చేసినపిండి, మంచి యాహారపదార్థము. ఇప్పటికిని పట్టనములకు దూరముగానున్న పల్లెలలో ప్రచారమందున్న పచనపద్ధతి వంగదేశములోఁ గడుఁ బ్రశస్తమైనది. ఏప్రాచీనవంగకవి యిప్పుడు పట్టనములందలి దుకాణములలో విక్రియించు భక్ష్యములను వర్ణించివాఁడు? ఇవన్నియు వాయవ్యరాష్ట్రములనుండి బంగాళములోనికి క్రొత్తగా దిగుమతియైనవి. ఆదేశములో నైనను ప్రజ లెప్పుడోకాని యవి భుజింపరు. ప్రతినము వేచిన పదార్థములు దినువాని నెవనిని అటనైనను నేనెప్పుడు చూడలేదు. మధురలోనుండు మల్లరకు మిఠాయి మున్నగునవి యిష్టమన్నమాట వాస్తవమే, కాని యచిరకాలములో వారి జీర్ణశక్తి తగ్గిపోవును, అప్పుడు జఠరదీపనచూర్ణము లెన్నో మ్రింగవలసివచ్చును.

తినుట కేమియులేక కస్తుచే పరమదరిదుగ్రులు మరణించుచున్నారు. ఆహారముగాఁ గొనుటకుఁ దగనిపదార్థములు భుజించుటచే ధనవంతులు మృతినొందుచున్నారు. నోటవైచుకొన్న ప్రతిపదార్థము ఆహార మనిపించుకొనదు. తినినప్పుడు జీర్ణమై రక్తమాంసాదులుగా మూలు ఆహార మొక్కటియే నిజమైన యాహారము. వివేచన లేకుండఁ

శ్రీకి దొరికిన దెల్ల మింగుటకంటె బస్తుండుట మంచిది. మితాయి
 దుకాణములమీది సరకులలో బలకరమగు పదార్థ మొక్కటియులే
 దనియే చెప్పవచ్చును. అందలి భక్త్యము అన్నియు విషసదృశములు.
 పూర్వము ప్రజ లట్టివి యప్పుడప్పుడుమాత్రమేతి నెడువారు; ఇప్పుడు
 పట్నములలోనివారు—ముఖ్యముగాఁ బల్లెలనుండివచ్చి పట్టనములలో
 గాఁపురము చేయువారు—ప్రతిదినమును ఆవిషపదార్థములు తిని యీ
 విషయమునఁ బాపము కట్టుకొనుచున్నారు. అట్టివారు మందాన్నిరోగ
 మువలన అకాలమరణము నొందుట యేమి యాశ్చర్యము? నీకు ఆఁక
 లివేసినయెడల, ఈమితాయి సరకులు వేపుడు సరకులు అన్నియును గం
 గలోఁ గలిపి యొక డబ్బుపేలాలుకొని తినుము; అవి చౌకగా వచ్చు
 టయే కాక వానిలో పుష్టికరపదార్థ మెక్కువగా నున్నది. అన్నము,
 పప్పు, దంపి పొట్టుదీయకుండ గోదుములు వినరి చేసినపిండితో పులి
 యఁబెట్టకుండఁ జేసినరొట్టెలు, చేపలు, కూరగాయలు, పాలు—ఈ
 యాహారము చాలును. పప్పు దక్షిణహిందూస్థానమువాగు చేసినట్టు
 చేసి, ద్రవిషముమాత్రమే భుజించి తక్కినవి పశువులకుఁ బడవేయవ
 లెను. చాలినవారు మాంసము భుజింపవచ్చును, కాని దానిలోకాక
 చేయు సంభారు మాన్మగు పరిమళద్రవ్యములు విస్తారము వేయకుండ,
 వాయవ్యరాష్ట్రములవారు తినునట్లు తినవలెను. సంభారపుసరకులు ని
 జమైన యాహారపదార్థములుగావు, పాడలవాటుచేతనే ప్రజలు వానిని
 వాడుకొనుచున్నారు, పప్పు బలకరమైన పదార్థమేకాని, దానినిజీర్ణము
 చేసికొనుట కష్టము. లేతబటానిగింజలతో కాచినకట్టు జిహ్వాకు రు
 చిగా నుండును, శీఘ్రముగా జీర్ణమగును. పారిసుపట్టనములోనివారికిది
 మిక్కిలి ప్రియమైనయాహారపదార్థము. బటానిగింజలు తొలుతబాగు
 గా ఉడికించి గుజ్జగా ఎనిపి దానిని నీళ్లలోఁగలుపవలెను, తరువాత ఆ
 నీళ్లను పాలువడిఁగట్టు తీగజల్లెడతో వడఁబోయవలెను. అట్లుచేసినయె
 డల పైపొట్టంతయు విడిపోయి స్వచ్ఛమైన సారముదిగును. వారివారి
 యిష్టము ననుసరించి యారసమును పసుపు, మిరియము మున్నగు సం
 భారు దినుసులతో పొగచెదరు; దానిని పిమ్మట పెనములో కొంచె

ము నేయివేసి వేరేవఁగా రుచిమంతమైనట్టియు అరోగ్యకరమైనట్టియు బటానిప్పు తయారగును. మాంసభక్షకులు మేకతల మెదడుగాని చేపలుగాని కలిపివండి దానికెక్కువ రుచిదీసికొని రావచ్చును.

మన హిందూ దేశములో అతిమూత్ర శర్కరామూత్రవ్యాధులంతగా వ్యాపించియుండుటకుఁ గారణము ! అజీర్ణ రోగమే! అక్కడక్కడ అలమనః క్షేషము దానికిఁ గారణమైన సగుఁగాకి, సర్వసాధారణముగాలది అగ్నిమాంద్యమువలననే కలుగుచున్నది. అజీర్ణమునకు, బానకడుపు ప్రధానమైన ప్రత్యక్షచిహ్నము. భోజనమనఁగా గొంతువలకువచ్చునట్లు తెగఁదినుటకాదు; ఎంతవఱకు అతీగించుకొనఁగలఁడో అంతవఱకు భుజించుటయే గుర్తభోజనము. చిక్కి సన్నగిల్లుటయు లావగుటయుఁగూడ అజీర్ణ లక్షణములే. అతిమూత్రలక్షణములలో కొన్ని యగవడినంతమాత్రమున ఇఁకేమి యున్నదని అధైర్యపడకుము. మన దేశములో అపియంత యుపద్రవకరములు గావు. వానికంతగా జడియనక్కఱలేదు. అజీర్ణ నివారణార్థ మాహారవిషయమై మూత్రమెక్కువ జాగరూకతతో నుండుము. వీలైనంతవఱకు వెల్లడిగాలి పీల్చుచుండవలెను, దూరముగా మెకారుపోవుచు; దేహమునకు పరిశ్రమ మీయవలెను. కాలికండలు ఇనుమువలె దృఢముగా నుండవలెను. నీవు కొలువులోనున్నయెడల, శక్యమైనచో, సెలవుపుచ్చుకొని హిమవత్సర్వములందలి బడరికాశ్రమమునకు తీర్థయాత్రపొమ్ము. కొండలెక్కుచు దిగుచు ఆరెండువందలమైళ్ల ప్రయాణము పాదచారివై నీవు చేసినయెడల, అతిమూత్రభూతము నిన్నువదలి యావలికిఁ బాటిపోవును. ధన్వంతరులను దగ్గఱకురానీయకుము, వారివలన నీకుఁగలుగు మేలుకంటె కీడెక్కువ; సాధ్యమైనంతవఱకు ఔషధములు పుచ్చుకొనుట మానుము; అవితఱచుగా రోగముకంటె ముందురోగిని చంపివేయును. ప్రతిసంవత్సరము దుర్గాపూజకై సెలవులిచ్చినప్పుడు చేతనైనచో, కట్టనమునుండి నీస్వగ్రామమునకు అంతదూరము నడచి వెళ్ళుము. మన దేశములో, ఏమి పాపమోకాని, ధనవంతులు పరమమాంద్యపరతంత్రితామూర్తులుగాఁ జరిగఁజింపఁ దగియున్నారు. ఒకరిచే అన్నము

తినపించుకొనువాడును, నడచుట కొకరియూత కావలయువాడును వ్యాధిగ్రస్త దురవస్థలో బడకమానడు. రొట్టె యంతయును వడదే మోయని భయపడుచు భయపడుచు పైపెచ్చు తినువాడు బ్రతికి యున్నను మృతశ్రావ్యుడే ! ఒక్కబిగిని 20 మైళ్లదూరము నడవలేని వాడు పురుషుడా పురుగా ? బుద్ధిపూర్వకముగా అనారోగ్యమును అకాలమరణమును ఆహ్వానముచేసి రప్పించుకొనువాని నెవడు రక్షింపగలడు ?

పులిరొట్టెకూడ విషమే కనుక, దానినెంతమాత్ర మంటకుము; సారాయికాడి కలిపినపిండి చాలహానికరము. పులియఁబెట్టిన పదార్థ మెన్నడును భుజింపకుము; మనశాస్త్రము లట్టిపదార్థముల నిషేధించుచున్న వనుమాట మహా ముఖ్యవిషయము. పులిసిన మధురపదార్థములను మన శాస్త్రములలో “శుక్తము” లందురు. వానినన్నిటిని నిషేధించిపోరు, మంచి యారోగ్యకరమగు పెరుగుమాత్రము నిషేధింపలేదు, రొట్టె తినవలయునప్పుడు దానిని నిప్పుమీద బాగుగాఁగాల్చి మఱి పుచ్చుకొనుము.

అపరిశుద్ధమైన యన్నమును నీరును అన్ని వ్యాధులకును మూల కారణములు. అమోకావారికి, త్రాగు నీటిని వడియఁగట్టు పిచ్చియొకటి ముమ్మరముగాఁ బట్టినది; దానియందీవలకుఁ బ్రజలకుండు విశ్వాస మిప్పుడు పోవుచున్నది; విషూచిమహామారి మున్నగు రోగములు గలిగించు సూక్ష్మజీవులొమ్మిదివేల నీటితో దిగఁబాటునుగాని తొలగిపోవు; అదిగాక, వడఁబోయు యంత్రము ఆవ్యాధులఁ గలిగించు క్రిములకుఁ గ్రిమక్రిమముగాఁ బుట్టినిల్లుగును. ఈజలశోధనసాధనము కలకత్తాలోఁ బ్రవేశపెట్టిన యెడేండ్లవఱకు విషూచీవ్యాధి యెక్కడను గనఁబడలేదని చెప్పుకొన్నారు, కాని యటుపిమ్మట ఆవ్యాధి వట్టనములో యథాపూర్వముగానే యుండెను, ఏలన, ఆజలశోధనయంత్ర ద్వారముననే విషూచీజీవులు విశేషముగావచ్చి మంచిసీళ్ళలోఁ బ్రవేశించుచుండెను. ముక్కాలివెదురుచట్టముపైని కుండమీద కుండపెట్టి మూడుకుండలతో మంచిసీళ్ళువడఁబోయు మార్గమన్నిటిలోను మంచి

మార్గము ; కాని రెండేసిమూడేసి రోజులకు వానిలోని యిసుకయును మసిబొగ్గులును మార్చి కొంత వివేయించుటగాని, నిప్పమీద బాగుగా కాచి యవియే మఱల మఱల నుపయోగించుటకాని చేయుచుండవలెను. కలకత్తా ప్రాంతమున గంగాతీరస్థ గ్రామములలోనివారు పటికముక్కగుడ్డలో బడవేసి జలమును వస్త్రపూతము చేయుదురు ; ఈవడబోత సర్వోత్కృష్టమైనది ; పటికయణువులు నీటిలోని మట్టి, రోగ్మాకురములు, మున్నగు కలుషము లన్నిటినికూడఁ గొనిపోయి, కొంతనే పటిక మనటుగా వానితో కుండ కుడుగునకు దిగిపోవును. నునాయాసమైన యీవద్ధతి కిదేశజలశోధకసాధనము లన్నిటికంటెను మంచిది, అట్లు వడబోసిన నీటిముందర గొట్టములలోనుండి వచ్చు మంచి నీరెందులకును పనికిరాదు. కాచినయదకము కడు తేమకరము. పటికవలన కల్మషమతయు అట్టడుగునకు దిగినపిమ్మట ఆసీరుకాచి యుపయోగించుకొనినచో తేజమాత్రమైనను భయముండదు; ఇక నీయన్యదేశీయ జలశోధకయంత్రము లన్నియును ఆవలఁ బాటవేసి హాయిగా నుండవచ్చును. అమెరికాలో త్రాగుటకు పయోగించుకొనునీరు మొట్టమొదట పెద్దయంత్రములతో ఆవిరిక్రిందమార్చి, తరువాత ఆయావిరిసి చల్లఁబడిచి మఱల నీరుచేసి, యంత్రాంతరసాహాయ్యమున, ఆవిరిచేసినస్పృడు నీటిలోనుండి యెగిరిపోయిన వాయువునకుబదులుగా స్వచ్ఛమైనగాలిని దానిలోఁ బ్రవేశపెట్టుదురు. అట్లు తయారుచేసిన నిర్మలోదకమును ప్రతిగృహమందు నుపయోగపఱచుకొందురు.

మన దేశములోనివారు, కొంచెము ధనవంతులగుటతోడనే, వారిపిల్లలకు నానావిధమూలైన మధురభక్ష్యములును వేపుడుపదార్థములును బెట్టుదురు ; అన్నమును రొట్టెలును మాత్రమేపెట్టి యూరకుండుట పరువుతక్కువ యనుకొందురు కాబోలు ! ప్రజల యవివేకము చూడుడు! అట్టి యాహారముతోఁ బెరిగిన బిడ్డలు విక్సతాపయవప్రమాణులును, వివేకహీనులు, పనికిమాలిన పోమరులును అస్వతంత్రులును గాక యన్యులెట్లగుదురు ? మంచి బలశాలులై చల్లనిదేశములో నివసించుచు, పగలును రాత్రియును, నాలుమాలిక లేక

పోతువకుచుండు అంగేయులు సైతము మిఠాయియు వెన్నలో వేచిన వస్తువులును అన్న, మిక్కిలి భయపడుదురు. ఇక నిప్పులుగురియు ప్ర దేశములలో నివసించుదు, ఒక చోటినుండి మఱియొకచోటికి కాలుకద ల్పుట కిష్టములేని మనమేమి తినుచున్నాము?—నేతిలోనో నూనెలో నో వేచిన మిఠాయి మున్నగు వదార్థములు, అన్నియును తైలపక్వ ములే! వంగదేశములోని గ్రామముల పూర్వపు జమీందారులు, ఇరు వదిముప్పదిమైళ్ల కాలినడకయన్న గణనసేయక నిరవశేషముగా నలు వదిచేవలు దినుట యొక విశేషముగా నెంచక, నూత్రసియేండ్లు బ్రతి కెడువారు. ఇప్పుడు వారిబిడ్డలు మనుమలు మునిమనుమలు కలకత్తా కువచ్చి నీటుగా గోటుగా నేత్రములకు సులోచనములు తగిలించి, బజాయినుండి తెచ్చిన మిఠాయి భక్షించి, అద్దెకుఁబుచ్చుకొన్న గుట్ట పుబండిమీఁదఁగాని యీవీధినుండి యీవీధికిఁబోలేక అతిమరాత్రిప్యా ధియని యడలుచు అల్పమువ్వుతులై అంతకలోకమున కరుగుచు న్నారు! వారి కలకత్తా నాగరకతయంతయు నిట్లు పరిణమించుచున్నది. స్వదేశవిదేశ వైద్యులుకూడ వారిని మఱింత త్వరగా చావునకుఁ దెచ్చుచున్నారు. ఆభిషజ్జులు ఔషధజ్జులు! ఏవ్యాధియైనను మందు లతో మాన్పఁగల మనుకొందురు. కొంచెము కడుపుబ్బిన దనుటతో డనే యేదో యొకమందు పుచ్చుకొనుమని చెప్పుదురు. “మందులకు దూరముగానుండి నాలుగైదుమైళ్లు నడుపుడు.” అనియుపదేశింపవల యుననుమాట, యేమిపాపమోకాని! యావైద్యులబుట్టల కెప్పుడును ఎక్కడు.

అనేకదేశములు, అనేక పాకభేదములు నేను జూచుచున్నాను. బంగాళములోని వంటతీరు మరియొక్కదనులేదు, అది మిక్కిలి ప్రశ స్తము. అక్కడివంట యొకసారి భుజించినవాఁడు దానిని మఱల రుచి చూచుటకుఁ బునర్జన్మమెత్తఁ గోరుననుట యతిశయోక్తిగాదు. దంత ములున్నప్పుడు దంతముల విలువ యెవరును గణనసేయరు! అహారవి షయమున అన్యదేశీయులగు పాశ్చాత్యులను మనమేల యనుకరింపవలెను? ఎందఁ ట్లు చేయఁగలరు? మనదేశములో ఈభాగమున కర్హ

మైన యాహారము, తూర్పువంగ దేశమువారు భుజించునట్టి యాహార
మే. అది స్వచ్ఛముగా, చౌకగా శరీరబలారోగ్యకరముగా నుండును.
సాధ్యమైనంతవఱ కట్ట యాహారమును దినుటకుఁ బ్రయత్నింపుడు.
శాశ్వాత్యపచనపద్ధతుల మీరెంత యనుకరించిన నాతి పాడగుదురు,
అంత యనాగరకులగుదురు. కలకత్తా శాశ్వరమువలన ఆహా ! మీ
శెంత నాగరకత గలిగినది ! మీరు వన్ని పఱచిన బజారు భక్ష్యజాల
మను ప్రాణహానికరమహాజాలపు మోహములోఁబడి, బాంకూరా తన
పేలాల సరకంతయు దామోదర నదిలోఁ గలిపివేసినది, తన పప్పుంత
యు దగ్ధము చేసికొన్నది ; డక్కావిక్రమపురముల ప్రాచీన భోజనప
దార్థము లన్నియు భగ్నమైనవి—అనఁగా నవి నవీనవాగరకతామహా
సముద్రములోఁ బడినవి. ఓపట్టననివాసులారా ! మీరుపాడయి, మిగి
లినవారిని మీభ్రష్టమార్గములోనికేడింపి, చక్కని వాగరకులమైతిమని
చంకలు గొట్టుకొనుచున్నారు ! ఇక గ్రామనివాసులన్ననో, వివేక హీ
నులై కలకత్తా యుచ్ఛ్చిష్టమంతయును కడుపులోఁ బడవైచికొని గ్రహ
ణితోను అజీర్ణముతోను బాధపడుదురు; ఇంతబాధయుఁబడుచు ఆవ
స్తువులు తమకుఁ బడుటలేదని యొప్పుకొనక కలకత్తా గాలిలో చెమ్మ
యన్నది, అది యుప్పుగాలియని తమ్ము సమర్థించుకొందురు. ఏపాట్లు
పడియో ప్రతివిషయములోను వారు పట్టనవాసులగుట తప్పదు !

ఇంతవఱకును ఆహారప్రాశస్త్యమునుగూర్చియు నితరసంప్రదా
యములఁగూర్చియు సంగ్రహముగాఁ జెప్పితిని. ఇకఁ బాశ్చాత్యులు
సాధారణముగా భుజించుపదార్థము లేవియో యవి రానురా నెట్లుక్ర
మక్రమముగా మాటుచున్నవో—వీనిఁగూర్చి యింనుక ముచ్చటించె
దను,

సమస్త దేశములలోను, ఏదో యొకవిధమైన ధాన్యము, మొ
క్కలు, కూరగాయలు—ఇవి బీదల యాహారపదార్థములై యున్నవి ;
మత్స్యమాంసములు భోగపదార్థములలోఁ జేరి వ్యంజనద్రవ్యములుగా
నుపయోగపడుచున్నవి. మనవంగద్రవిడ కేరళోత్కలదేశములలో వవరి
యన్నము, పప్పు, కూరగాయ లేట్లు ప్రధానాహారపదార్థములోఁ

యట్లే ప్రతి దేశములోను ప్రధానముగాను పుష్కలముగాను పండువై
రు పేదవారికి ముఖ్యాహారముగా నుండును, మనము పచ్చడియుపయో
గపఱచుకొనునట్లుమాత్రమే వారప్పుడప్పుడు చేవలు మాంసముడప
యోగపఱచుకొందురు. హిందూ దేశముయొక్క యంతరభాగములలో
ని ధనవంతులూ, పులియఁబెట్టకుండ వరిపిండితోను గోదూమపిండితోను
చేసిన చప్పరొట్టెలు తిందురు, చౌకగానుండు నితరధాన్యముల పిండి
తోఁజేసిన రొట్టెలు జనసామాన్యమున కాహారమగును.

హిందూదేశ మందంతటను, మొక్కలు, పప్పుగింజలు, చేవ
లు, మాంసము—ఇవి ప్రజలుతిను చప్పరొట్టెనో వరియన్నమునో రు
చిమంతముగాఁ జేయుటకుమాత్రమే యుపయోగపడుచున్నవి, కావు
ననే సంస్కృతమున వానిని “వ్యంజనము”లందురు. పాంచాలమునందు
ను, రాజపుత్రిస్థానమందును, దక్షిణహిందూస్థానమందును రాజులును
ధనికులును ప్రతిదినమునను వివిధములైన మాంసములు భుజించుచు
న్నను, వారికినైతము ప్రధానాహారపదార్థము రొట్టెయో అన్నమో
యైయున్నది. రోజును 1 పాండుమాంసము తినువాఁడు, దానితో పాటు
తప్పక 2 పాండ్ల రొట్టెలు తినుచున్నాఁడు.

ఇట్లే పశ్చిమఖండములందు దరిద్రప్రదేశములలో వారికిని, ధన
వంతులగుప్రదేశములలోని దరిద్రులకును రొట్టెయు బంగాళాదుంప
లును ముఖ్యాహారములు ; ఎప్పుడో కాని మాంస ముపయోగపడదు.
ఉపయోగపడినను సంజుకొను వ్యంజనద్రవ్యముగా నుపయోగపడును.
పోర్చుగల్, ఇటలీ మున్నగు నుష్ణదేశములలో ద్రాక్ష పుష్కలముగా
పండును; ద్రాక్షాఫలములనుండి తీసిన రసము చాలఁ జౌకగా దొరకు
ను. ఈద్రాక్షారసము మిక్కిలి పుష్టికరము, విశేషముగాఁ బానము
చేసినఁ దప్పమాదకముగాదు. కనుక అదేశములలోని పేదవారు మత్స్య
మాంసములకు మాఱుగా శరీరబలముకై యీద్రాక్షారసము గోలు
చుందురు. యూరప్పునకు ఉత్తరముందుండు రమ్యా, స్విడెన్, నార్వే
మొదలగు దేశములలో రైధాన్యపుపిండితోఁ జేసిన రొట్టెలుచు బంగా
ళాదుంపలును ఎండఁబెట్టిన చేవలను పేదవారి యాహారపదార్థములు.

యూరప్పులోని భౌగ్యవంతులును అమెరికాలోని యందలు
 క్రజలును బుచ్చుకొను నాహారముమాత్రమట్టిదిగాదు. మత్స్యమాంస
 ములు ప్రధానాహారపదార్థములు ; రొట్టె అన్నము మున్నగువస్తువులు
 నడు మనడుమ సంజుకొను వ్యంజనపదార్థములుగా మహయోగపడుచు
 న్నవి. అమెరికావారు రొట్టె యత్యల్పముగా భుజింతురు ; చేపలు
 గాని మాంసముగాని వడ్డించినప్పుడు, వానితోపాటు మతేమియు వడ్డిం
 కరు ; తఱచుగా అవి ఆమట్టుననే రొట్టెగాని అన్నముగాని కలియకుం
 డ—తినివేసెదరు. కాబట్టి గడియగడియకు కంచము మాటుచుండ
 వలెను. పదిరకముల భోజనపదార్థములున్నచో కంచము పదిసారులు
 మాటుచుండవలెను. ఆపద్ధతినే మనము భుజించునెడల, ఈప్రకారము
 వడ్డనజరుగవలెను.—మొట్టమొదట చేదుకూరవడ్డింతురనుకొందము,
 ఆపల్లెముతీసి పిమ్మట పప్పుపెట్టినపల్లెము తేవలెను, అట్లే తరువాత చే
 రో, పులుసో, రావలెను, అనంతరము ప్రత్యేకముగా అన్నమోరొట్టె
 యో మిఠాయియో తీసికొనిరావలెను—ఇట్లు వడ్డించుటవలన లాభ
 మేమనగా : వివిధములైన భోజనపదార్థములలో కొంచెము కొంచె
 ముమాత్రమే భుజింతురు. ఏపదార్థమును అమితముగా భుజించుట త
 టస్థింపదు. ఫ్రెంచివారుదయమున కాఫీతో ఒకటిరెండు రొట్టెముక్క
 లును వెన్నయును తిందురు. మధ్యాహ్నమున మత్స్యమాంసములు ము
 న్నగునవి కొండగా భుజింతురు, రాత్రియందు ప్రధానభోజనము కా
 వింతురు. ఇటలీస్పీయిన్ దేశస్థులు ఫ్రెంచివారివలె భోజనము చేయుదు
 రు. జర్మనీవారు రోజున కైదాటుసారులు డిట్టముగా తిందురు ; ప్రతి
 భోజనసమయమునందును అంతోయింతో మాంసముకూడ నోవలం
 బడును. ఇంగ్లిషువారుకొర్రోజ ముమ్మాటు భుజింతురు. ఉదయభోజన
 ము కొంచెము తక్కువగానుండును, కాని భోజనమునకు భోజనము
 నకు నడుమ కాఫీయో టీయో త్రాగుదురు. అమెరికావారు కూడ
 మూడుసారులే భుజింతురు, కాని ప్రతిభోజనము మాంసాతిరేకమై
 కొంచెముదాత్రముగా నుండును. ఈ నేళము లన్నిటిలోను ప్రధాన
 భోజన పెట్టుండనో చెప్పెదను, భౌగ్యవంతులు వంటచెయుటకు ప్రెం

చివారినైన బెట్టుకొందురు, లేదా పదార్థములు వారు పచనముచేసిన
 తైన పచనము చేయుంచుకొందురు. అకలిరేపుటకు ఉప్పులో ఊరవే
 సిన చేపలుగాని, చేపగుడ్డుగాని. యేదేని పచ్చడికాని కూరగాయలు
 గాని తొల్పొత్తి తిందురు, తరువాత రసపదార్థములు గొల్తుదురు, తరు
 వాత నవీనభోజననాగరకతాసంప్రదాయప్రకారము ఫలములు రావలె
 ను, తరువాత చేపలు, పిమ్మట మాంసపుకూర, తదనంతరము కాల్చి
 న పెద్ద పలలఖండమును దానితో కొన్ని శాకపదార్థములును, పిమ్మట
 తేడిమాంసము పిట్టమాంసము మున్నగు వేటమాంసములు, వానివే
 న్నను మిఠాయి మున్నగు మధురభక్ష్యములు. అంతట మనోహర
 మైన మంచుమీఁగడతో భోజనము పరిసమాప్తమగును. విత్తవంతుల
 విందులలో పదార్థము మాతినపుడెల్ల ద్రాక్షారసము రకముకూడ మా
 లుచుండును. వివిధ పదార్థములతో, మాక్కు, క్లారెట్టు. మంచువేసిన
 మాంసేన్ను మున్నగు వివిధమద్యరసములను పానీయములుగా నిత్తురు.
 కొత్తభోజనపదార్థములతో చిట్టిగరిఁబెలు, కత్తులు, ముండ్లగరిఁబె
 లుకూడ కొత్తవియుంతురు. భోజనానంతరము, పాలుగలపని కాఫీ
 కషాయము, మద్యములు, చిన్న చిన్న పానపాత్రములలోఁబోసి తెత్తురు,
 అన్నిటికంటె చివరను పొగచుట్టలు వచ్చును. భోజనపదార్థములతో
 ఎన్నన్ని రకముల ద్రాక్షాదిమాధ్వీరసములిచ్చిన, విందుచేసిన వాడంత
 భాగ్యవంతుఁడును అంత మర్యాదాశీలుఁడును అని యెంచుకొందురు.
 అక్కడ ఒక్క విందునకగు ధనమును మన దేశములో సామాన్యధని
 కుండగు సంసారి, వ్యయముచేసినయెడల చెడి, వట్టినన్యాయసియయిపోవు
 ననుట కేమియు సందేహములేదు.

ఒక కొయ్యపీటపై జాసికపట్టువేసికొని కూరుచుండి వెనుకఁ
 జేరఁబడుట కొక పీటయుంచుకొని, కొంచెమెత్తుగల దారుపీఠముమీఁద
 ముందట నుక కాంస్యపాత్రముంచుకొని ఆర్యులు పూర్వము దానిలో
 భోజనము చేసెడివారు. అట్టియాచారమే యిప్పటికిని పాంచాల రాజ
 పుత్రిస్థానమహారాష్ట్ర ఘూర్జర దేశములలో సాగుచున్నది. వంగోత్కల
 త్రిలింగ కేరళాది దేశములవారు ముందు లోహపాత్ర పెట్టుటకు దారు

పీఠ ముపయోగింపక వట్టి నేలమీదనే కంచము పెట్టుకొనియో అరఁ
 టాకు పఱచుకొనియో భుజింతురు. మైసూరుమహారాజుగారు కూడ
 అట్లే చేయుదురు. భోజనసమయమున మహమ్మదీయులు పెద్ద తెల్ల
 దుప్పటీపఱచుకొని దానిమీదఁ గూరుచుందురు. బర్మాజపానుదేశస్థు
 లు భోజనప్రాతలు భూమిమీదనే పెట్టుకొని, హిందవులవలె కటివ్ర
 దేశములు నేలనంటఁ జఠికిలఁబడక, మోఁకాళ్లును పాదములును నేల
 మోపి వానిమీద మోఁకటిలఁబడి భోజనముచేయుదురు. చీనాదేశీయు
 లు కుర్చీలపైఁ గూర్చుండి ముందు మేజాబల్లవైచుకొని దానిమీద
 ఆహారపదార్థములున్న పింగాణులు పెట్టుకొని చిటుగరిఁటెలతోను
 కట్టపుడుకలతోను భోజనముచేయుదురు. ప్రాచీన కాలములలో, రోము
 నులు, గ్రీకులును ముందు మేజాబల్ల పెట్టుకొని చేరఁబడుటకు నీలై
 నమంచముపై యొకగిక్కురూర్చుండి మనవలె వ్రేళ్లతో భుజించెనువారు;
 పూర్వ కాలపు యూరపుదేశస్థులుగూడ కుర్చీలమీదగూర్చుండి మే
 జాలమీద వడ్డించుకొని చేతులతోఁ దీసికొని భోజనము చేసెడివారు,
 చిటుగంటెలుఁ ముండగరిఁటెలు వారికిప్పుడు వచ్చినవి. చీనావారి భో
 జనపద్ధతిమాత్రము కొశలముగావలసిన యొకగరిడీవలె గాన్పించును.
 మన దేశములో తములపాకు లమ్మువారు రెండు పలుచని విడియనుప
 ట్రేకులు పుచ్చుకొని వానితో చేతిచమత్కృతిచే కత్తెరతోవలె తమ్ము
 లపాకు లెట్లు కత్తిరింతురో, అట్లే చీనాదేశపువారు రెండువ్రేళ్లకు అఱ
 చేతికినడుమను రెండు పుల్లలాడించి వానిని పటుకాటువలె నుపయో
 గపఱచుకొని కూరముక్కలు మున్నగువానిని నోటికందింతురు; అంతే
 కాక నోటియొద్ద అన్నపుగిన్నె యుంచుకొని ఆరెండుపుల్లలు గలిపి గరి
 టెవలెఁబట్టుకొని వానితో, నన్నము నెగురఁగొట్టి డడదడ నోటఁబడ
 వై చుకొనెదరు.

అన్నిజాతుల మూలపురుషులును అతిప్రాచీన కాలములో చేతికి
 దొరకినదెల్లను తినెడువారని చెప్పుదురు. పెద్దజంతువును దేనినైనను
 వారుచంపినప్పుడు దాని నొక నెలవఱకు నిలువచేసికొని అది కుక్కన
 పిమ్మటనైనను దాని బాటవైచెనువారు గారట. కాలక్రమమున

నాగరకులై వారు భూమి కృషిచేయుట నేర్చుకొన్నారు. శత్రుత్వ కాలమున వేటవలనఁ బ్రతిదినమును వారి కాహారము దొరకెడిదిగాదు, కనుక అడవిమృగములవలెనే వారును దొరకినరోజున గొంతువఱకు మెక్కి తరువాత వారములో నాలుగైదురోజులు శస్త్రుండెడివారు. కృషీవలులైనపిదప వారి కాబాధ తప్పిపోయినది, సేద్యమువలన నిత్యము వారి కాహారములభించుచుండెను, కాని పూర్వార్థాచారముమాత్రముపోలేదు. శా కాహారముతోపాటు అలవాటుచొప్పున కుల్లినమాంసమో, అట్టి పదార్థ మేదోయొకటి పుచ్చుకొనెడివారు. అదిని కుల్లికంపుగొట్టు మాంసము అత్యవశ్యకమైన ఆహారపదార్థముగా నుండెను. తరువాత అదియో దానికి మాఱుట్టిపదార్థము మఱియొకటియో రుచికై పుచ్చుకొను ఇష్టవస్తువుగా నుపయోగపడుచుండెను. ఎస్కిమోజాతివారు మంచుప్రదేశములందుందురు, అక్కడ ఏవిధమైనపైరును పెరుగదు, కావున వారికి మత్స్యమాంసములే నిత్యాహారములు ; అప్పుడప్పుడు అకలి మందగించినప్పుడు వారు జరదీ ప్తికెకుల్లినమాంసము కొంచెము తినుచుందురు. ఇప్పటికిని యూరప్షలోనివారు వేటాడిన లేడిమున్నగు వనమృగములను శత్రులను తెచ్చినవెంటనే వండుకొనరు, కొంచెము కుల్లువాసనగొట్టువఱకు వానిని వేలాడఁగట్టియుంతురు. కలకత్తాలో కుల్లిన లేడిమాంసము బజారునకుఁ దెచ్చినతోడనే అమ్మకమగును, కుల్లి కొంచెము కంపుగొట్టినఁగాని కొన్ని చేకలు జనుల కిష్టములుగావు. యూరప్షలోని కొన్ని ప్రదేశములందు కంపుగొట్టు జన్ను ప్రజలు మహాప్రీయమైనపదార్థముగా నెంతురు. శా కాహారముపై తమ వెల్లులియో నీరుల్లియో కొంచెము గావలయునందురు; దక్షిణహిందూస్థానపు బ్రాహ్మణుని వంటలో అవి యుండకతప్పుదు, కాని మన శాస్త్రములు వానినిగూడ నిషేధించినవి. నీరుల్లివెల్లులి (లశునద్వయము) పెంపుడుకోడిమాంసము, పందిమాంసము—ఇవి బ్రాహ్మణజాతికి నిషిద్ధపదార్థములు, అవి తినువారు జాతిభ్రష్టులగుదురు. కావున సదాచారులును ఛాందసులును అగు హిందూదేశస్థులు వానిని బరిత్యజించి వానికిబదులుగా ఇంగువ తెచ్చిపెట్టినారు; కాని యింగువ ఉల్లికంటెను

ఎక్కువ కంపుగొట్టుపదార్థము ! హిమాలయప్రాంతమందలి ఛాందస బ్రాహ్మణులు సరిగా వెల్లులివ్వలే కంపుగొట్టు ఒకవిధమైన యెండుగడ్డి యుపయోగించుకొందురు. ఉపయోగించుకొనిన ఏమి జాధ ? అవి తినఁ గూడదని వేదశాస్త్రములు ప్రత్యేకించి నిషేధించుట లేదే !!

ఒక కీస్తుమతముదక్క తక్కినసర్వమతములును—ఇవి తినవచ్చును, ఇవి తినఁగూడదు—అని యాహారవిధులు విధించుచున్నవి. జైనులును బౌద్ధులును మత్స్యమాంసము లెన్నఁడును భోజింపరు. అందు జైనులు భూమికింద పెరుగు! వేళ్లు, దుంపలైనను తినరు; త్రివిష్టపెల్ల గించుటలో ఏప్రాణిచచ్చునో యని వారిభయము; చీకట్లోని వపురు గు నోటిలోనికి బోవునో యని వారు రాత్రిలందు భోజనము చేయరు. పందిమాంసము, పొలనులేనిచేపలు, చీలిన గిట్టలులేని జంతువులమాంసము, నెమరువేయని జంతువులమాంసము—ఇవి యూదులు (Jews) తినరు. మఱియు, మత్స్యమాంసములు వండఁచుండఁగా వంటగదిలోనికి పాలుగాని పాలతోఁజేసిన పదార్థముకాని తెచ్చినయెడల, వారక్కడి పచనపదార్థము లన్నియుఁ బాఱవెత్తురు; కావుననే మతాభివేషము గల యూదులు ఇతరజాతులు వండిన యాహారము తినరు. హిందువుల వలెనే వారును ఊరకహతమై దేవతానివేదితముగాని మాంసమును భుజింపరు. వంగ పాంచాలదేశములందు దేవతానివేదితమైనమాంసమును మహాప్రసాదమందురు. కావున మహా ప్రసాదమైనఁ గాక—అనఁగా యథావిధిగా ముందు దేవునకు సమర్పింపఁబడినఁగాక—యూదులు మాంసముదినరు. అందుచేతనే అనియమముగా ఎక్కడనో యొక్కెడ మాంసముకొని యుపయోగించుట హిందువులకువలెనే యూదులకు ను తప్ప. మహమ్మదీయుల ఆహారనియమములు యూదుల ఆహారనియమములవంటివే, కాని, యంతకతినములుగావు. మహమ్మదీయులు కూడ భోజనమున మత్స్యమాంసములతో పాలు పుచ్చుకొనరు, కాని, యవియొక వంటగదిలోనున్నఁగాని యొక దానినుకటి యంటినఁగాని వారంత జాధకరముగాఁ దలఁపరు, ఆహారవిషయమున హిందువులకు ను యూదులకును ఎక్కువ సాదృశ్యమున్నది ; అయినను హిందువు

అడవిపందిని తిందురు, యాదులు తినరు. పాంచాలదేశములో హిందువులకును మహమ్మదీయులకును బద్ధవైరముండుటచే, మహమ్మదీయులు చేయనిది పట్టుపట్టి హిందువులుచేయుదురు, కనుక అక్కడి హిందువులకు అడవిపందిమాంసము అతిముఖ్యమైన యాహారపదార్థములలో మొకటియైనది. అడవిపందిని వేటాడుటయు, దాని మాంసము తినుటయు రాజపుత్రులకు విహితధర్మప్రాయములైనవి. దక్షిణహిందూస్థానములో బ్రాహ్మణులుతప్పతక్కినజాతులలో ఊరబందిమాంసము సైతము తినువాడుక విశేషముగాఁగలదు. హిందువులు అడవికోళ్లను తిందురుగాని పెంపుడుకోళ్లను తినరు (?)

వంగముమొదలు నేపాలమువరకునుండు దేశములలోను, హిమవత్పర్వతభూములలో కాశ్మీరసీమలవరకునుండు ప్రదేశములలోను, హిందువులందఱు ఆహారవిషయమై యాయాచారములనే అవలంబించుచున్నారు. ఈప్రదేశములలో నేటివరకుఁగూడ, మనువుచెప్పిన యాహారవిధులే చాలవరకు ఆచరణములో నున్నవి. కుమాయూను మొదలుకొని కాశ్మీరమువరకు నుండుప్రజలు-బంగాళము, బేహారు, అలహాబాదు, నేపాలము—వీనిలోనుండు ప్రజలకంటె విశేషముగా వానినిపాటించుచున్నారు. వంగదేశస్థులు కోళ్లనుగాని కోడిగుడ్లనుగాని తినరు, అయినప్పటికి పొట్టిబాతుగుడ్లను నిరాక్షేపముగా భుజింతురు; నేపాలదేశపువారును అట్లేచేయుదురు, కాని కుమాయూను పైనుండువారికి అవికూడ నిషిద్ధములు. కాశ్మీరవాసులు అడవిపొట్టిబాతుగుడ్లు అతిప్రియముగా తిందురుగాని, పెంపుడుపొట్టిబాతుగుడ్లు తినరు. అలహాబాదు అవలనుండుప్రదేశములలో—హిమాలయప్రదేశములలోతప్ప—మేఁకమాంసముతిను హిందువులందఱును కోళ్లనుగూడ తిందురు.

ఈ యాహారవిధిని మేధవాక్యములలో పెక్కువాక్యములు ఆరోగ్యసంరక్షణార్థము వుట్టినవి ; కాని యీపదార్థ మారోగ్యకరము, ఇదికాదు, అని పరిష్కృతముగాఁ బ్రత్యేకించి చెప్పుటకష్టము. ఊరబందులు కోళ్లు, కనబడినవెల్లను తినును, అపరిశుద్ధముగా నుండును, కావున వానిమాంసమును నిషేధించినారు. అడవిమృగములు అడవిలో

ఏమితినునో యెవ్వరు చూడరు, కావున వానిమాంసము నిషేధము కాదన్నారు. అదిగాక, పెంపుడుజంతువులకంటె అడవిజంతువులు ఎక్కువ యారోగ్యవంతములుగాను తక్కువవ్యాధిగ్రస్తములుగాను ఉండును. పాలు జీర్ణముచేసికొనుట—ముఖ్యముగాపులి త్రేనుపులుతో బాధపడు వారికి—మిక్కిలి కష్టము; తొందరగా గిన్నెఁడుపాలు గుటుక్కున మ్రింగినందువలన ప్రాణాపాయము తటస్థించినట్లు నిదర్శనములుకూడఁ గలవు. శిశువులు తల్లిస్తన్యముత్రాగునట్లు పాలు పుచ్చుకొనవలెను. కొంచెము కొంచెముగాపీల్చికొని చప్పరించికొని త్రాగినయెడల, పాలు సులభముగా జీర్ణమగును, అట్లుత్రాగనిచోజీర్ణముకావు. స్వభావసిద్ధముగా పాలు జీర్ణమగుట కష్టమైనప్పుడు, అవిమాంసముతోఁ బుచ్చుకొన్నప్పుడు మఱియు అజీర్ణకరమగును; కావున మాంసము పాలును ఒక్కసారియేపుచ్చుకొనఁగూడదని యాదులకు కట్టుపాలుచేసివారు.

పొడిచిపొడిచి శిశువును అమితముగా పాలుత్రాగించు పరమా వివేకురాలగు తల్లి, కొలఁదికాలములో నే, తనయనుఁగుబిడ్డ యింక బ్రతుకు ఆశ లేదని తొమ్ముగొట్టుకొని యేడువవలసివచ్చును. ప్రామాణికులగుప్రస్తుతవైద్యశాస్త్రవేత్తలు, పడుచువారై నను ఒకతవ్వెఁడు పాలు పుచ్చుకొనవలయుననియు అవికూడకొంచెము కొంచెముగా, సాధ్యమైనంతసావకాశముగా, బుచ్చుకొనవలయు ననియుఁ జెప్పుదురు. చంటి పిల్లలకు 'పాలబుడ్ల'తో పాలుకుడిపించుట మంచిది. మన దేశములో తల్లులు గృహకృత్యములలో మునిగియుందురు, ఇంకబాది యేడుచుచున్న శిశువును తొడమీదఁ బెట్టుకొని, తటచుమోకాలితో అడఁచి వట్టి, తానెన్ని పాలు మ్రింగింపఁగలదో అన్ని పాలు చిట్టిగఁగిలుతోఁజూసి శిశువుచే బలవంతముగా మ్రింగించును. దానివలన ఫలమేమనఁగా—కారిజము పాడయి అజీర్ణ వ్యాధి వట్టుకొని శిశువును ఎరుగనీయదు, ఆ పాలే ప్రాణహానికరముగాఁ బరిణమించును; ఈయాహారోపద్రవమున కాఁటిగండముగడచి నిలుచుటకుఁ జాలిన ఆయుర్బలముగల బిడ్డలే వీర్యవంతులై పెరిగి పెద్దవారగుదురు. కృతయుగమునాఁకి మన పురిటిండ్లవాలకము, పుట్టినబిడ్డకు పెట్టుకాపుల్లు, మున్నగు ఉపచారములు

—వీనిగూర్చి కొంచెమాలోచింపుడు. ఈ బాధలన్నియుఁబడి తల్లియు బిడ్డయు ఈవలఁబడి బ్రతికి మఱల బలారోగ్యములు సంపాదించు కొనఁగలుగుట యత్యాశ్చర్యకరమును కేవల భగవదనుగ్రహసూచకమునుగాదా !

వస్త్రధారణములో నాగరకత.

ప్రతిదేశములోను, మనుష్యుని కిచ్చుగౌరవము, కొంతవఱకు అతఁడు ధరించుదుస్తులనుబట్టి యుండును. “రాబడి తెలిసినఁగాని పెద్ద మనుష్యుఁ డెవఁడో అధమజాతివాఁడెవఁడో మెట్లుచెప్పఁగలము ?” అని మన వంగదేశములోని జానపదులువారి గ్రామ్యభాషలో చెప్పుదురు. అంతేకాదు—దుస్తులెట్లు వేసికొనునో చూచినఁగాని పెద్ద మనుష్యుఁడగునో కాఁడోయెట్లు చెప్పఁగలము ?—అనికూడఁ జెప్పనగును; ఈవిషయమున ఇంచుమించుగా ప్రపంచమంతయును ఒక్కటిగా నే యున్నది. బంగళములో పెద్దమనుష్యులెవ్వరును ఒక్కమొలబట్టకొ విధులలో నడవలేరు. హిందూదేశములోని కొన్నియితరభాగములలో తలపాగా పెట్టుకొనకుండ నెవ్వఁడును ఇల్లుదాటిపోడు. పశ్చిమఖండములో మొట్టమొదటనుండియును ఇట్టివిషయములలో ఫ్రెంచివారు మార్గదర్శకులు—వారెట్లు తిందురో యితరు లట్లుతిందురు, వారెట్టిబట్టలు ధరింతురో యితరు లట్టిబట్టలు కట్టుదురు. యూరప్సులోని వివిధదేశములవారికి ప్రత్యేకముగా వారివారి వస్త్రములును వస్త్రధారణపద్ధతులును ఉన్నను, ఇప్పటికిని అధికధనమార్జించి “పెద్ద మనుష్యుఁ”డైనవాఁడు వెంటనేస్వదేశవస్త్రపద్ధతులను విసర్జించి వానికి మాఱుగా ఫ్రెంచిపద్ధతుల నవలంబించును. డచ్చి కృషీవలులు సహజముగా ధరించు దుస్తులు దాదాపుగా కాబూలుదేశస్థులు ధరించు “పెజామా”లను బోలియుండును, గ్రీకులు చీలమండలవఱకు జీరాడునిండైన అంగీలు తొడుగుదురు, ఇంచుమించుగా టిబెట్టువారివలెనే రష్యాదేశస్థులు దుస్తులు వేసికొందురు,—కాని వీరందఱు “నాగరకులును, పెద్దమనుష్యులును” అయిన తత్తత్తమే ఫ్రెంచికోట్లును ఇజార్లును తొడుగుకొందురు. ఇక స్త్రీలమాల చెప్పనేయక్కఱలేదు, వారు ధన

వంతులైన వెంటనే తమదుస్తులు ఏతంటాలోపడి పారిసు పట్టనముం
చేయించి తెప్పింపక తీరిదు. పశ్చిమ దేశములలో అమెరికా, ఇంగ్లండు,
ఫ్రాన్సు, జర్మనీ—ఇవి మహా ధనవంతులైన దేశములు; ఇందలి
జనులందఱును ఫ్రెంచివస్త్రధారణపద్ధతులనే యనుకరింతురు. ఈపద్ధ
తులు క్రమక్రమముగా యూరప్లోని ప్రతిభాగమునకుఁ బ్రాకి యట
దృఢముగా నాటుకొనుచున్నవి. యూరప్పంతయును ఫ్రాన్సుయొక్క
ప్రతిబింబముగాఁ గాన్పించును. అయినను ఇప్పుడిప్పుడు పురుషులదుస్తు
లు పారిసులోకంటె లండనులో బాగుగాఁ జేయుచున్నారు, కావున
మగవాండు వారిదుస్తులు లండనుమాదిరిగా కుట్టించుకొందురు; స్త్రీ
లు పారిసు సంప్రదాయానుసారముగా పారిసుస్తులను కుట్టించుకొం
దురు. మహాధనవంతులైనవారు వారిదుస్తులను ఈ రెండుచోట్లనుండి
యొక దెప్పించుకొందురు. విదేశపుదుస్తులపై అమెరికావారు విశేష
ముగా దిగుమతిపన్ను వేయుచున్నప్పటికిని, ఆ దేశపుస్త్రీలు వారిదుస్తు
లను లండనుపారిసులనుండి తెప్పించుకొనకమానరు. అమెరికాచా ర్
క్లరే యట్లు చేయఁగలరుగాని మతెవరు చేయఁగలరు ? ధనముతో
నిండి అమెరికాయిప్పుడు కుబేరుని అలకా పట్టనమైనది.

ఫ్రాన్చీనులైన ఆర్యులు అంతరీయోత్రీయములు (దోవలియ,
కండువాయను—కట్టుబట్టయు పైబట్టయును) ధరించెడువారు. క్షత్రి
యులు యుద్ధకాలమున షరాయినిలుపుటంగీలు వేసికొనెడువాగు, ఇత
రసమయములందు దోవలి కండువాలుమాత్రమే వేసికొనెడువారు, త
లపాగాకూడ చుట్టుకొని పెట్టుకొనెడువారు. వంగములోఁదప్ప నితర
హిందూ దేశమందంతటను ఈయాచారమే యిప్పటికిని గాన్పించుచు
న్నది. క్రిందిదుస్తులఁగూర్చి యంతజాగ్రత్త లేకపోయినను తలకుమాత్ర
ము పాగాయుండకతప్పదు; పూర్వకాలములో అదియే స్త్రీలకును పురు
షులకునుగూడ ఆచారము. బౌద్ధులనాఁడు చెక్కిన శిలావిగ్రహముల
లో స్త్రీలును పురుషులునుగూడ కౌపీనముమాత్రమే ధరించినట్లు కా
న్పించుచున్నది. బుద్ధదేవునితండ్రి గాజు, అయినను ఆయన అట్టిదుస్తు
తోనే సింహాసనముపైఁ గూరుచుండినట్లు కొన్ని విగ్రహములలో ను

న్నది. అట్లే బుద్ధుడేవుని తల్లియు నున్నది, కాని యామెకు మాత్రము
కాళ్లకును చేతులకును అలంకారములుకూడ నున్నవి—అందఱకును
శిరోవేష్టములున్నవి. బౌద్ధచక్రవర్తియగు ధర్మాళోకుని విగ్రహమం
దతఁడు మృదంగాకారముగనున్న పీఠముపైఁగూరుచుండి, దోవతిగట్టు
కొని, కండువాకంఠముచుట్టువేసికొని, యెదుట జరుగుచున్న బోగ
మూట చూచుచున్నట్లున్నది; ఆగణేకలకుకూడ కౌనులనుండి క్రిందికి
వ్రేలాడుచున్న పొట్టిగుడ్డలుతక్కు విశేషముగా దుస్తులేమియులేవు—
కాని ప్రత్యక్షముగా స్ఫుటముగా పాగామాత్రముకానిపించుచున్నది,
దుస్తులలో ముఖ్యమైనది అది. ఆసభకువచ్చిన పెద్ద రాజకీయోద్యో
గులు మాత్రము మంచి యిజారులును సింపుటంగీలును వేసికొనియు
న్నారు. సలమహారాజు ప్రచ్ఛన్నుడై ఋతుపర్ణుడనురాజు కొలువున
సారథిగానుండి యొకనాఁడు వాయువేగముతో రథముదోలుచుండెను;
అప్పుడు ఋతుపర్ణుని యుత్తరీయము క్రిందఁబడెను; వెనుకకుఁ జూచు
నంతలో రథము విశేషదూర మేగుటచే దిగి యా యుత్తరీయమును
మఱలఁ దెచ్చుకొనుటకు వీలులేకపోయెను. అతఁడుదమయంతస్వయం
వరమునకుఁ జనుచుండెనుగాన, ఆలస్యమగునని పైఁబట్టలేకయే పోయి
యుండవచ్చును. దోవతిగట్టుకొని కండువావేసికొనుట ఆర్యులకు అనా
దిగావచ్చుచున్న యాచారము. కనుకనే, మతకర్మాచరణసమయము
లందు ఇప్పటికిని హిందువులకు దోవతి కండువాలుమాత్రమే వేసికొ
నుట విహితమై యున్నది.

పూర్వకాలములందు గ్రీకులు రోమనులు దోవతి కండువాల
వంటిబట్టలే ధరించెడివారు—వెడల్పుగల బట్ట యొకటికట్టి అంతకంటె
చిన్నదిగానుండు బట్టయొకటి అంగీగా పైని దొడుగుకొనెడివారు.
దాని “టోగా” యనెడివారు, టోగానుండియే చోగా వచ్చియుండ
వచ్చును. అప్పుడప్పుడు లోపల నొకచొక్కా తొడుగుకొనెడివారు,
సమరసమయములందు షరాయియు కోట్లును వేసికొనెడివారు. మం
చి పొడుగువెడల్పులుగలిగి చదరముగానుండు వస్త్రమును స్త్రీలు వ
చులుగాఁ బైనితొడుగుకొని తొముక్రిందను నడుమచుట్టును, రెండుచోట్ల

గట్టిగా దానిని బిగించి కట్టుకొనెనువారు. ఆకోక రెండు బట్టతోకులు పొడుగుగా అంటఁగుట్టినట్లుండును. బుజములమీఁదను చేతులపైనిఁ దెరిచుకొనియున్న భాగములను పెద్దగుండునూదులతోకలియఁగుటకు వారు; హిమాలయోత్తరభాగము లందుండు కొండజాతివారిప్పటికిని అట్టే దుప్పట్లుధరింతురు. ఆకోకపైని నెకకండువా వేసికొనెనువారు. ఈదుస్తు మిక్కిలి సులభముగాను సుందరముగాను ఉండెడిది.

అతి ప్రాచీన కాలమునుండియుమూర్తి మంతములైన కుట్టుడుదుస్తులు ధరించుచున్నవారు ఈరాను దేశస్థు లొక్కరే (పారసీకులు.) అట్టిదుస్తులు కుట్టుకొనుటవారు చీనావారినుండి నేర్చుకొని యుండ వచ్చును. వివిధశరీరభోగవిషయకవస్త్రాది నాగరకతాప్రథమోపదేష్టలు చీనావారు. కురిచీలమీఁదఁ గూరుచుండి, వానావిధోపకరణములతో, మేజామీఁద భోజనపదార్థములు పెట్టుకొని, యెంతకాలముచుండిచీనా వారు భుజించుచున్నారో, కోటు, కుళ్ళాయ, షరాయిమున్నగు సాకారములైన దుస్తులు వారెంతకాలమునుండి వేసికొనుచున్నారో, యెవరును జెప్పలేరు.

ఈరానుదేశము (పారసీకము) జయించినతోడనే అలెగ్జాండరు తన స్వశదేవస్త్రములగు దోవతియు కండువాయును వదలిపెట్టి షరాయితోడుగుట మొదలుపెట్టెను. దానిపై గ్రీక్కుసైన్యము కోపించితిరుగఁబడుటకు సిద్ధమయ్యెను. కాని అలెగ్జాండరుొకరికి లొంగువాఁడు కాఁడు గనుక, కేవల స్వాధికారబలముచే షరాయికోటు వేసికొనుట యొకగొప్ప వస్త్రమర్యాదగాఁ జేసెను.

ఉష్ణదేశములలో బట్టలయావశ్యకత ప్రజల కంతగాఁ గానిపించదు. మానగోపనముకై యొక్క కౌపీనము చాలును ; అన్యములైన దుస్తులన్ని యాను విశేషముగా అలంకారములుగానేయుపయోగపడును. శీతలదేశములందు జను, లనాగరకదశలో నున్నప్పుడు, అనివార్యముగా జంతుచర్మములు గప్పుకొందురు; వారేక్రమముగా నాగరకులయి తొలుత కంబళులును పిదప షరాయికోటు మున్నగు సాకారములగు కుట్టుడుబట్టలును ఉపయోగపఱుచుకొనుట నేర్చుకొందురు. ఉత్తయొ

డలిమి, ద నగలు పెట్టుకొని యందమగవటుచుట శీతలప్రదేశములలో
అసాధ్యము; అట్లుచేయువారు శైత్యముచే మిక్కిలి బాధపడుదురు ;
కావున అట్టిదేశములవారు తొడవులపై వలపుదుస్తులసొగసు మీదికి
మార్చివీర్చుకొందురు. మన హిందూ దేశములో నగలసొగసెట్లు తఱచు
మాటుచుండునో పశ్చిమ దేశములందు వస్త్రధారణవిలాసములు క్షణ
క్షణమట్లు మాటుచుండును.

కావున నే, చలిదేశములలో ఆపాదశిరఃపర్యంతము బట్టలుతో
దుగుకొనికాని యెవరును ఇతరులయెదుటఁ బడఁగూడదనునది యొకని
యమము. లండనులో మర్యాదగల పురుషులుగాని స్త్రీలుగాని సంఘ
నియమానుసారముగా శరీరమున దుస్తులు వేసికొనినఁ దక్క ఇల్లువదలి
పైకి రాజాలరు. పాశ్చాత్యులలో, స్త్రీలు పరులయెదుట పాదములు
పైకగపడనిచ్చుట యమర్యాదాకృత్యము, కాని నృత్యావసరమున
ముఖము, భుజములు, శరీరోర్ధ్వభాగమును బయలుపఱచుటయను
చితముగాదు. మన దేశములో స్త్రీ, ముఖముపైకిఁ గనఁబఱచుట మి
క్కిలి లజ్జాకరము, (అందుచేతనే అవగుంతసాధారణకఠిననియమము
వచ్చినది) కాని పాదము లగపఱచుటకానిపనిగాదు. రాజపుత్రస్థాన
ములోను హిమవత్పర్వతప్రదేశములలోను నడుముదక్కబడలంతయుఁ
గప్పివేసికొందురు.

పశ్చిమ దేశములలో పణ్యాంగనలును నర్తకురాండును పురు
షుల శాకర్షించుటకై పలుచనిదుస్తులు వేసికొందురు. వారిలో నాట్లు
మనఁగా, సామాన్యముగా, సంగీతమునకు సరిపడునట్లుచిందులు దొ
క్కుచు అంగికాభినయముతో అవయవప్రకాశనముచేయుటయే. మన
దేశములో సత్కులీనలైన సంసారస్త్రీలు సంపూర్ణముగా శరీరాచ్ఛా
దనము గావించుట కంతగాఁజూడరు; కాని వేశ్యలు దేహమంతయుఁ
గప్పుకొందురు. పశ్చిమఖండవాసినులు పగలంతయుఁ బూర్ణమైన దు
స్తులతోనుందురు, కావున అల్పవస్త్రధారణములో ఆకర్షణశక్తి యె
క్కువగానుండును. మన సంసారస్త్రీలు సాధారణముగా నెప్పుడును
ఇండ్లలోనేయుందురు, ఎప్పుడోకాని సామాన్యముగా వారు విశేషవ

ప్రధానముచేయరు; కనుక మనలో అంగపూర్ణాచ్ఛాదనము నలన ఆకర్షణశక్తి యతిశయించును. మలమూత దేశములో స్త్రీలకును పురుషులకునుగూడ కటివ్రదేశముచుట్టుఁ గట్టుబట్టతప్ప మఱియొందుండదు. వంగదేశీయ సంప్రదాయమును దాదాపుగా అట్టియున్నది. పురుషుల మొనుట స్త్రీలుతప్పకుండ మేలుముసుగు మొగముమీఁదికి లాగుకొని యొడలు గప్పుకొందురు.

చీనాతప్ప తక్కిన సర్వదేశములలోను విహరీతములును దుర్విజ్ఞేయములును అగు మర్యాదావిషయ కాభిప్రాయము లనేకములు నాకుఁ గాన్పించినవి—కొన్ని విషయము లతిమాత్రతాదోష యుక్తములై యున్నవి. అసమంజసముగా నగపడు కొన్నిటిలోఁ బ్రజలమననుబందు మూలాభిప్రాయ మున్నట్లేకనఁబడదు.

చీనాదేశములో స్త్రీపురుషులందఱును ఎప్పుడు ఆపాదముస్తక పర్యంతము శరీరముదుస్తులతోఁ గప్పుకొనియే యుందురు. చీనాప్రజలు కన్యూష్యమీయన్సు శిష్యులు, బుద్ధమతావలంబులు; వారి సీతిప్రవర్తనములు కచ్చితముగను, కడుపరిశుద్ధముగను, గానిపించును, అసభ్య భావణములాడువానిని, అశ్లీలగ్రంథకర్తను, బూతుబామ్మలు వేయువానిని, అణుమాత్రమైనను అనుచితగ్రామ్యప్రవర్తన మగపఱుచువానిని, —వెంటనే పట్టుకొనిశిక్షింతురు. క్రైస్తవమతబోధకులు బైబిలు గ్రంథమును చీనాభాషలోనికి తర్జుమాచేసిరి. హైందవ పురాణములఁ గొన్నిటినధఃకరించు వ్రీడాకరములైన ప్రకరణములుకొన్ని బైబిలులో నున్నవి. ఈయశ్లీలభాగములు చదువుతోడనే చీనావారికి క్రైస్తవమతము మీఁదఁ జాలఁగోపమువచ్చినది; అంతటబైబిలు తమదేశములో ఎప్పుడును వ్యాప్తముగానీయమని వారు గట్టిశపథము చేసికొన్నారు. అంతటితో ఆగక, సాయంకాలపుదుస్తులు వేసికొని అరమరలేకుండఁ బురుషులతోఁ గలసిమెలసియుండు క్రైస్తవమతబోధికలు చీనావారికి ఆహ్వానపత్రికలంపఁగా, అమాయకులగు చీనావారందుల కెంతో యసహ్యపడి—“ఏమిఘోర మేమిఘోరము! చదువుటకు బైబిలిచ్చి, మాపడుచుపిల్లలను ఈయర్థగుప్తాంగలగు మాయలాడి మిటారుల వగలకెర

చేసి పాడుచేయుటకు మాకీదిక్కుమాలిన మతమెక్కడనుండి దాపుర
మైనదిరా బాబు!"—అని దేశమంతయు గగ్గోలుపెట్టినారు. చీనావారి
కిని క్రైస్తవులకును పడకపోవుటకిదియే కారణము; ద్వేషమేమియులే
కుండ ఇతరమతములను వారు సహనబుద్ధితోఁ జూతురు. ప్రతికూల
ములైన భాగములు తీసిపాటవైచి, క్రీస్తుమహాపదేశకులు బైబిలు
క్రొత్తగాఁ గూర్చిపిమ్మటఁ బ్రకటించినారట, కాని అది, చీనావారు
మఱింతి యనుమానపడుటకు హేతువైనదిగాని కార్యకారి కాదేదు.

పశ్చిమ దేశములలో ఔచితీమర్యాదలఁగూర్చిన యభిప్రాయము
లు దేశభేదములఁబట్టి భిన్న భిన్నములుగా నుండును. ఆంగ్లేయమర్యాద
లును అమెరికనుల మర్యాదలును ఒక్కరీతిగానేయుండును. ఫ్రెంచివా
రిమర్యాదలువేఱు, జర్మనుల మర్యాదలువేఱు. రష్యావారికిని టిబెట్టు
వారికిని సమానమైన సంప్రదాయములు చాలఁగానున్నవి. తురుష్కు
లయాచారములు కేవలము ప్రత్యేకముగానున్నవి. ఇట్లే దేశానుసార
ముగా ఆచారవ్యవహారములు మాటుచున్నవి.

ఆచారమర్యాదలు.

యూరప్పువారికిని అమెరికావారికిని మఱుఁగు మనకంటెఎక్కు
వగా నుండవలెను; చానిని వారత్యాగశ్యకముగాఁ జూచుకొందురు.
మనము శాకాహారులము, కావున కూరగాయలు మున్నగునవి యిన్ని
తిని, ఉష్ణదేశమునం దునికిగలవారమగుటచే నెక్కిక్కసారి యొకటి
రెండు పంచపాత్రలచొప్పున సీఘృతము త్రాగుచుండుము. ఉత్తరరా
ష్ట్రములలోనుండు కాఁపు రెండుపౌండ్ల యవపిష్టముతిని, విశేషదాహ
మగుటచే, మాటిమాటికి నూతియొద్దకేగి మంచినీళ్ళు తోడుకొనిత్రా
గును. మండువేసఁగిలో మనయిండ్లయెదుట బహిరంగముగా ప్రవలు
(చలిపందిళ్ళు) స్థాపించి దగగొన్నవారికి వెదురుబద్దలతో మంచినీళ్ళు
పోసి దానాశాంతిగావించుము. ఈవిధముగాఁ బ్రవర్తించు ప్రజలుచా
టుకై చూడరు, చూడఁజాలరు. గోశాలలు గుట్టపులాయములుఎక్కడ,
పులిబోనులు సింహపుబోనులుఎక్కడ? మేకకును కుక్కకును సామ్య
మెక్కడ? పాశ్చాత్యుల ప్రధానాహారము మాంసము; శీతల ప్రదేశ

మూలలోని వారెప్పుడో కాని నీళ్ళే త్రాగరు. గొప్పవారు చిన్నవాని న్నెలోబోసిన ద్రాక్షారసమింతుక త్రాగుదురు. ఫ్రెంచివారు మంచి నీళ్ళ సప్తహ్యముగాఁజూతురు. వారిదేశము వేసవిలో మిక్కిలి యుష్ణముగానుండునుగనుక అమెరికనులు మంచినీళ్ళు విశేషముగాఁ బుచ్చుకొందురు. న్యూయార్కు కలకత్తాకంటెను వేడిగానుండును. జర్మనులు బీరు సారాయి విశేషముగా త్రాగుదురు కాని భోజన సమయమునందుఁ బుచ్చుకొనరు.

చలిదేశములలో శైత్యము చేపడిసెము సాధారణముగాఁ బట్టునుగాన అక్కడిజనులు తుమ్మకుండ నుండలేరు. అత్యుష్ణముగు నునదేశములో అన్నముతో విశేషముగా జలపానము చేయుదుము గాన త్రేపులు త్రేనువకుండ మనముండలేము. ఇటమర్యాదాచిత్ర మించుక చిత్తగింపుఁడు! పాశ్చాత్యులు పదిమందికూడి కూరుచున్నచోట త్రేన్పితివేని నీవునిష్కృతిలేని నేరము చేసిన వాడవగుదువు, కాని జేబురుమాలు పైకిదీసి దానిలోబుట్టిన ముక్కుచీదుకొంటివేని వారి కదేమియును అసభ్యకృత్యముగాఁ గానిపింపదు. ఇంకమనలో అతిథిశ్రేష్ఠి తృప్తి నొందినట్లగ పడినఁగాని అన్నదాత తృప్తి నొందఁడు; అందఱుకలిసి భోజనము చేయుచున్నప్పుడు రెండవపనిచేసినచో (జేబురుమాలులో చీడినచో) ఏమనుకొందురో తెలియునుగదా!

ఇంగ్లండులోను అమెరికాలోను, నీకజ్జీర్ణ బాధ లేమైన నున్నయెడల, వానిఁగూర్చి స్త్రీలయెదుట నెంతమాత్రము ప్రసంగింపఁగూడదు, స్త్రీవృద్ధురాలైనను నీకు కృతపరిచయురాలైనను అది తప్పుగాదు. ఫ్రెంచివారిట్టి విషయముల నెంతగా నరకుసేయరు. జర్మనులువాని నెంతమాత్రమును లక్ష్యపెట్టరు.

ఆంగ్లేయులును అమెరికనులును స్త్రీలసమ్మతిమున మాటలాడునపుడు అతిజాగ్రత్తతో మాటలాడుదురు. 'కాలు'అను మాటకూడ నోటనుండి బాటఁగూడదు. ఫ్రెంచివారు మనవలెనేస్వేచ్ఛగాఁ బ్రసంగింతురు. జర్మనులు రష్యయునులు ఎవరియెదుటనైనను సరే మోటు మాటలుగూడ మాటాడుదురు.

వివాహపూర్వము, కన్యావరుల కామసమాచారములు యథేచ్ఛముగా తండ్రిలయెదుటను తల్లిలయెదుటను తోబుట్టువుల యెదుటను దీసికొనివచ్చి ప్రసంగింతురు. కొమారితయొక్కప్రియుని(కాబోవు పెండ్లికొడుకు) గూర్చి తండ్రి యనేకప్రశ్నలువేసి కూతుతోబలు విధములైన పరిహాసపచనములాడును. అట్టియవసరములందు ఫ్రెంచికన్యసిగ్గుచే శిరమువంచుకొనును, ఆంగ్లేయకన్యయు లజ్జపడును, కాని అమెరికాపడుచు అతనిముఖముముందరనే బుద్ధిచమత్కారముతోఁదిగుగఁజుఱుకైన పరిహాసపచనములాడును. చుంబనాలింగనములుకూడఅంత యాక్షేపణార్హములైన తప్పుపనులుగావు; నలుగురు కలిసికొన్నప్పుడు వానిఁగూర్చి బహిరంగముగాఁ బ్రసంగింపవచ్చును. మనదేశములో పెద్దలగు బంధువులయెదుట అట్టికామవ్యాపార సంబంధములైన మాటలుప్రకాశముగా ఆడఁగూడదుసరిగదా, సూచనగానైనఁదేఁ గూడదు.

పాశ్చాత్యులిప్పుడు బహుధనవంతులై యున్నారు. వేసికొనుదుస్తుపరిశుభ్రముగాను సరిగా వస్త్రమర్యాద ననుసరించియు చుండినఁగాని యెవనిని పెద్దమనుష్యునిగా నెంచరు, నలుగురలోనికి రానీయరు. పెద్దమనుష్యుఁ డనిపించుకొనఁగోరువాఁడు ప్రతిదినము తనగళబంధమును (మెడపట్టీయును) బోవలిచొక్కాయును రెండు మూఁడు మాట్లు మోటుచుచుండవలెను, దరిదురిల్లు చేయలేరని వేయిగాఁ జెప్పనక్కఱలేదు. వైదుస్తులపై మఱకలుండఁగూడదు, ఒక ముకుతయైనను గానిపింపఁగూడదు, ఎంత ఉక్కపెట్టుచున్నను చేజోడు వేసికొనియే పైకిబోవలెను, అట్లుచేయనిచో వీధులధూళియు ముఱికియుఁ జేతులపైఁబడును ; ముఱికిచేతులతో కాంతాకరగ్రహణసంచాలనములు గావించుట కడునమర్యాదాకృత్యము. గొప్పవారియెదుట ఉమియువానిఁగాని పుక్కిలించువానిఁగాని పండ్ల కుట్టుకొనువానిఁగాని చుండాలునిగాఁ బరిగణించి పరిత్యజింతురు.

సర్గ (సృష్టి) శక్తిని స్త్రీదేవతగా భావింతురుగదా! ఆశక్తు పాసనము పాశ్చాత్యులధర్మము. అది మనదేశములో వామాచారులు స్త్రీలఁ బూజించునట్లుండును.

“గీ॥ వామపార్శ్వంబు నందొక్క శ్రీ వామనయన !
 కుడిదెసను మదిరాపూర్ణ శ్రీ కుంభ ! మెదుట
 వ్యంజనోపేతసుకవోష్ణ శ్రీ కల ! మహా ! యె
 టుక పడునె యోగి కేనిదాం శ్రీ త్రికమతంబు?”

అని తాంత్రికు లందురు గదా ! సర్వసామాన్యముగా బహిరంగముగా జనులాచరించునది యీశక్తిపూజయే ! దేవతను తల్లిగాభావించి యు పాసించుటయు, బెక్కుచోట్ల, గాన్పించుచున్నది. యూరప్పునందలి మతము గోమన్మాథొలిక్కుమతమనియే చెప్పవచ్చును ; పోర్చుగీస్లు మతప్రభావము విశేషముగా, గానరాదు. గోమన్మాథొలిక్కు మతములో, జీవహోవా, జీజన్సు, మూర్తిత్రయము—ఇవన్నియు అప్ర ధానములు, దివ్యతీముందటిదీపములు సమస్తపూజలనందు నది జీజన్ శిశువును చేతులలో బెట్టుకొనియుండు జనని! చక్రవర్తి, సీనాధిపతి, చేత జెండాపట్టుకొనియుండు సిపాయి, చుక్కానుద్రీప్తి యోడనడిపిం చునావికుడు, చింపిగుడ్డలు కట్టుకొను జాలరివాడు, క్షిధులలో నికిర మెత్తుకొను బిచ్చగాడు—అందఱు అమ్మా ! తల్లీ ! యని ఆక్రందన ము చేయుదురు. దివ్యరాజభవనములనుండి, దేవాలయములనుండి, ది క్కుమాలిన గుడిసెలనుండి, శతసహస్రస్థలములనుండి, శతసహస్రకంఠ ములు, శతసహస్రవిధములుగా—అమ్మా ! తల్లీ ! జననీ !—యని యెఱచుచుండును. అహర్నిశము, అన్నిచోట్ల “ఆ వెమరీయా”—మేరీ మాతకు మంగళము, మేరీతల్లికి నమస్కారము—అను శుభధ్వనము లే శ్రోత్రముల బడును.

తరువాతిది కాంతా గాధానము. వైదిజెప్పిన శక్తిపూజకామ వ్యామోహకృత్యముగాదు. కాశి, కాళీమట్టము, మున్నగుపుణ్యస్థలము లందు వసవారు గావించు కుమారీభర్తృమతీపూజలు (శక్తిపూజయు ను మగడు బ్రతికియున్న సాధ్వియొక్క పూజయును) ఎట్టివో అదియు ను అట్టిదే. అది వట్టిభావనారూపమైన మానసికారాధనము గాదు. కేవలప్రత్యక్షప్రతిమార్చన, మన శక్తిపూజ కొన్ని కవిత్రిస్థలములం దును కొన్ని కాలములందును మాత్రమే జరుగునుగాని, వారిశక్తిపూజ

సర్వత్ర సర్వదా రోజులకొలది, వారములకొలది, ఏండ్లకొలది జరుగును. స్త్రీలస్థితి—వారి దుస్తులు, ఉచితాసనములు, భోజనము, వారి నుఖములు, వాంఛితములు—ముఖ్యముగా నెంచుకొందురు ; సమస్త విషయములందును స్త్రీకి అగ్రస్థానమిచ్చి ఆమెను గౌరవింతురు. అభిజాతలనియే కాదు, యువతులును సుందరులును అనియే కాదు, స్త్రీజాతి వారినందఱను—పరిచితలైనను సరే, అపరిచితలైనను సరే—ప్రజలు పూజింతురు. మహమ్మదీయమతస్థులును, అరబ్బీమిశ్రజాతివారును అగు “మూరులు” స్పేయినుదేశము జయించి దానిని ఎసిమిదివందల సంవత్సరములు పరిపాలించినారు; అప్పుడు వారిపాశ్చాత్యనాగరకతా బీజములును, ఈ శక్తిపూజాబీజములును ప్రప్రథమమునయూరప్పులో నాటినారు. కాలక్రమమున ఈ శక్తిపూజ ముఱచినందువలన, మూరులు స్వకీయ యశోవిద్యానాగరకతాప్రభావోన్నతపదభ్రష్టులై చెల్లాచెదురయిపోయి ఆఫ్రికాలో ఎవ్వరు నెఱుగని యొక మూలనుండుట తటస్థించినది; వారి నాగరకతాబలములుపోయి యూరప్పువారిలో సంక్రమించినవి. జగన్మాత మూరులనువదలి ప్రేమరసభరితములగు తన దరహాసములను క్రైస్తవులపైఁ బ్రసరింపఁజేసి, వారి నాశీర్వదించి, వారిగృహములను తన దయాచంద్రికలచే శోభిల్లఁజేసినది.

ఫ్రాన్సు—పారిస్సు.

ఈ యూరప్పనఁగా నేది ? ఏషియా ఆఫ్రికా అమెరికాలలో నుండు ప్రజలు—నల్లవారు, గోదుమరంగు చామనచాయవారు, వసుపుకచ్చనివారు, ఎఱ్ఱరంగువారు—వీరందఱు వారికి వినమ్రులై పాదాశ్రాంతులై యేలపడియున్నారు ? ఈ కలియుగములో వారే అద్వితీయమును అప్రతిఘటమును అయిన యధికార మేలచలాయించుచున్నారు ? పాశ్చాత్యోన్నత్యమున కంతకును ఆదికారణమైన ఫ్రాన్సును తెలిసికొని తద్వారమున యూరప్పు తెలిసికొనవలెను. జగత్తునేలు సర్వాధికారి యూరప్పుఖండము, అట్టి యూరప్పుఖండములో పారిస్సు ప్రధానస్థానము. ఈపారిస్సే, సమస్తపాశ్చాత్యనాగరకతకును జన్మభూమి, కేంద్రస్థానము. పాశ్చాత్యనీతిసంబంధమైనదికాని పాశ్చాత్యచారసంబంధము.

ధమైనది కాని ప్రత్యభిప్రాయమును—మంచిదైనను సరే, చెడ్డదైనను
 సరే, జ్ఞాన తేజస్సంభవమైనను సరే, అజ్ఞానాంధ కారభవమైనను సరే—
 పారిస్సులో ప్రభవించి పరిపాకదశకువచ్చుచున్నది. ఈ పారిస్సుట్టనము
 మహాసముద్రము—అందు ముత్తెములు పగడములు మున్నగు ననేకా
 మూల్యరత్నములును ఉండును, నక్రగ్రాహాదికూర నారిచరములును
 ఉండును. యూరప్పన కంతకును ప్రాస్సుదేశము, క్రియ కేంద్రస్థాన
 ము—కర్మక్షేత్రము. దేశము చిహ్నము మహా మనోహరముగా
 నుండును ; అంత శీతలముగాను ఉండను, అంత యష్టముగాను ఉండ
 ను ; భూమి యతిసారవంతము ; గాలి అంత చెమ్మగాను ఉండను, కే
 వలము పొడిగాను ఉండను; ఆకాశము నిర్మలముగా నుండును, సూర్య
 కాంతి చూచుటకు సుందరముగా నుండును. ఓకుచెట్లు ఎక్కుచెట్లు
 పుష్కలముగా గానిపించును; పచ్చికబయల్లు పరమసుందరముగా నుం
 డును ; నదీపర్వతములు చిన్నవి ; చెలమలు వాగులు చిత్తాహదనర
 ములు. చీనాలోని కొన్ని ప్రదేశములుతప్ప (ప్రాస్సునంటి సుందరమైన
 దేశము మహాకృతి ప్రపంచములో నే నెక్కడను జూడలేదు. సెటి
 పైని ఏమి సౌందర్యకళాప్రసారము ! భూప్రదేశము లెంత చిత్తాకర్షక
 ములు ! గాలి యెంత యానందోన్మాదజనకము ! ఆకాశ మెంత యా
 నందపారవశ్యోత్పాదకము ! అచ్చటి సృష్టినై సర్గిక రామణీయక మెంత
 చిత్తరంజకము ! ఆహా ! అచటి జను లెట్టిసౌందర్యానందపరాయణులు !
 అచ్చటి ధనికులు దరిద్రులు, యువకులు వృద్ధులు, వారివారియుగ్మ
 గదులు, పీఠులు, పొలములు, ఉద్యానవనములు, ఆరామశూర్కములు,
 ఎంత యలంకీయానై పుణ్యముతో ఎంతశుభ్రముగా ఎంత సుందరము
 గా ఉంచుకొందురు ! ఇంతయేల ? దేశమంతయు దివ్యముగా జిత్రీంకు
 బడిన యొక చిత్తరువువలె గానిపించును. జపాను దేశమునందు దక్క
 సెటి ప్రకృతిసౌందర్యానుభవాభిలాషయు గళానిపుణతయు నే నెక్క
 డను జూడలేదు. దివ్యభవనములందు, సందనవనములందు, వనము
 లందు, తోటలందు, దొడ్డులందు, పంటపొలములందు —అన్ని చోట్లను,
 అన్నిటియందును వారి సౌందర్యాపాదనప్రయత్నములును, కళాలంకరి

యా ప్రయత్నములును విస్ఫుటముగాఁ గానిపించును ; ఆ ప్రయత్నములు సఫలతఁ గూడఁ జెందును.

ఆదినుండియు ప్రాచ్యదేశము— గాలులకు, రోమచులకు, ఫ్రాంకులకు, ఇతరజాతులకు—రణరంగమై యున్నది. రోమనురాష్ట్రము నశించినతరువాత ఫ్రాంకులు యూరప్పపై నిరంకుశాధికారమును సంపాదించినారు. వారిప్రభువైన మార్ల మేనుగారు ఖడ్గబలముచే క్రైస్తవమతమును యూరప్పలోఁ బ్రవేశపెట్టినారు ఈ ఫ్రాంకులవలననే యూరప్పసంగతి ఏష్యాలోఁ దెలిసినది. ఇప్పటికినిమనము యూరపియనులను పరంగులనుచున్నాము.

పాశ్చాత్యనాగరకాప్రవాహమునకుఁ బ్రథమోత్పత్తిస్థానమగు పాచీనగ్రీసుదేశము తన యత్యుచ్ఛదశనుండి యధఃపతితమై యుక్కుడు విస్ఫోతావస్థలోఁబడిపోయినది; కిరాతజాతులువచ్చివైబడుటచే మహావిపులమైన రోమనురాజ్యము ముక్కముక్కలై పోయినది ; యూరప్ప అంధకారమగ్నమైనది. అట్టి యవసరమున సంతపఱకును అప్రసిద్ధులై ఏష్యానుండు అరబ్బీలను అనాగరకజాతివారు బయలుదేరినారు. ఈ యరబ్బీ ఉప్పెన ప్రవహముపైఁబడి యందలి నానాభాగములం దతిశీఘ్రముగా వ్యాపించినది. బలశాలులగు పారసీకులు అరబ్బీలకు పాదాక్రాంతులై మహమ్మదీయమతముగైకొనవలసివచ్చినది; దానివలన ముసల్మానుమతమునూఁటి కొత్తరూపము మొందినది; అరబ్బీలమతమును పారసీకుల నాగరకతయును గలిసియేకమైనవి.

అరబ్బీల చేతికత్తిసాహాయ్యమున, పారసీకనాగరకత ప్రబలి నలైసలను వ్యాపించినది. ఆపారసీకనాగరకత పాచీనగ్రీసునుండియును పాచీనహిందూదేశమునుండియును గొనితేఁబడినది. ప్రాకృత్తిమముల నుండి ముసల్మానుసేనలు తెరలు తెరలుగావచ్చి యూరప్పమీఁదలప్రతిహతాటోపప్రతాపములతోఁ బడినవి, నాగరకతాజ్ఞాన తేజస్సుకూడ వానితో వచ్చి, మృగప్రాయులైయున్న యూరపియనుల అజ్ఞానమూర్ఖతానిబిడాంధకారమును విరియఁగొట్ట మొదలుపెట్టినది. ప్రాతగ్రీసుసంబంధమైనవిజ్ఞానము, విద్యలు, కళలు, ఇటలీలోఁ బ్రవేశించి, పశుప్రా

యులగు జనుల వసులఁ జేసికొని, ప్రపంచమునకంతకుఁ బ్రధానపట్టనమైనను శవసదృశముగానున్న రోమునగరమునకు జీవనాడి తిరుగరప్పించుటలో సంజీవనాషధములుగాఁ బనిచేసినని. మఱలవచ్చిన యీ ప్రాణనాడి, ఫ్లోరెన్సుపట్టనములో మహాబలవత్తరముగాఁ గొట్టుకొనినది— ప్రాతబడుగుఱులీనవీనజీవలక్షణము లగ పఱచుటకుఁ బ్రారంభించినది, దీనినే విద్యాపునరుజ్జీవనమందురు ఇది యిటలీకిమాత్రమే పునర్జన్మముగాని ఊక్కిన యూరప్పునకంతకును తొలిప్పుకయే. అక్కరు, జహంగీరు; పాజహానుమున్నగు మోగలుచక్రవర్తులు హిందూదేశములో వారిప్రబలరాజ్యమును స్థిరముగాస్థాపించినప్పుడు—అనఁగా క్రీస్తు శకముపదియాఱవశతాబ్దిలో—యూరప్పుజన్మించినదని చెప్పవచ్చును.

ఈ విద్యాపునరుద్ధారసమయాహ్వానమునకు ముసలి యిటలీలే చి 'ఊ' అని యుత్తరమిచ్చి, ఆవలిప్రక్కకుఁదిరిగి మఱల గుఱకపెట్టి గాఢనిద్రపోయినది. అసేక కారణములచే ఆతఱిని హిందూదేశమునకుఁ గూడఁ గొంచెము కదలిక కలిగినది. అక్కరుపరిపాలనము మొదలుకొని మూడుతరములవఱకు హిందూదేశములో విద్యాజ్ఞానకళలు విశేషగౌరవము నందెను; కాని హిందూజాతికూడ మిక్కిలి ప్రాచీనమైన జాతి ; కావున అదికూడ ఏకారణముననో ఇటలీవలెనే మఱల గాఢనిద్రలోఁ బడిపోయినది.

యూరప్పుఖండములో ఇటలీలోని యీజ్ఞానపునరుజ్జీవనసముద్రోల్పణము, నవయువబలవజ్జాతివారగు ఫ్రాంకులను గట్టిగాఁ దాఁకినది. అన్నిచోట్లనుండియువచ్చి యీహాగరకతాప్రవాహము ఫ్లోరెన్సుపట్టనములోఁ గలసికొని కొత్తరూపముఁదాల్చినది, కానిదుర్బలమైన యిటలీకి యంత యుద్దండనవీనజ్ఞానతేజస్సు గ్రహించి భరించుటకుఁ జాలిన యంతశక్తి లేకపోయెను హిందూదేశమునుదువలెనే పునఃప్రాణోపేతమైన యీ విద్యాతరంగమంతటితో అక్కడనే యడఁగి యంతరించిపోవలసినదే, కాని యూరప్పు చేసికొన్న పుణ్యముచేత, కొత్త ఫ్రాంకుజాతివారు పరమోత్సాహముతో ఆశక్తి ప్రవాహము నందుకొని, తరుణరక్తబలదర్పసాహసములచేఁ దమ జాతీయనాకారా

జమును దానిపైఁబడవేసి ప్రయాణము చేయించిరి ; అంతట క్రమక్రమముగా ఆయభివృద్ధిప్రవాహము బలవిస్తృతులతో బలిసి బహుముఖమై పాటఁజొచ్చినది. యూరప్పులోని యితరజాతులవారు క్రొత్త క్రొత్తకాలువలు త్రవ్వకొని ఆయమృతోవమమైన ప్రవాహజీవనమును అత్యభిలాషతోఁ దమతమ దేశములకుఁ గొంపోయి తమ జాతీయజీవశోణితముకూడ నందుఁగలిపి దాని వేగపరిమాణములు మఱితమొచ్చుచేసిరి. ఆమహాతరంగము అదను కుదిరినప్పుడు హిందూదేశ తీరములపైఁబడి, జ్ఞానుతీరమువఱకు వ్యాపించినది; అవీటిలోఁగ్రుంకి జపాను పునర్జీవితమైనది ; ఏష్యాలో అభినవశక్తి వాఙ్మించుకొన్న జాతిజపానుజాతి.

గంగకు గోముఖయుత్పత్తిస్థానమైనట్లు యూరప్పు నాగరకతి కంతకు పారిను జన్మస్థానము, ఈ బ్రహ్మాండమైన ప్రధానవట్టనము చూచుటకు భూలోకస్వర్గముగా నుండును, ఎప్పుడు కలకలలాడుచుండును—నదానందనగరి. అక్కడి భోగములు, అక్కడి మహ్మాత్సవములు, అక్కడి యల్లాసములు లండనులోఁగాని బర్లీనులోఁగాని మఱెక్కడఁగాని లేవు. లండనులోను న్యూయార్కులోను కావలసినంతధనమున్నదనమాట నిజమే, బర్లీనులో విద్యావివేకములున్నవి, కాని ఆఫ్రెంచిభూమియును ఆఫ్రెంచివారి నై సర్గికప్రకృతియును ఎచ్చటను గానరావు. ఇతరస్థలములందుఁ బుష్కలమైన ధనముండిన నుండుఁగాక! పెద్దవిద్యాజ్ఞానములుండిన నుండుఁగాక ! ప్రకృతిరామణీయక మున్నను నుండుఁగాక ! ఏడి ? ఆమనుష్యుడేడి ? అమృతస్వభావముగల ఫ్రెంచివారు ప్రాచీనగ్రీకుల యపరావతారములు, పూర్వగ్రీకులుమరణించి మఱల ఫ్రెంచివారుగా జన్మించినారని చెప్పవచ్చును—నిత్యానందోత్సాహభరితచిత్తులు, కిలకిలలాడుచు కుట్టతనపుఁజేతలు చేయుదురు. కాని యేవనిచేయవలసివచ్చినప్పుడైనను సరే, దృఢనిశ్చయమై యభినివేశముతోఁ దత్కార్యనిర్వాహమునకు సంసిద్ధులై యుండురు. విఘ్ననిరోధము లెంతమాత్రము తటస్థించినను వెంటనే యధైర్యపడుదురు ; కాని యా యధైర్యము ఆయొక్కక్షణముననే ముం

డును. తరువాతిక్షణమున ముఖములు మఱల నూత్న శావిశ్వాసకాంతులతోఁ బ్రకాశించుచుండును— ఫ్రెంచివారి ప్రకృతి యిట్టిది.

యూరప్సనందలి విశ్వవిద్యాలయములన్నిటికి పారిసు విశ్వవిద్యాలయము మేలుబంతి. ప్రపంచములోని ప్రకృతిశాస్త్రసంఘములన్నియును ఫ్రెంచిప్రకృతిశాస్త్రసంఘమునకనుకరణములు. వలసపోయి పర దేశములలో రాజ్యస్థాపనముచేయుటకు, పారిసు ప్రిథమోపదేశకురాలు. అన్నిభాషలలోను వాడుకొను సంగ్రామక శాసంబంధమైన పదములు ఇప్పటికిని విశేషముగా ఫ్రెంచిపదములు. ఫ్రెంచిగ్రంథముల శైలీశయ్యాసరణులు సమస్తమైన యూరపీయనుభాషలవారును అనుకరించుచున్నారు. సర్వప్రకృతిశాస్త్రములకు సర్వతత్త్వశాస్త్రములకు సమస్తకళలకు పారిసు పుట్టినిల్లు, జ్ఞానరత్నములగని. ఫ్రెంచివారు నగరవాసులైనట్టు, వారితోఁ బోల్చినప్పుడు ఇతరజాతులందఱు పల్లెయూళ్లవాండ్రైనట్టు, సర్వత్ర సర్వవిషయములందు జరుగుచుండు ఫ్రెంచి కుద్ధతుల యనుకరణమే చాటుచున్నది. శాస్త్రములందుఁగాని కళలందుఁగాని సాంఘికవిషయములందుఁగాని మొదటఁ గొత్త తోర్రెవలు తొక్కువారెప్పుడును ఫ్రెంచివారు. తరువాత ఇరువదియైదేండ్లకో నేఁబది సంవత్సరములకో జర్మనులును, ఆంగ్లేయులును తదితరజాతివారును వాని ననుకరింతురు. ఇట్టి ఫ్రెంచినాగరకత స్కాట్లండులోఁ బ్రవేశించినది. స్కాట్లండురాజు ఇంగ్లండు ప్రభువుకూడ నైనప్పుడు, యీ ఫ్రెంచినాగరకతలేచి ఇంగ్లండు ప్రజలలో నొక నూత్న ప్రబోధము కలిగించినది. స్కాట్లండు సంబంధులైన యీశ్వర్య అర్థవంశపు రాజుల పరిపాలనమందే యింగ్లండులో రాజపరిషత్తు (రాయల్సైటీ) మున్నగు విద్యాసంఘములు స్థాపింపఁబడినవి.

ఫ్రాన్సు దేశము స్వతంత్రతకు నివాసస్థానము. పారిసుపట్టణము నుండి ప్రజాశక్తి బ్రహ్మాండముగాఁ బ్రబలి బయలుదేటి వెళ్ళి యూరప్సను పునాదులంటఁగదల్చి గజగజలాడించినది. అప్పటినుండియు యూరప్స వర్చస్సుపూర్తిగామాటి కొత్త యూరప్సను జేసినది. “స్వతంత్రతా సమానతా సహృదయభావములు” అనుమాటకిలిఁప్పుడు ఫ్రాన్సు

మనలో విసరావు. ఇప్పుడు ఫ్రాన్సుయొక్క యభిప్రాయప్రయోజనము లన్యములై యున్నవి; ఫ్రాన్సులో జరిగిన సమూల కరివర్తనపు సరికల్పము లు ఇంకను యూరప్సులోని యితరజాతులలో బనిచేయుచున్నవి.

“పారిసుపట్టణము ప్రపంచముయొక్క కేంద్రస్థానము. ఏజాతి జాతీయజీవవాభివృద్ధియైనను పారిసుపట్టణముతో అది స్థిరముగాఁ గలుగఁ జేసికొనఁగలుగు సంబంధముఁబట్టి యుండును.” అని మొన్న మొన్న నే యొకానొక ప్రసిద్ధాంగ్లేయకృత్ శాస్త్రవేత్త నాతోఁ జెప్పినాఁడు. అది కొంచె మతిశయోక్తియైనప్పటికిని, యెవరేని ప్రపంచమున కొక కొత్త యభిప్రాయము వ్యక్తపఱువఁదలచుకొనునెడల, దానిని వ్యాపింపఁజేయుటకుఁ దగినస్థానమల్ల పారిసుపట్టణమే యన్నమాటమాత్రము నిర్వివాదాంశము. ఎవరు చెప్పిన దానికైనను పారిసుపట్టణప్రజల యూపి మంచిదనినయెడల, శేషించిన యూరప్పంతయును తప్పకుండ అవాక్కులే ప్రతిధ్వానముచేయును. శిల్పకారుఁడు గానిండు, చిత్రకారుఁడు కానిండు, గాయకుఁడు గానిండు, నర్తకుఁడు గానిండు, అన్యకళానిపుణుఁ డెవఁడైనఁగానిండు—తొల్త పారిసులో పేరు సంపాదించు కొనఁగలిగెనేని, యితర దేశములలో ప్రఖ్యాత సమ్మానములు వడయుట అతిసులభము.

పారిసు పరమ ఘోరమైన పట్టణమనియు, భూలోక నరకమని యు—దానిదోషములఁ బ్రకటించువాక్యములే మనదేశములో వినుచున్నాము. ఇది కొందఱ తాంగ్లేయుల యభిప్రాయము. ఇతర దేశస్థులగు విత్తవంతులదృష్టిని విషయానందములుతప్ప ఇహలోక జీవనమంద న్యానందములు సాధ్యములుగావు గాన, అట్టివారికి పారిసు దుర్మతికి దుర్భాగములకు ఉనికిపట్టుగాఁ గన్పట్టుట సహజము.

లండను, బర్లిను, వియన్నా, న్యూయార్కు మున్నగు పాశ్చాత్యమహాపట్టణములన్నియును ఆవిషయమున నొక్కతీరుగా నేయుండును. ఉన్న భేదమిది—ఇతర దేశములలో భోగసాధనములు సర్వసామాన్యమైన పామరసాధనములు, వాగరకపట్టణమైనపారిసులో పరమాసహ్యమైన ముఱికికీకూడ బంగారు మొలాము చేయుదురు. ఈవిషయమున,

రసికజనమనోహరములగు పారిసు భోగములను ఇతరపట్టనములందలి గ్రామ్యసుఖములతోఁ బోల్పుట, వీవనవలె పింఛమువిప్పి యాడు నెమిలి నృత్యమును, బురదగుంటలోఁబడి దొర్లుపంది పొరలాటతోఁ బోల్పు నట్లేయుండును.

సుఖజీవనము చేయవలయునను సంకల్పము—భోగవాంఛ— యీ వ్రంపచములో ఏజాతికిలేదు? లేకున్న ధనవంతులైన ప్రజలు అన్ని పట్టనములువదలి పరుగుపరుగున పారిసుపట్టనమున కేలపోవలయును? రాజులును చక్రవర్తులును మారుపేర్లుపెట్టుకొని పారిసునగరమునకు వచ్చి ప్రచ్ఛన్నవేషముతోనుండి యచటిసకలవిషయానందసాగరావర్తములో హాయిగా స్నానముచేసి యేల సుఖపడుచున్నారు? అట్టివాంఛలన్ని దేశములవారికి నున్నవి, ఆవాంఛాసిద్ధికై యందఱు యావత్ప్రయత్నముచేయుదురుగాని ప్రయత్నలోపమించుకైన నుండదు. ఇకనున్న భేదమేమనగా— ఫ్రెంచివారీప్రపంచసుఖానుభవము నొక పరిపూర్ణమైనకళగాఁ గావించుకొన్నారు, ఎట్లుసుఖపడవలెనో వారే యెఱుఁగుదురు, ఐహికానందానుభవనిశ్చేతికిఁ బరమౌపధియగు అత్యున్నతతమ సోపానముమీఁద వారున్నారు.

అయినప్పటికిని, పామరనృత్యవినోదములు విదేశీయునికొకటి విశేషముగా వినియోగపడుచున్నవి. ఫ్రెంచివారు మహాజాగరూకులైనవారు. నిరర్థకముగా వారెన్నఁడును ధనము వ్యయముచేయురు. అట్టి భోగములన్నియు ఒక్క భోజనముతో ధనవంతుని దరిదురినిగావించి పాడుచేయఁగల విందులిడు అమితవ్యయకారకములగు భోజనభవనములు—వివేకములేని విదేశీవిత్తవంతునకేకాని యితరులకుఁగావు. ఫ్రెంచివారు రసికాకృగణ్యులు, వినయసంపన్నులు, మర్యాదావంతులు; వేషభాషాప్రసంగప్రవర్తనములు మిక్కిలి నాజూకుగాను అతిమనోహరముగాను ఉండును; అన్యధవాకర్షణవిద్యలో అతిప్రవీణులు, డబ్బులాగిలోలోపల నవ్వుకొందురు.

మఱియొకసంగతి మనము జ్ఞప్తిలో నుంచుకొనవలసియున్నది, ఏజాతివారైనను అమెరికనులతోను ఆంగ్లేయులతోను జర్మనులతోను

కలసిమెలసి యుండవచ్చును. వారినంఘముల యేర్పాటు లట్లున్నవి కావున అందలిగుణదోషములు, గుట్టుమట్టు, పరదేశ సులభముగా శీఘ్రముగా, దెలిసికొనఁ గలఁడు. కొన్నాళ్ళపరిచయముకలుగఁగానే “వచ్చి మూయింటిలోఁ గొంతకాలముండు” డని అమెరికను లన్యదేశీయుని ఆ హాస్యనము చేయుదురు, జర్మనులును అట్లేచేయుదురు, మఱికొంత యెక్కువపరిచయము గలిగినపిమ్మట ఆంగ్లేయులును అట్లే కావించుదురు, కాని ఫ్రెంచివారట్లుచేయురు; నీతో నెంతోగాఢమైన చిరకాలపరిచయమును మైత్రీయును ఉండినఁగాని వచ్చి తనయింటఁ దన కుటుంబముతోఁ గలసియుండునుని ఫ్రెంచివాఁడు నిన్నెప్పుడునుపిలువఁడు. పరదేశి కట్టియవతాళమేకలిగి ఫ్రెంచికుటుంబపుస్థితిగతులు స్వయముగాఁ గనికట్టుటకుఁ జాలినంత తెఱపియున్న యెడల, నతని యభిప్రాయము సాధారణముగా ఫ్రెంచివారినిఁగూర్చి తా వినునభిప్రాయముకంటె కేవలము భిన్నముగా నుండును. కలకత్తాలోపామరజనులుండు ఏమూలనో చూచి మన జాతీయస్వభావమునుగూర్చి పరదేశస్థుఁడు తనయభిప్రాయమిచ్చుట మూఢకృత్యముకాదా ? పారిసువిషయమైన యభిప్రాయములును అట్టివే ! మనదేశములోవలెనే ఫ్రాన్సుదేశములోఅవివాహితస్త్రీలను అతిజాగ్రత్తతో కనుపెట్టి కాపాడుకొందురు; నలుగురతోను కలసిమెలసి స్వేచ్ఛగా వాడుండుటకువీలులేదు; వివాహమైనపిదపనే తమభర్తతోఁగలసి వారట్లుచేయవచ్చును. మనలోవలెనే వారిలోను పెండ్లి మూటలు మాటలాడి సంబంధనిశ్చయము చేయువారు తలదండుకొని, ఫ్రెంచివారెప్పుడును ఉల్లాసోత్సాహములతో నుండుప్రజలు. కావున పూజాసమయములందును వివాహసమయములందునుమనముబోగము మేళములు పెట్టుకొనునట్లు వారు పెద్దపెద్ద వేడుక సమయములందు నాట్యవృత్తి చే జీవించువారిచే నాట్యములాడించుకొందురు; అట్టిసర్తకులులేనియత్సవము అసంపూర్ణోత్సవముగా నెంచుకొందురు. పొగమంచు టిగులలముకొనియుండుదేశములలో నివశించుచు నిత్యవ్యాకులచిత్తులైయుండు ఆంగ్లేయులనాట్యములుచూచి మొగములు నిడుపుగా సాఁగఁదీసికొని—యిండ్లలో అట్టినృత్యము లనుచితములు—అని యాడి

పోసికొందురు; కానివాటక శాలలలో అవి మంచివే ! వారి నాట్యములు మనకన్నులకు అయిక్తములుగా నగపడవచ్చునని యిటఁ జెప్పకతప్పదు. వానికలవాటుపడిన వారికన్నులకుమాత్ర మవియట్లుకానిపించవు. నాట్యసమయమందు పడుచులు మెడబుజము లగపడునట్లు దుస్తులు వేసికొనవచ్చును, అదితప్పగాదు; ఆంగ్లేయులును అమెరికనులును అట్టి నాట్యములకు వెళ్లుటకేమియు సందేహింపరు, కాని యింటకివచ్చిన తరువాత ఫ్రెంచియాచారములను మాషించుటమాత్రము మానరు !

ఇక స్త్రీ పాతివ్రత్యవిషయకమైన యభిప్రాయము సర్వత్ర యొక్కరీతిగనే యున్నది. ఆపాతివ్రత్యపథమునుండి స్త్రీ తేమాత్రము తొలగి సంచరించినను, అది వారికి మహాపద్రవకరము; పురుషులెంతకక్కుటితిపడినను, అది యంత గణనసేయరు. ఈవిషయమున నితరులకంటె ఫ్రెంచిపురుషుఁడు నిజముగా ఎక్కు వస్వేచ్ఛాసంచారి, ధనవంతులగు నితరదేశీయులవలెనే వారేమనుకొందురో వీరేమనుకొందురో యని భయపడఁడు. సాధారణముగా యూరపులో పెక్కురు మగవారు కొంచెము స్వైరవిహార మంత తప్పుగా నెంచరు, అవివాహితపురుషులుగూడ నట్లే సంచరింతురు. స్త్రీలనుజూచి సిగ్గుపడు పడుచువిద్యార్థితలిదండ్రులు, అది కొడుకులోని యొకలోపముగా—ఆడంగిలక్షణముగా—నెంతురు. పాశ్చాత్యులలో అత్యావశ్యకమైన పురుషలక్షణముధైర్యము. సుగుణమని యర్థమిచ్చు వారిభాషలోని 'వర్చ్యు' (Virtue) అనుపదమును మన 'వీరత్వ' పదమును ఓక్కటే. "వర్చ్యు" పదవ్యుత్పత్తినిబట్టి పురుషునిలో వారేగుణము తమగుణమందురో తెలిసికొనవచ్చును. వారిలోఁగూడ స్త్రీలకుఁ బ్రధానతమమైన సద్గుణముపాతివ్రత్యమే. ఏకపురుషుఁ డనేక భార్యలనుజేసికొనుట యేక స్త్రీ యేక కాలమున అనేకులను భర్తలఁగాఁ జేసికొనుటంత సంఘమునకు హానికరముగాదు, ఏలనఁగా, బహుపతిత్వము వలన క్రమక్రమముగా జాతి క్షణదశకువచ్చును. అందువలననే, సర్వదేశములవారును స్త్రీపాతివ్రత్యసంరంక్షణవిషయముననతిజాకరూకులై యుందురు. ఈసతిప్రాతివ్రత్యగోపనోద్యమవ్యాజమునఁ బ్రకృతికాంత

తన ప్రయోజనము నెఱవేర్చుకొనుచున్నది. ప్రజాసంవృద్ధిగావించుట ప్రకృతిధర్మము; స్త్రీపాతివ్రత్యము దానికి సహకారియగుచున్నది. కావునఁ బ్రతిదేశీయులును పురుష పరిశుద్ధతకంటె స్త్రీపవిత్రతను గా పాడుకొనుటయందెక్కువ యాసక్తులై తిన్నూలమున నిజప్రయోజనము నెఱవేర్చుకొనుటయందుఁ బ్రకృతికాంతకుఁ బరమమిత్రులును సహాయులును అగుచున్నారు.

ఒక్కొక్కజాతి జీవనమున కొక్కొక్కసీతిప్రధానలక్ష్యము— ఒక్కొక్క పరమపురుషార్థమైనధర్మము—ఉన్నది, ఆప్రయోజనము దృష్టియందుంచుకొనియేయాజాతి యాచారవ్యవహారములలోని మంచిచెడ్డ లాలోచింపవలెను; ఈయంశము మీమనసు నంటునట్లునెక్కిచెప్పు నుద్దేశముతోనే పైసంగతు లంత విస్తరించివ్రాసినాను. పాశ్చాత్యదృష్టితోఁ బాశ్చాత్యులను బరికింపవలెను. వారిని మనము మన కన్నులతోఁ జూచుటయు, మనలను వారు వాచికన్నులతోఁ జూచుటయు—ఈరెండును తప్పులే. మన జీవితప్రయోజనమువారి జీవితప్రయోజనమునకుఁ గేవలము విరుద్ధము. విద్యార్థికి సాంప్రదాయిక సంస్కృతపదము బ్రహ్మచారి, కామజిత్తు (జితేంద్రియుఁడు) అను సంస్కృతశబ్దము దానికిఁ దుల్యార్థకమైనశబ్దము. మనజీవయాత్రకు గమ్యస్థానము మోక్షము. బ్రహ్మచర్యము—పూర్ణమైన యింద్రియనిగ్రహము—లేకుండ, ఆగమ్యస్థానము చేరుటయెట్లు? కనుకనే విద్యార్థ్యవస్థలో మన బాలురకును యువకులకును బ్రహ్మచర్య మవశ్య కర్తవ్యమైన నియమముగా విధించివారు. పాశ్చాత్యజీవనప్రయోజనము భోగము. కావున మనకువలె వారికి కఠినబ్రహ్మచర్య మంత యవశ్యాచరణీయమైన నియమముగాదు.

ఇక మఱల మన పారిసుపట్టనమునకు వత్తము. నవీనపారిసు పట్టనమునకు సాటియైనపట్టనము ప్రపంచములో మఱియొకటిలేదు. ప్రాచీనపారిసునకును ప్రస్తుతపారిసునకును హస్తమశ కాంతరము గలదు. పంకరటింకరగానుండు వీధులతోను సందులతోను, సందులలో ఎదుటియిండ్లను కలుపుటకు అక్కడక్కడ పైనిగట్టిన అర్థచంద్రాకార

పుటిటికకట్టలతోను, గోడలప్రక్క నేయుండు కూపములతోను, కాళి
కాపట్టనములో వంగదేశీయులుండు భాగమెట్లుండునో ప్రాతపారిసు
అట్లుండెడిది. వెనుకజరిగిన ప్రదర్శనములో ప్రాతపారిసు నమూనా
(ప్రతిమ) యొకటిచేసి చూపినారు. ఆప్రాతపారిసునగరము ఇప్పుడు
పూర్తిగా రూపుమాసిపోయినది; పట్టనములో యుద్ధసంక్షోభాద్యుప
ద్రవములు సంభవించినపుడెల్ల నందేదో యొకభాగము నేలమట్టమైన
కుఁగూలి ధ్వస్తమగుచుండెడిది; అట్లు క్రమక్రమముగా అంతరించిన
ప్రాతపారిసునకుమాటుగా విస్తీర్ణమైనట్టియు పరిశుభ్రమైనట్టియుకొ
త్తపారిసు బయలుదేరినది.

నవీనపారిసునగరము దాదాపంతయుమూడవనెపోలియునుగారి
సృష్టియని చెప్పవచ్చును. పూర్వపు కేకాధిపత్యము పడిపోయినప్పుడే
పట్టనపుమార్పు ప్రారంభమైనది; మూడవనెపోలియును ఆమార్పు
పూర్తిచేసినాడు, ఫ్రెంచిపరిపాలనాపద్ధతిలో బరిపూర్ణమైనమార్పు
గలుగకముందు తద్దేశనిరంకుశప్రభువులవలనఁ బ్రజలెంతబాధపడి
నాగో ఫ్రెంచిదేశచరిత్ర చదివినవానికిఁ జెప్పనక్కఱలేదు. బహుజన
మారణముచేసి రక్తప్రవాహములు గావించి, కేవలాయుధబలవరా
క్రమములచే మూడవనెపోలియును తన్ను చక్రవర్తిగాఁ బ్రకటించు
కొనినాడు. ఫ్రాన్సులోజరిగిన ప్రథమపరివర్తనమునాటినుండియును
ఫ్రెంచిప్రజలు సర్వదాచలచిత్తులును రాజ్యవిప్లవకారకులును అగు
చుండిరి. కనుక మూడవనెపోలియునుచక్రవర్తి, సంతతచంచలచిత్తు
లగు జనులకు చేతనిండవనికల్పించి వారిని సంశోషపెట్టి తృప్తాత్ములు
గను శాంతులుగను జేయుటకై యెప్పుడును బ్రహ్మాండమైన కొత్త
కొత్తరాజవీధులు, బాటలు, కట్టలు, గట్లు దుర్గనగరద్వారములు,
నాటకశాలలు, ఇతరమైన యనేకశిల్పనిర్మాణములు వారిచే వేయించి
కట్టించి చేయించెడివాడు, ప్రాతపారిసులో జ్ఞాపకచిహ్నములుగా
నుండు భవనాదులనట్టేపెట్టి కొత్త విట్టివి కట్టించుచుండెను. అందువ
లనఁ బట్టనమంతయు సరళముగాను విశాలముగను ఉండు కొత్తరాజ
మార్గములతోను, ప్రాతవి బాగుచేసినందువలననోకొత్తవి కట్టినందు

వలననో బయలుదేరిన దివ్యభవనములతోను, వ్యాపించి యుండుటయే కాక, ప్రాకారాదిరక్షణనిర్మాణ శ్రేణిచే బట్టనవి స్తృతిరెట్టయయ్యెను. చక్కనిప్రదేశములును, ఉభయపార్శ్వములందు వృక్షపంక్తులుగల విశాలమైన బాటలును, బయలువెడలెను, “షాన్జీజీ” అనుమహారాజపథము పునర్నిర్మితమయ్యెను. ఇట్టిరాజమార్గము పారిసుబోదప్పు బ్రహ్మచర్యమున మఱియొకచోటలేదు. నడుమను ఈప్రక్కనుఆప్రక్కనుగూడ వృక్షశ్రేణులతో విరాజిల్లుచుండుటకు వీలైనంత విశాలముగా ఆ బాట యున్నది. అదియొకచోట చుట్టుదిరిగి పట్టనపశ్చిమముఖము నావరించుకొనియున్నది. ఆప్రదేశమునకు “పేస్టిలా కాంకర్డు” అనిపేరు; ఈ ప్రదేశముచుట్టును, స్త్రీరూపములతో, ఫ్రాన్సులోని యెమిడిప్రధానపట్టణముల విగ్రహములున్నవి. అందొకటి “స్ట్రాజ్బర్గ్” యొక్కప్రతిమ 1872వ! సంవత్సరమున జరిగినయుద్ధముతరువాత, ఈప్రదేశమును ఫ్రెంచివారిదగ్గఱనుండి జర్మనులు బలాత్కారముగా లాగుకొన్నారు. దాని నష్టమువలనఁ గలిగిన దుఃఖమునుండి ఫ్రెంచివారింకను విముక్తులుగాలేదు; ఆమృతపురీసుతల్లిని దలఁచుకొని యామె స్మారకచిహ్నమైన యావిగ్రహముపైఁ బూలుచల్లి పూలదండలువేసి యిప్పటికిని ప్రజల యానందసూచకశోరణద్వారములతోను, శిల్పకళానైపుణ్య మగపాచు పెద్దపెద్ద స్త్రీపురుషజనసింహుడివిగ్రహములతోను అలంకృతమై యున్నది.

డిల్లీయందలి “చందినీచౌక్కు” ఒకానొకప్పుడు ఈ “పేస్టిలా కాంకర్డు” వలెనే యుండియుండవచ్చునని నాకుఁ దోచుచున్నది. ఆబయలక్కడక్కడి జయస్తంభములతోను, విలువంపుగాఁ గట్టబడిన విజయానందసూచకశోరణద్వారములతోను, శిల్పకళానైపుణ్య మగపాచు పెద్దపెద్ద స్త్రీపురుషజనసింహుడివిగ్రహములతోను అలంకృతమై యున్నది.

మహావీరుడైన నెపోలియన్బోనపార్టు స్మారకచిహ్నముగా “నెన్బోన్బో” అనుచోట ప్రేజనుగారి ంబమునుబోలు మహాజయస్తంభ మొకటి నిల్పినారు. 1200 పిరంగులు కరఁగింపఁగావచ్చిన లోహము

తో ఆ స్తంభము చేసినారు, దానిపైని నెహోలియన్స్ పార్టు విగ్రహమున్నది, ప్రక్కలను అతని యధికారములోని యుద్ధవిజయవృత్తాంతములు చెక్కబడియున్నవి. 1830 వ సంవత్సరపు జూలైమాసములో జరిగిన పరిపాలనాపరివర్తనముయొక్క జ్ఞాపకచిహ్నముగా—పేస్టిలా బాస్టిల్లు—అనుచోట “జూలై” స్తంభమొకటి స్థాపితమైయున్నది; ఇచ్చటనే పూర్వపు బాస్టిల్లు దుర్గముండెడిది, దానిని తరువాత రాజద్రోహుల నుంచు కారాగృహముగా నుపయోగపఱచెడువారు రాజాగ్రహపాత్రులైనవారిని బట్టుకొని యిట బంధించెడివారు. అపూర్వపురోజులలో, విచారణ గిచారణ ఏమియులేకుండగనే, రాజు తన మొహారు గుద్దియొక బంధనాధికారవత్రిము (లెట్టర్రి కాపే) జారీచేసెడువాడు, అంతట, ఆవత్రిమునకు బలికానున్నవాడు దేశోపకారకృత్యము లేమేనిచేసినాడా? వాడునిజముగా దోషియగునాకాడా? రాజున కంతకోపమువచ్చుటకు వాడుచేసిన తప్పిదమేమి?—అను పరిశీలన మినుమంతయు లేకుండగనే, వానినిబట్టుకొని బాస్టిల్లులో వెంటనే వడవేసెడువారు. రాజుగారి కిష్టురాండ్రైన విలాసవతుల కెవనిమీఁద నైన విరోధమున్నయెడల, వారు రాజునడిగి వానిపై బంధనాధికారపత్రికయొకటి పుచ్చుకొని తత్తణము పాప! మానిరకురాధుని నిష్కారణముగా బాస్టిల్కారాబద్ధుని జేయించెడువారు. ఆచెఱిలోఁ బడిన దురదృష్టవంతులలో విముక్తులయి మఱల బైటబడినవారు మిక్కిలి తక్కువమంది తరువాత ఆహింసాక్రొర్యదౌర్జన్యములు సహించుటలేక, దేశీయులందఱును ఏకీభవించి “సర్వజనులకు స్వాతంత్ర్యముండవలెను! అందఱు సమానులేకాని, యొకఁడెక్కువ యొకఁడు తక్కువ కాఁడు!” అని యఱచుచు తిరుగఁబడి చెలరేగినప్పుడు, పారిస్పూరవాసులందఱు రోషాన్మాదవివశులైపోయి దొమ్మిగా రాజుపైని రాణిపైని బడిరి. ఆమూఁక చేసిన మొదటిపని యేదనఁగా—ప్రజాన్యాయపరమ పీడావ్రత్యక్షమూర్తియైపరఁగుచున్న బాస్టిల్లు నేలమట్టమునకుఁ గూలఁగొట్టి యాస్థానముననే విందులతోను ఆటలతోను పాటలతోను ఆరా త్రయంతయఁ గడపుట. రాజుగారు పాటిపోవుటకుఁ బ్రయత్నించిరి.

కాని ప్రజలెల్లో ఆయననుబట్టుకొని, రాజగారి మామగారు ఆస్తి
యూచక్రిస్తర్తిగారు, అల్లునకు సహాయముగా సైనికుల సంపుచున్నా
రని వినుటచే నోధాంధులై ఆయనను రాణిగారినిగూడఁ జంపివేసిరి.
స్వాతంత్ర్యసమభావములనుపేర ఫ్రెంచిజాతికంతకుఁ జెద్ద పిచ్చియైతె
ను—ఫ్రాన్సుదేశములోఁ బ్రజలే పరిపాలకులైరి—చేతికందిన గొప్ప
వారిని, కులీనులనందఱను, జనులు చంపివేసిరి; అభిజాతులలో నచేకు
లు తమబిరుదులను గౌరవవదవులను బరిత్యజించి ప్రజాపక్షములోఁ
బ్రవేశించిరి; అట్లు చేయుటయేకాక—జనులారా! మేలుకొనుఁడు!
ప్రభువులందఱు ప్రజాపీడాకరులు గనుక వారిని జంపుఁడు! అందఱు
సమూహమైనవాక్కుల సనుభవించుచు యథేచ్ఛముగావర్తింపుఁడు!—
అని ప్రపంచములోని యితర దేశీయులనుగూడఁ బురికొల్పుచుండిరి.
కనుక, ఆప్రజలరాజద్వేషాగ్ని తమ దేశములకుఁగూడఁ బ్రాకి తమ
సంహాసనములఁగూడ దగ్ధముచేయు నేమో యని యూరప్పదేశముల
రాజులందఱు భయకంపితులై, ఆసంక్షోభము నడచివేయుటకుఁ గృత
నిశ్చయై, నలువైపులనుండివచ్చి ఫ్రాన్సుపైఁబడిరి. ఇక ఫ్రెంచి
ప్రజాపరిపాలనవాయకు లేమిచేసిరనఁగా—మనజన్మభూమి మహాపద్ర
వములో నున్నది, అందఱును రండు! రండు!—అని చాటించినారు.
ఆప్రకటనాగ్నిజ్వాలలు ప్రాకిఫ్రాన్సు నలుదెసలలముకొనెను. తరుణ
వయస్కులు, వృద్ధులు, స్త్రీపురుషులు, దరిద్రులు, ధనవంతులు, అధి
కులు, అల్పులు,—అందఱు (La Marseillaise—లామార్సెయిజ్)
అను వీరావేశకరమగు ఫ్రెంచిజాతీయసమరగీతము పాడుచు ప్రేకివచ్చి
నారు—ఆఘోరమైన శీతబాధలో, చింపులుగట్టుకొని, కాళ్లకుజోళ్లు
లేక, అటవస్తులతో, ఫ్రాన్సులోని పేదలాదఱు బుజములమీఁదను పా
కులు పెట్టుకొని బయలుదేరినారు—“పరిత్రాణాయనాధూనాం వినా
శాయచమష్కృతాం” అన్నట్లు వారందఱు దుష్టులదండించి తమకొం
పలుకావాడుకొనుటకైముందటికివచ్చి యూరప్పనందలినర్వపర దేశీయ
మహాసైనికసంహతిని సాహసించి మార్కొనినారు. యూరప్పంతయు
మొకటియైవచ్చిననా, ఈ ఫ్రెంచిమూఁతలడాక క్రాగ లేకపోయెను.

ఫ్రెంచి సేనాముఖుమందు నాయకుడుగా నొక శూరుడు నిలబడియుండెను ; అతనియంగులీతరనమునకు యావత్ప్రపంచము అడలి వడఁకఁజొచ్చెను ; అతఁడే నెపోలియన్బోనపార్టు. అతఁడు తన ఖడ్గధారతోను, సన్నితోను, స్వాతంత్ర్యసమత్వసహోదర భావములను, అస్థిమజ్జాగతము గునట్లు యూరపుశరీరములోఁ బ్రవేశపెట్టెను—అతని త్రివర్ణ పతాక యాతరున దిగ్విజయమందెను. నెపోలియను ఫ్రెంచిచక్రవర్తియై ఫ్రెంచిరాజ్యస్థిరస్థాపనమునకార్యమును నిర్విఘ్నముగా నెఱవేర్చుకొనెను.

తన యనంతరము తన సింహాసనమెక్కు వారసు తనకు లేదని, కొంతకాలముతరువాత, తన కష్టసుఖములకయి, తన యదృష్టదేవత యు అర్థాంగలక్ష్మీయునైన జోజెఫీన్ చక్రవర్తినిగారిని విడిచిపెట్టి ఆస్త్రియాచక్రవర్తి కూతును నెపోలియను వివాహముఁజేసెను. జోజెఫీన్ గారిని పరిత్యజించుతోడనే యతని భాగ్యచక్రము ప్రతికూలముగాఁ దిరుగనారంభించెను, రష్యాదండయాత్రలో నతనిసేన మార్గమందలి మంచుగడ్డలకు నిలువలేక యందు మడిసిపోయెను. ఈసందుకనిపట్టి, యూరపులోని నెపోలియనుప్రతిపక్షులు అతనిని పదభ్రష్టుని జేసి, స్వరాజ్యమునుండి వెళ్లఁగొట్టి, యొక ద్వీపమునకుఁ బంపివేసి, తత్పూర్వ రాజవంశస్థుడగు నొకని సింహాసనముపైఁ గూరుచుండఁబెట్టరి. వేరొకటపడిన సింహమువలెనున్న నెపోలియను ఆద్వీపమునుండి తప్పించుకొనివచ్చి యెట్లో ఫ్రాన్సులో మఱలఁ బ్రత్యక్షమయ్యెను. ఫ్రాన్సులోని యావజ్జనులును అత్యుత్సాహముతోఁ గూడి మఱల నతనిపక్షమున మూఁగిరి ; అప్పుడా పరిపాలించుచున్న కొత్తరాజు వలాయితఁడయ్యెను ; కాని నెపోలియను అదృష్టము నిలువలేదు, దానికేశాశ్వతమైన భంగము సంభవించెను, తిరిగి పూర్వాదృష్టదశకు అతఁడు రాజాలక పోయెను. మఱల యూరపుదేశములన్నియును ఏకీభవించి “వాటర్లు” యుద్ధములో అతనిని ఓడించెను. నెపోలియను ఒక యాంగ్లేయయుద్ధ వాగపైకివెళ్ళి లోబడెను. ఇంగ్లీషువారు అతనిని స్వదేశమునుండి వెళ్లఁగొట్టి దూరముగానున్న సెంటు హేలీ ద్వీపములో యావజ్జీవము కాగా బద్ధునిగాఁ బెట్టినారు. మఱలఁ బూర్వపు ఫ్రెంచిరాజకుటుంబములో

నివాడగు నొకనిని రాజుగాఁ జేసిరి; కాని ప్రాతయే కాధిపత్యము క్రిందఁ బ్రజలకు శాంతిసుఖములు లేకపోయెట్టి, కొన్నాళ్లతరువాత ప్రొచివారు తిరుగఁబడి, రాజును రాజకుటుంబమును తఱిమివైచి, ప్రజాపభుత్వమునే పునస్థాపితముచేసిరి. కాలక్రమమున, మహావీరుడగు నెపోలియను సోదరపుత్రుఁడొకఁడు ప్రజలకు మిక్కిలి యిష్టుఁడయి, కుట్రల నేకములువన్ని తన్నుచక్రవర్తిగాఁ బ్రకటించుకొనెను. అతఁడే మూడవ నెపోలియను. కొంతకాలమువఱకు అతనిపరిపాలనము బలవరాక్రమవంతమై యుండెను ; కాని జర్మనులతో యుద్ధముచేసి యతఁడు పరాజితుఁడై సింహాసనభ్రష్టుఁ డయ్యెను. అంతటమఱల ఫ్రాన్సు దేశము ప్రజాపరిపాలితరాజ్యమయి యిప్పటికిని అట్లేయున్నది.

సూక్ష్మములనుండి స్థూలములును అల్పములనుండి అధికములును క్రమావిష్కృతములై కలుగునను పరిణామవాదము హిందూదేశములో దాదాపుగా అన్నిమతములకు మూలాధారమైన పునాదియని చెప్పవచ్చును. ఆవాదమిప్పటికి యూరప్పువారి భౌతికశాస్త్రములలోఁ బ్రవేశించినది. కేవలము పరస్పరభిన్నములైన పదార్థములచే సమస్త ప్రపంచము సృష్టమైనదనిహిందూమతముదక్కఁదక్కినమతములవారి యభిప్రాయము. భగవంతుఁడు, ప్రకృతి, మనుష్యుఁడు—ఈమూఁడు తత్త్వములును, ఒకదాని నొకటియంటకుండఁ, బ్రత్యేకముగా నున్నవట. అట్లే మృగములు, పక్షులు, క్రిమికీటకాదులు, చెట్లు, శిలలు, లోహములు మున్నగునవి—వేనికవి వేటువేటుగా నున్నవట ; మొట్టమొదట భగవంతుఁడు వానిని సృష్టించినప్పుడే వేటువేటుగా సృష్టించినాడట.

వానాత్వములో ఏకత్వముగనుఁగొని, ప్రత్యక్షముగా భిన్నములై కానిపించు పదార్థములు పరమార్థదృష్టిచే నొక్కటియే యని యాధిపతుల విద్యయొక్క ప్రయోజనము. ఏయన్యోన్యసంబంధమువలన మనుష్యుఁ డీయైక్యమును గవిపట్టునో దానికే నై సర్గికధర్మమని యును ప్రకృతి నియమమనియును జెప్పుదురు.

మన ఓద్యమన తెలివి, మనయాహులు—అన్నియును పారమా

రికలత్యములు గలవనియు, మతప్రధానములై మతమందు వ్యక్తీకరింపబడుననియు నే నింతకుముందు చెప్పినాను. పశ్చిమ దేశములలో అవి బ్రాహ్మవ్యక్తి గలవియై, స్థూలప్రపంచవిషయములందును సంఘవిషయములందును స్ఫుటముగాఁ బ్రకాశితములగును. ప్రాచీనహిందూదేశములోని మేధావంతులు ఆలోచించి యాలోచించి—భేదభావము పొరపాటనియు, భిన్న భిన్నముగా నగపడువానికన్నిటికిఁ బరస్పరసంబంధము గలదనియు, తరుగుల్కమృగమనుష్యదేవతాత్మకమును బ్రహ్మమయమును అగు ఈ ప్రపంచమందంతటను ఏకత్వమే వ్యాపించియున్నదనియు—చివరకుఁ దెలిసికొనినారు. ఏతద్భావనాపరమావధినంటినయద్యైతి—సర్వము బ్రహ్మమే ! అన్నియు బ్రహ్మవ్యక్తి భేదములే !—అని చాటినాడు. ఆధ్యాత్మికాధిభౌతిక ప్రపంచములు రెండును వాస్తవముగా ఒకటియే, నానిపేరు బ్రహ్మము, వస్తుభేదజ్ఞానము వట్టి భ్రమ—దీనినే మాయయనియు అవిద్యయనియుఁ జెప్పుదురు. ఇది తెలిసికొనుటయే సర్వవిద్యాధిగమనమునకును సర్వశాస్త్రపఠనమునకును ఫలము.

హిందూదేశమునూట యిట ఎత్తుకొనకుండ విడిచిపెట్టెదము. ఇప్పుడన్యదేశీయుల కీసంగతి యెఱుకపడనిచో, వారు కండితులనియెట్లుచెప్పుగలము ? అయినను పాశ్చాత్యవిద్వాంసులలో పెక్కురు ప్రకృతిశాస్త్రములమున ఈవరమసిద్ధాంతమును ఇప్పుడు గ్రహించుచున్నారు. కాని ఆయొక్కటియును పెక్కురూపము లెట్లయ్యెనో—వారికిని దెలియదు, మనకును దెలియదు ! పరిమితమైన మనబుద్ధికి ఆవిషయము గోచరింపదని మనము సమాధానము చెప్పినాము, వారును అట్లే చెప్పినారు. అయిననేమి ? ఆయొకపదార్థము చెందినమార్పులు, అది తాల్చుచున్న వివిధజాతివ్యక్తిరూపములు—ఇవి గ్రహింపశక్యములే ; తద్విషయకమైన విచారణయే శాస్త్రమనఁబడును.

పశ్చిమఖండమందిప్పుడు దరిదాపుగా అందఱును పరిణామవాదులే. చిన్నజంతువులు క్రమక్రమముగామాటి పెద్దవియై, పెద్దజంతువు లొకప్పుడు క్షీణించి చిక్కి చిన్నవియై కొన్నాళ్ళకుఁ జచ్చిపోవు

ను — అట్లే మానవుల దొక్కసారియే యాకస్మికముగా నాగరకుడై పుట్టలేదు ; ఈరోజులలో, దీనికివ్యతిరేకమైన సిద్ధాంత మెవరేనిచెప్పినా బాశ్చాత్యులలో వివేకవంతుడెవ్వఁడును నమ్మఁడు ; దానికిముఖ్య కారణమేమన — కొన్ని శతాబ్దులక్రిందటివఱకు వారిపూర్వులు మృగ ప్రాయులైయున్నట్లు నిదర్శనములున్నవి, ఆయనాగరకస్థితినుండి అత్యద్భుతమైన స్వల్పకాలములో, వారు గొప్పమార్పునొందినారు. కావున మనుష్యజాతులన్నియును అట్లే క్రమాభివృద్ధి నొందకతప్పదు, అట్లనాగరకస్థితినుండి నాగరకస్థితికి వచ్చుచున్నవి — అని వారు చెప్పుదురు.

ఆదిమమానవులు కఱ్ఱతోను తాతితోను జేసిన కొఱముట్లతో, బసిచేసికొనుచు, తోళ్లతోను ఆకులతోను శరీరముకప్పుకొనుచు, కొండగుహలలోనో, పక్షిగుండలవలె పూరితోను ఆకులతోనుగప్పిన యిండ్లలోనో, నివసించుచు ఏదోయొకరీతిని కాలము గడపుకొనెనువారు. సర్వదేశములందును భూమిత్రివిధ యందుదొరకిన ప్రాచీనవస్తువులః బరిక్షింపఁగా ఈసంగతి ధృవపడుచున్నది ; అదియఁగాక యిప్పటికిని అక్కడక్కడఁ గొన్ని ప్రదేశములందు ఆదిమానాగరకస్థితిలోనున్న మనుష్యులు కానిపించుచున్నారు. కాలక్రమమున మనుష్యులు తగరము రాగి మున్నగు మృదులోహముల యుపయోగము నెఱిగి వానిఁ గరగించిగృహావకరణములును యద్ధిపకరణములగు ఆయుధములను జేయుట యెట్లొక నుఁగొనినారు. ప్రాచీనగ్రీకులును, బాబిలోనియనులును, ఇజిప్షియనులును, చిర కాలము — ఇరవులకంటె నాగరకులై గ్రంథములు ప్రాయుచు వెండిబంగారముల వాడుకొనుచున్నప్పుడునైతము — ఇనుముయొక్క యుపయోగములు తెలియకుండనే యుండిరి. ఆకాలములలో, నూత్న ప్రపంచమనఁబడు అమెరికాలో అనాదిగానుండు మెక్సికనులు, పెరూవియనులు, మాయులు, తదితరులు, ఎక్కువనాగరకులుగానుండి పెద్దపెద్ద దేవాలయములు కట్టుకొనుచుండిరి ; వెండి బంగారములు, సర్వసామాన్యముగా వారుపయోగించుకొనుచుండిరి. (వారికున్న వెండిబంగారములపై యాశచేతనే స్పానియర్దులు వెళ్లి వారిని నాశముచేయుట తటస్థించినది.) వారు చెక్కుముక్తతాతిపనిముట్లతో

ప్రంతోశ్రమపడి కావలసినవస్తువులు చేసికొనుచుండెడువారు—అంతే కాని, యినుముపేరైనను వారికిఁ దెలియదు.

ఆదిమావస్థలో మనుష్యుఁడు విల్లములతో మృగములనుగొట్టి వలలతోఁ జేపలనుబట్టి వానివాహారముగాఁగొని జీవించెడువాఁడు. క్రమముగా భూమి సేద్యముచేసికొనుటయు పశువులను గాచుకొనుటయు నేర్చుకొన్నాఁడు. వన్యమృగములను మచ్చికపఱచుకొని వానిచేఁ దనపనులు చేయించుకొనుచుండెను, ఆవశ్యకమైనప్పుడు ఆహారముగా భుజించుటకుఁగూడ వానిని బెంచుకొనుచుండెను. ఆవులు, గుఱ్ఱములు, పందులు, ఏనుగులు, ఒంటెలు, మేకలు, గొత్తలు, కోళ్లు మున్నగు పక్షులు, ఇతరజంతువులు—వీని నిట్లే మనుష్యుఁడు మచ్చికచేసికొన్నాఁడు. శునకము మనుజుని ప్రథమ స్నేహితుఁడు.

కొన్నాళ్లకు మనుష్యుఁడు కృషీనలుండె జీవించుట సంభవించినది. వండ్లు, దుంపలు, మొక్కలు, కూరగాయలు, ధాన్యములు—మానుషాహారములగు నివన్నియుఁ దత్పూర్వము వానియంతట అవి యడవులలోఁ బెరిగి నప్పటికంటె మనుష్యవ్యవసాయమువలనఁ జాలఁగా మోతపోయినవి. కృషిచేతను వన్యఫలములు పెద్దవియును రుచిమంతములును అయినవి ; అడవిగడ్డి యింపైన వరిపంటగా మోతినది. సృష్టిలో స్వాభావికముగా నొకరిప్రయత్న మక్కఱలేకుండ, నిత్యము మార్పులు జరుగుచునే యున్నవి. దేశ కాలాది పరిస్థితులవలనఁ గలిగిన పరిణామములచేఁ గ్రొత్తగ్రొత్త చెట్లు, మొక్కలు, పక్షులు, పక్షులు, మృగములు నిరంతరము సృష్టములగుచున్నవి. మనుష్యోత్పత్తికిఁ బూర్వము కొంచెముకొంచెముగా మందమందముగాఁ బ్రకృతియే యుద్భిజ్జములను జంతువులను మార్చుచుండెను ; మనుష్య సాత్ర మీజగన్నాట కరంగమునఁ బ్రవేశించినతరువాత, ఆమార్పు లతివేగముగా జరుగుచున్నవి. మానవుఁ డొక దేశపు చెట్లను జంతువులను మణియొక దేశమునకుఁ గొనిపోయి అంటుగట్టి జాతినంకరముగావించి నానావిధములైన నవీన వృక్షములను నవీనజంతువులను సృష్టిలోనికిఁ దీసికొనివచ్చుచున్నాఁడు.

ప్రప్రథమదశలో వివాహమనునది లేదు. వివాహసంబంధము

క్రమముగా కాలాంతరమున వచ్చినది. అతిపూర్వ కాలములో అన్ని జాతులలోను మాతృత్వమే ప్రధానముగా గణించబడియెడిది, పితృత్వవిషయమున అంత స్థిరనిర్ణయములేదు. తల్లి పేరే విడలకుఁ బెట్టెనువారు. పిల్లలను తల్లిలేపెంచవలెను గనుక సాత్తంతయు స్త్రీల చేతులలోనే యుండెడిది, కాలక్రమమున స్త్రీసహితముగా సాత్తంతయుఁ బురుషులచేతిలోనికి వచ్చినది. “ఈధనధాన్యములువావి, నేనుకష్టపడి దోచి తెచ్చినాను, నేనుకష్టపడి పొలముదున్ని పండించివాను, ఇవి వావికా వనిచెప్పి యెవడైన వీనిలో పాలుగొనుటకువచ్చెనేని, వానితో దెబ్బలాడకమానను.” అట్లే—“ఈ స్త్రీలుదఱు కేవలము నాసొత్తు; వారిపై నాకుండుహక్కునకు ఎవడైన భంగముకలుగఁజేసి అన్యాయాక్రమణము చేయఁదలఁచెనేని వానితోఁ బోరాడెదను.” అని మగవాఁడు చెప్పనారంభించెను. అంతటఁ బ్రస్తుతపువివాహశద్ధతి బయలుదేఱెను. బానిసవాండు ప్రశువులువలెనే, స్త్రీలును మగవాని సొత్తయిపోయిరి. ఒక తెగలోని పురుషులు మఱియొక తెగలోని స్త్రీలను పెండ్లిచేసికొనుచుండిరి—ఇది ప్రాచీనవివాహాచారము. అప్పుడైనను స్త్రీలను బలాత్కారముగాఁ గొనిపోవుచుండిరి. కొంతకాలమట్లు జరిగినపిదప, బలవంతముగా వధువులనపహరించు ఆచారము వదలిపెట్టి, ఉభయపక్షముల యన్యోన్య్యాంగీకారముతోనే పెండ్లినిశ్చయించుకొనుట కారంభించిరి. కాని గతించిన ప్రత్యాచారము అంతయో యంతయో తన చిహ్నము లోకములో శాశ్వతముగా దిగవిడిచి మఱిపోవును, ఇప్పటికిని పెండ్లిండ్లలోఁ బెండ్లికొడుకును నవ్వులాటకుఁ దఱుముకొనిపోవు ఆచారము ప్రతిదేశములోను గలదు (తెలుఁగు దేశములో దీనిని దొంగవేలిమియందురు.) పంగదేశములోను యూరప్పులోను పిడికళ్లతో బియ్యముపుచ్చుకొని పెండ్లికుమారునిపై యువ్వుదురు, ఉత్తరహిందూస్తానములో పెండ్లికుమార్తె చలికత్తెలు పెండ్లికొడుకుపక్షము వారిని తిట్టి దూషింతురు.

ప్రజాసంఘము లేర్పడుట కారంభించెను, దేశములఁబట్టి వానిలో భేదము లేర్పడెను. సముద్రతీరమున నివసించువారు సముద్రములో

చేపలు పట్టుకొనియు, బయల్పై నివసించువారు భూమి నున్నకొని పండించుకొనియు బ్రతుకుచుండిరి. పర్వతీయులు పెద్దపెద్ద గొట్టెముందలును, ఎడారులలోనుండువారు మేకలను పంటలను గాచుకొనుచుండిరి. ఇతరులడవులలోనుండి వేటాడుకొని జీవించెడువారు. వెల్లడిప్రదేశములలోనుండువారు వ్యవసాయము బాగుగా నభ్యసించి నుఖజీవనము చేయుచుండిరి; విద్యావ్యాసంగమునకును బుద్ధివ్యాసంగమునకునుగావలయు వ్యవధానముండుటచే వారంతకంతకు నాగరకతాభివృద్ధి నొందుచుండిరి. కాని నాగరకత యధికమైనకొలది శరీరములు మృత్యులములగుచుండెను. ఎప్పుడును బైటదిరిగి వ్యాయామకర్మశులై నానందము పొందగలిగినవారు పరదేశముగాఁ గలవారి శరీరతత్వమునకును, నిరంతర మిండ్లలోనివసించి ధాన్యశాకములే తమ ఆహారముగాఁ గొను ఇతరుల శరీరతత్వమునకునుగలభేద మంతకంత కధికమౌచుండెను. వేటకాడు, గొట్టెకావరి, జాలరివాడును తౌమదినములు వచ్చినపుడెల్ల దొంగలోఁ బడదొంగలోయై వెల్లడిప్రదేశముల వారిపై బడి దోచుకొనుచుండిరి. బయల్పై నివసించుప్రజలు అన్యోన్యసంరక్షణార్థము ఆత్మ సంరక్షణార్థము పెద్దపెద్దసంఘములుగా ఏకీభవించిరి; అట్లేర్పడిన సంఘములే చిన్నచిన్న రాజ్యములైనవి.

దేవతలు (నురలు) ధాన్యశాకాహారులు, నాగరకులు, పల్లెలలోను పట్టణములలోను శోటలలోను వసియించి నేతబట్టలుధరించెడువారు. అనురులు గుట్టలమీఁదనో కొండలమీఁదనో అరణ్యప్రదేశములందో, సముద్రతీరమందో యుండెడువారు; అడవిజంతువులను గొట్టుకొనితినియో, కాననకందమూలఫలములు త్రవ్వకొని కోసికొనితినియో, ఇవియును ఆవులును గొట్టెలును దేవతలకిచ్చి పానికిబదులుగా వారినుండితెచ్చికొనిన ధాన్యాదులుతినియో, జీవించెడువారు; వన్యమృగముల చర్మములు వస్త్రములుగా ధరించుకొనెడువారు. దేవతలు దుర్బలశరీరులు, కాయకష్టముల కోర్వలేకపోయెడువారు. అనురులు దృఢగాత్రులు, ఎన్ని యభోజనములైనను ఎన్నికష్టములైనను భరింపనమర్దులుగా నుండెడువారు (ఈవ్యాసము నందంతటను దేవానురశబ్దములు

గీతలో నుపయోగింపఁబడినట్లు—అనఁగా దైవలక్షణ ప్రధానజాతి
వారు అనురలక్షణప్రధాన జాతివారు అనునర్థములందు—ఉపయో
గింపఁబడినవి—శ్రీమద్భగవద్గీత—16 వఁ అధ్యాయముచూడుఁడు.)

అనురులకు అన్నము తక్కువయైనప్పుడు పర్వతములనుండియో
సముద్రతీరముననుండియో వెలువడివచ్చి పట్టనములు వల్లెలు కొల్ల
పెట్టెడువారు. ఓకొక్కప్పుడువారు ధనధాన్యములకై దేవతలపైఁ
బడెడువారు; దేవతలధిక సంఖ్యాకులుగాఁగూడి యనురుల నెదిరింప
లేకప్పుడెల్లఁ దప్పకుండ వారిచేతులలోఁబడి మడిసెడువారు. కాని, దే
వతలెక్కువబుద్ధి బలముగలవారుగనుక శత్రుమారక యుద్ధసాధనము
లనేకములుకల్పింపఁ జూరఁబించినారు. బ్రహ్మాస్త్రము, గారుడాస్త్ర
ము, వైష్ణవాస్త్రము, శైవాస్త్రము—అద్భుతశక్తి మంత్రములగు ఈ
యాయుధములన్నియు దేవతలవే. అనురులు సామాన్యసాధనముల
తోనే యుద్ధముచేసెడువారుగాని, మహాబలశాలులు. వారు పలుమా
ఱుదేవతల నోడించినారు, ఓడించిననేమి? కృషికవ్యాపారము నేర్చుకొ
నుటకుఁగాని వాగరకులగుటకుఁగాని విద్యావ్యాసంగముచేసి బుద్ధి నభి
వృద్ధిపఱచుకొనుటకుఁగాని వారుశ్రద్ధవహించి ప్రయత్నింపలేదు. జ
యించిన అనురులు స్వర్గములో పరాజితులైన దేవతలపైపరిపాలన
చేయఁబ్రయత్నించినపుడెల్ల తప్పకుండదేవతలు మహత్తరమైన తమ
బుద్ధికుశలతాబలము లుపయోగించి యేదోయొక కపటోపాయముచే
శీఘ్రకాలములో అనురులనుమోసపుచ్చి తమకు దాసులుగాఁ జేసికొ
నెడువారు. ఇతరసమయములందు అనురులు, కొల్లగొన్నపిదప వారి
స్థానములకుఁ దిరుగఁబోయెడువారు. ఐకమత్యముతో దేవతలు కలిసి
యెదుర్కొనిరేని అనురులనువారి అడవులకో కొండలకో సముద్రతీర
రమునకో తఱిమివేసెడువారు. ఇరువాఁగులును కాలక్రమమునసంఖ్య
లోను బలములోను అధికములయ్యెను. కోట్లకొలఁది దేవతలుకూడిరి,
కోట్లకొలఁది అనురులుకూడిరి. రెండుపక్షములవారికి అనేక ఘోరయుద్ధ
ములుజరిగెను; దెబ్బలాటలతోపాటు అన్యోన్యసంపర్కములుకూడఁగలి
గెను. ఈభిన్నజాతుల సమ్మేళనమువలన మనప్రస్తుతప్రజాసంఘములు

మన క్రస్తుతాచారవ్యవహారమర్యాదలు బయలుదేరినవి. క్రొత్త క్రొత్త బుద్ధులును క్రొత్త క్రొత్త యభిప్రాయములును అంకురించినవి; క్రొత్త క్రొత్త విద్యలయొక్కయు శాస్త్రములయొక్కయు వ్యాసంగము జరిగినది. ఒకజాతిమనుష్యులు, చేతినేర్పుచేతనో బుద్ధికౌశలమువలననో ఉపయోగకరములును సుఖదాయకములును అగుపదార్థములు చేయవారంభించినారు; ఇంకొకజాతివారు తత్సంరక్షణకృత్యము తమపైని వైచుకొనిరి; అందఱును సాటాబేరముగా ఆసరకులను ఇచ్చిపుచ్చుకొనుట మొదలుపెట్టిరి. కొందఱు గడుసువారు ఆసరకుల నుకచోట నుండి మఱియొకచోటికిఁ గొనిపోదుమనిచెప్పి, ఆశ్రమకుఁ బ్రతిఫలమనుమిషమీఁద, వచ్చులాభములో నత్యధికమైనభాగము తామే యనుభవించుచుండిరి. ఒకఁడు వ్యవసాయముచేసి పండించుచుండెను, రెండవవాఁడు, పండినపంటను చోరభయములేకుండఁ గాపాడుచుండెను, మూడవవాఁడు దానినిస్థలాంతరమునకుఁ దీసికొనిపోవుచుండెను, నాలుగవవాఁడు ఆసరకునుగొనుచుండెను. పంటకాఁపునకు వచ్చులాభము దాదాపుగాఁగ్గవమియులేదనియే చెప్పవచ్చును, సస్యసంరక్షకుఁడు బలవంతముగాఁ దనకు సాధ్యమైనంతలాభమును సంగ్రహించుకొని పోవుచుండెను; వస్తువులను సంతకును బజాఱునకునుగొనిపోయి యమ్మువణిజునకు అతివిశేషముగా లాభమువచ్చుచుండెను, వస్తువులుకొని యుపయోగించుకొనువాఁడు మాత్రము వానికిఁ దగనివెలయిచ్చి యతివ్యయభారముచే బాధనుంచుచుండెను. ఆసంరక్షకుఁడేరాజు, వస్తువులనొకప్రదేశమునుండి మఱియొకప్రదేశమునకుఁ గొనిపోవువాఁడే వర్తకుఁడు. ఈయిరువురునుగూడ సస్యాదివస్తూత్పత్తి కారకులుగారు—అయినప్పటికిని కృషికుని శ్రమవలనఁగలిగిన ఫలములో దాదాపుగా సంతయు వారేపుచ్చుకొనిబలిసి బహుభోగులగుచుండిరి. పాపము! సరకులన్నియుఁ బాటుపడిపండించినకాఁపు తఱచుగాఁ దిండిలేక అన్నమోరామచంద్రా! యని యేడువవలసి వచ్చుచుండెను.

కాలముగడచినకొలఁది స్థితిగతులు మఱింతచిక్కులలోఁ బడెను. ప్రజాసంఘాతము లపరిమితముగాఁ బెరిగెను. ఈ చిక్కులవలనుండి

మనప్రస్తుత మిశ్రప్రజాసంఘము బయలుదేరినది. గతించిన పూర్వ ప్రకృతిపూర్తిగా నశించక బంకవలె బట్టుకొనియుండును. పూర్వజన్మ ములందు గొట్టెలు కాచుకొనియో చేపలుపట్టుకొనియో అట్టి మఱి యొకవృత్తి చేతనో జీవించినవారు వారి తరువాతినాగరకజన్మములలోఁ గూడ దొంగతనమో, ఓడదొంగతనమో, అట్టిదుర్వృత్తి మఱియొక టియో యవలంబించెడువారు. వేటాడుకొనుట కడపులులేవు, మంద లుగాచుకొనుటకు సమీపమున గుట్టలు కొండలులేవు—ఏకారణము ననో నాగరకతామర్యాదలుగల నరసంఘములోఁ బట్టివాడు, వేట కుఁగాని, చేపలు పట్టుకొనుటకుఁగాని, పశువుల మేపుకొనుటకుఁగాని చాలినంత యవకాశములేదు—స్వభావబలముచేత, పూర్వజన్మవాస నాబలముచేత, వాడు అనినార్యముగా దొంగయో దోపిడికాఁడో యగుచున్నాడు; అంతకంటె అన్యమేమిచేయఁగలడు? పౌరాణికసు ప్రసిద్ధిపడసినవారును, ప్రతిప్రాతఃకాల ప్రజాపతనీయ నామములవా రునుఅగు అహల్య, తార, మందోదరి, కుంతి, ద్రౌపది—వీరిసంతతి వారైన వనితారత్నములు, ఇష్టమైనను, ఏకకాలమందు, అనేక పతు లను గట్టుకొనుటకీక అవకాశములేదు, కావునవారే స్వైరిణులైనారు. ఈకారణముచేతను ఇట్టి యితరకారణములచేతను, భిన్నజాతిస్వభావు లగువారు—పరమనాగరకులు పశుప్రాయములు, దేవప్రకృతితోజన్మించి నవారు అసురస్వభావముతోఁ బట్టినవారు—వీరందఱు, నానాలో హములు కరగించిపోసినట్లు, కలిసియేకమై ప్రస్తుత ప్రజాసంఘమై నారు. అందుచేతనే, ప్రతిప్రజాసంఘములోను, సాధుసారాయణ చో రనారాయణాది వివిధరూపములతో విలాసముగాఁ బరమాత్ముఁడు కీడ్చుచుండుట మనము చూచుచున్నాము. సంఘములో దైవలత గానంపన్ను లెక్కువగానున్నారో అసురలక్షణములుగలవా లెక్కువ గానున్నారోచూచి యాసంఘముయొక్క యోగ్యతాయోగ్యతలు న మప్రిమీద నిర్ణయించెనువారు.

ఏషియానాగరకతయంతయుఁ దొల్లొల బయల్లమీదను మహా సదులచేతను సారవంతములగు భూములమీదను—గంగ, యాంగి

ట్క్కియాంగు, యి ఫేటిజు, సదులతీరములందు—బయలుదేరినది. ఈ నాగరకతలన్నిటికీ మూలకారణమైన పునాది సేద్యము ; ఏని యన్నిటిలోను దైవస్వభావము ప్రబలమై ప్రధానమై కానిపించుచున్నది. యూరప్పునాగరకతలో ముప్పాతికమువీసమువర్వతప్రదేశములలోనో సముద్రతీరములందో యుత్పన్నమైనది—దొంగతనము, ఓడదొంగతనము, ఈనాగరకతకు మూలాధారములు, ఆసురప్రకృతి యతిశయించి యిందుప్రధానముగాఁ గాన్పించుచున్నది.

ప్రస్తుత కాలములో సాధ్యమైనంతవఱకు హిందూదేశముగా, ఏషియాఖండమధ్యభాగమును, అరేబియా యెడారులును అనుదలని వాస్తవమైన యుండినట్లు తోచుచున్నది. అసురసంతతివారగు, ఈ గొత్తకావరులును వేటరులును తమ దుర్గమస్థానములనుండి వెలువడి సంఘీభవించి తండ్లుతండ్లుగావచ్చి దేవతలపైఁబడి ప్రపంచమున దంతటను చెల్లాచెదరై పోవునట్లు వారిని దఱిమివేసినారు.

యూరప్పుఖండములో అతిప్రాచీనులైన ఆదినునివాసు లొక తెగవారున్నమాట వాస్తవము. వారు వర్వతగుహలలోఁ గాఁపురి ముండెడువారు. వారిలోఁ గొంచెము బుద్ధిమంతులు నీటిలో లోతులేని ప్రదేశములందు గుండ్లుపాతి వానిపై మంచెయిండ్లుకట్టుకొని యుండుండెడువారు. చెక్కుముకతాతితోఁజేసిన బాణములు, ఈటలు, కత్తులు, గండగొడ్డండ్లు ఉపయోగపఱుచుకొని వారు వానితో అన్ని పనులు చక్కఁబెట్టుకొనెడువారు.

క్రమక్రమముగా ఏషియాజాతులు యూరప్పులోఁ జొరఁబడిన తరువాతఁ గొన్ని భాగములు కొంచెము నాగరకములైనవి. రష్యాలో నొకానొక తెగవారు మాటలాడుభాష దక్షిణహిందూస్థానపుభాషలను బోలియుండును.

కాని, యేషియామైననుండి నాగరకతజాతివారు వచ్చి యూరప్పునకు సమీపముగానుండు ప్రదేశములు జయించి యత్యుత్కృష్టమైన నాగరకత నెలకొల్పువఱకు, ఎవ్వరోతప్ప యూరప్పులో వాదాపుగా నందఱు యథాపూర్వముగా మృగతుల్యులుగానే యుండిరి.

ఏషియా మైనరునుండివచ్చిన యీనాగరకులను మనము యవనులందు
ము, యూరప్పువారు వారిని గ్రీక్కులందురు.

కొంతకాలముతరువాత, ఇటలీలో, రోమనులను మోటుతెగ
వారు నాగరకులగు ఇట్రస్కునులను జయించి వారి విద్యావివేకవిశేష
ములను స్వీకరించి, నశించిన పరాజితప్రజానాగరకతకు బదులుగాఁ
బ్రత్యేకలక్షణములుగల వారి నాగరకత స్థాపించినారు. క్రమక్రమము
గా రోమనులు సర్వసల యుద్ధము గావించి జయమునెందిరి. యూర
ప్పులో నైరృతవిదిగ్భాగములనున్న అనాగరకజాతులన్నియును రోమ
నుల యాధిపత్యముక్రిందికి వచ్చెను; ఉత్తరమందు అడవులలోనుండు
అనాగరకులుమాత్రము స్వతంత్రులుగా నుండిరి. ఏమయినను, కాల
వశమునఁ గొన్నిశృకు రోమనులు విత్తవిషయభోగములకు దాసులై
నిజబలపరాక్రమములు గోల్పోయిరి; ఆతఱిని ఏషియా తన యనుర
సేసను యూరప్పుమీదికి విడిచిపెట్టెను. ఆయనురధాటి కాఁగ లేక
యూరప్పు టుత్తరదిశయందుండు అనాగరకులు వారి యిండ్లువాకిళ్ళు
విడిచివచ్చి రోమను రాజ్యముపైఁబడిరి, రోము ధ్వస్తమయ్యెను. ఈ
ఏషియా దండయాత్రామూలమున, యూరప్పులోని యనాగరకజాతు
లవారితోను పరిశిష్టులైన రోమనులతోను గ్రీక్కులతోను సమ్మిళితమై
నయొక కొత్త సంకరజాతి యుద్భవించెను. ఇది యిట్లుండ, ఆ కాలమున
రోమనులు జయించి స్థానభిష్టులనుజేసిన యూదులు చెల్లచెదరై
యూరప్పునందంతటను వ్యాపించిరి, వారితో వారి నూతనమతమైన
క్రిస్టియానిటీకూడ యూరప్పులో వ్యాపించెను. వివిధమతాభిప్రాయ
విశిష్టములైన యీనానాజాతులు, నానావిధములైన యీ యసురుల
తండాలు మహామాయా దేవిమూసలోఁ బడి సంతతాన్యోన్యకలహ
తీవ్రవాగ్ని సంతప్తములై కరఁగి యేకమై యూరప్పులోని ప్రస్తుత ప్రజా
సంఘముగాఁ బరిణమించినవి. ఈ ప్రకారముగా అత్యనాగరకమై
పశుప్రాయమైన యొక యూరపియన్జాతి సృష్టమైనది. హిందువుల
నలుపు మొదలుకొని యత్యుత్తరప్రదేశస్థుల పాల తెలుపువఱకు నానా
శరీరచ్ఛాయలు గలవా రందున్నారు; నల్ల వెండుకలవారు, ఎఱ్ఱవెం

దుక్రికలవారు, తెల్ల వెండుక్రికలవారు, కపిలవర్ణపు వెండుక్రికలవారు, అం
దన్నారు ; నీలిరంగుకన్నులవారు, నల్లకన్నులవారు, బూడిదరంగు
కన్నులవారు అందున్నారు ; హిందువుల చక్కని ముఖవర్చస్సు కను
ముక్కుతీరుగలవారును, చీనావారి బల్లపటపుముఖముగలవారును అం
దున్నారు. కొంతకాలము నారొండొరులతో, ఖోరాడుకొనుచుండిరి;
ఉత్తరదేశస్థులు ఓడదొంగలై వారికంటె నాగరకజాతులపైఁబడి వా
రిని హింసించి చంపుచుండెడువారు. ఈమధ్యకాలములో, క్రైస్తవ
మతశాఖల రెంటికిని అధిపతులగు ఇటలీలోని పోప్ గారును కాన్స్టాంటి
నోపిలులోని (పేట్రీయర్కు) ప్రధానమతగురువుగారును, మెల్లఁగా రాజ
కార్యసంబంధముకలుగఁజేసికొని యాయనాగరకసంఘముల రాజులపై
ని, రాణులపైని, ప్రజలపైని తమ యధికారము చలాయించసాగినారు.

ఇకను ఆవల అరేబియా యెడారులలో మహమ్మదీయమతము
బయలుదేరినది. అనాగరకులగు అరబ్బులు ఒక మహాజ్ఞాని మతోప
దేశములవలన ఆవేశమెత్తినవారై ప్రతిఘటింపరాని బలపరాక్రమము
లతోఁ బ్రపంచముమీఁదఁ బడిరి. అష్టలేని యామహాప్రవాహము
తూర్పునుండియు పడమటనుండియుఁగూడ వచ్చి యూరప్ లోఁ బ్రవేశిం
చెను, దానితోఁగూడ హిందూదేశముయొక్కయు ప్రాచీనగ్రీస్సు
యొక్కయు విద్యానాగరకతలు యూరప్ లోనికి వచ్చెను.

మధ్యేషియాలో నెల్లుల్టార్తారులను నెక యసురజాతివారు
మహమ్మదీయమతము స్వీకరించి యేషియాలో ఏషియామైనరును
ఇతరదేశములును జయించిరి. అరబ్బులు హిందూదేశము జయించు
టకు నానాప్రయత్నములు చేసిరిగాని యన్నియు విఫలములయ్యెను.
ప్రపంచమంతయును ముంచి మ్రింగివైచిన మహమ్మదీయ విజయోత్తం
గతరంగము హిందూదేశమునకు మాత్రము వెనుదీయవలసివచ్చెను.
ఒక్కసారి సింధుదేశమును వారాక్రమించిరిగాని దానిని నిలుపుకో
లేకపోయినారు. అటుపిమ్మట మఱియేప్రయత్నమును జేయలేదు.

కాని కొన్ని శతాబ్దాలపిమ్మట, తురుష్కులును ఇతరటార్తార

జాతీవారును బౌద్ధమతమువదలి మహమ్మదీయులైనప్పుడు, వారుహిందువులను పారసీకులను అరబ్బులను జయించి, వారినందఱును వశపఱచుకొనిరి. హిందూ దేశమును జయించిన మహమ్మదీయులలో ఒక్కఁడును అరబ్బీగాని పారసీకుఁడుగాని కాఁడు, వారందఱు తురుష్కులును టార్టారులును. దండెత్తివచ్చిన మహమ్మదీయుల నందఱును రాజపుత్రస్థానములో 'తురుష్కు'లందురు, చారిత్రదృష్టిని అది సత్యమైనమాట. రాజపుత్రస్థానములో చారణులు "తురక లతిబలవంతులు" అని పాడుదురు ; అదియు యథార్థమే. కుత్బుద్దీను మొదలుకొని మోగలు చక్రవర్తులవఱకు—అందఱుటార్టారులే. వారిజాతీయు టిబెటువారి జాతీయు ఒక్కటే ; కాని మహమ్మదీయులై హిందువులతోను పారసీకులతోను పఠస్పరవివాహములు చేసికొని వారి గుండ్రని బల్లవఱపుముఖములు మూర్చుకొన్నారు, శ్రీశిడియే యున్న భేదము. ప్రాచీనాసురజాతీసంతతివారు వీరే. నేఁడుకూడ వారు కాబూలు, కర్నీయా, అరేబియా, కాన్స్టాంటినోపిలు సింహాసనముల సెరోహించి పరిపాలన చేయుచున్నారు ; గాంధారులు (కాండవారుదేశీయులు) ను పారసీకులును నేటికిఁగూడ తురుష్కులకు దాసులై పడియున్నారు. అతివిపులమైన చీనారాజ్యమునైతము మంచూరియా టార్టారుల పాదములకడఁ బడియున్నది, ఈమంచువులుమాత్రము తమ మతము పరిత్యజించి మహమ్మదీయమతము స్వీకరింపలేదు ; వీరు 'మహాలామా'గారి మతశిష్యులు. ఈ యసురు లెన్నఁడును విద్యకోసముగాని విజేకాభివృద్ధికొఱకుఁగాని యెంతమాత్రమును జూడలేదు ; వా రెఱిగిన యొక్కవిద్యయు యుద్ధము. వీరి రక్తసంపర్కము లేకుండ యుద్ధశూరత్వము విశేషముగా నుండఁజాలదు. యూరప్పన కుత్తరముననుండు రణశూరులు కరాకరీమవంతులు నగు ప్రజలలో—ముఖ్యముగా రష్యావారిలో—ఈటార్టారురక్తమే కానవచ్చుచున్నది ; రష్యావారి రక్తవాళములలోఁ బ్రవహించు రక్తములో ముప్పాతిక టార్టారురక్తమే. ఈ దేవాసురయుద్ధమింతటితో సంతరింపదు, ఇఁక ముందుకూడ నెంతో కాలము సాగ నున్నది. దేవత లసురకన్యలను పెండ్లాడుచుందురు, అసురులు దేవకన్య

లను అపహరించుచుండురు—బలవత్తరములైన సంకరజాతుల ప్రాదు
ర్భావమున కిది ప్రధానకారణము.

అరేబియా కాలిపు సింహాసనమును తార్తారులు ఆక్రమించుకొని
కైస్తవులకు మహాపుణ్యతీర్థయాత్రాస్థానమగు జెరూసలేమ్ పట్టణమును
ఇతరస్థలములును బట్టుకొని, ఆమహాపవిత్రసమాధిని దర్శింపనీయక
అనేక కైస్తవులను జంపివేసిరి. క్రీస్తుమతశాఖాధ్యక్షులు రోమోన్ల
దావిష్టులై యూరప్పనం దంతటనుండు తమ మూఢశిష్యుల నందఱును
రేపి తన్నూలమునఁ బ్రభువులను బ్రజలనుగూడఁ గ్రోధోద్రిక్తులఁ
గావించిరి. అంతట జెరూసలేమ్మును మ్రేచ్చులఁగాక గ్రహణమునుండి
తొలగించి రక్షించుటకు యూరప్పలోని యనాగరక ప్రజలు కట్టలు
కట్టుకొని ఏషియామైనరువైపు పరుగెత్తి యందుఁ జొరఁబడిరి. వారి
లో పెక్కు రన్యోన్యకలహములచే మెకరి గొంతుక యొకరు గోసికొ
నిరి, కొందఱు వ్యాధిగ్రస్తులై మరణించిరి, శేషించినవారు మహమ్మదీయులచే
మారితులైరి. అయినప్పటికి, తమవారిని మహమ్మదీయులు
చంపినవెంటనే, ఆ యనాగరకులత్యాగ్రహముక్తులై యాటవికజనుల
ముష్కరహాతముతో మఱల గుంపులుగుంపులుగా వచ్చిరి. స్వజనుల
ను దోచుకొనుటకుఁగాని, మఱొక మంచియాహారము దొరకనప్పుడు
మహమ్మదీయుల భక్షించుటకుఁగాని. వారి కేమియుఁ గొంకుజంకులు
లేకపోయెను. ఆంగ్లేయరాజగు రిచర్డుగారికి మహమ్మదీయుల మాంస
ముపై మనసన్నమాట లోకవిదితమే.

అనాగరకులకును నాగరకులకును జరుగు సంగ్రామములలో
సాధారణముగాఁ బర్యవసాన మెట్లుండునో యిక్కడఁ జూపించిన
ఫలముగూడ నట్లేయండెను. జెరూసలేమ్మును తదితరస్థలములును స్వా
ధీనములు గా లేదుగాని యూరప్పనకుమాత్రము నాగరకతాలాభము
గలిగెను. తోళ్లు కప్పుకొని పచ్చిమాంసము తిని మృగప్రాయముగా
నుండు ఆంగ్లేయులును, ఫ్రెంచివారును, జర్మనులును, ఇతరజాతులును
ఏషియాయొక్క నాగరకతామహత్వము స్వయముగాఁ గనులారఁ

జూచుట తటస్థించినది. ఇటలీలోను ఇతర దేశములలోను నుండు మన నాగజాతివారివంటి మొకవిధమైన క్రైస్తవసైనికులు తత్వశాస్త్ర మధిగమింపఁ బ్రారంభించిరి. వారిలో నొక శాఖవారగు 'టెంప్లరు' లను క్రైస్తవసన్న్యాసిసైనికులు నిరూఢాద్వైతపేదాంతులయి క్రైస్తవ మతము నధిక్షేపించినారు. వారు విశేషముగా ధన మార్జించుటచే, యూరపులోని రాజులు, పోషుగారి యుత్తరువులపైని మతరక్షణ వ్యాజమున, వారిని దోచుకొని చంపి నిర్మూలము గావించినారు.

ఇది యిట్లుండ, ఆమూల, మూరులను నొకమహమ్మదీయజాతి వారు స్పేయినుదేశములో నాగరకరాజ్యము స్థాపించి వివిధ విద్యాశాఖావ్యాసంగముచేసి యూరపులోఁ బ్రథమ విశ్వవిద్యాలయమును బ్రతిష్ఠించినారు. నా రా దేశములనుండి—ఇటలీనుండి, ఫ్రాన్సునుండి దూరస్థమగు ఇంగ్లండునుండిసైతము—విద్యార్థులువచ్చి మూఁగెడు వారు, రాజకుటుంబములలోని బిడ్డలుకూడ సమరవిద్యయును సత్సంపదాయనాగరకతామర్యాదలును నేర్చుకొనుట కటకు వచ్చెడువారు. నూత్నపద్ధతిని ఇండ్లు, దేవాలయములు, ఇతర మహామందిరములు నిర్మింప మొదలుపెట్టిరి.

అయిన నేమి ? యూరపుంతయును క్రమక్రమముగా నొక మహాసేనాశిబిరముగా మాటిపోయెను—ఇప్పటికిఁగూడ నట్లేయున్నది. మహమ్మదీయులు రాజ్య మేదేసి జయించినప్పుడు, వారి రాజు అం దధికభాగము తనకుంచుకొని తక్కినభాగము తన సేనానాయకులకుఁ బంచిపెట్టెడువాఁడు, వారు రాజునకు పన్ను చెల్లింపనక్కఱలేదు కప్పము గట్టనక్కఱలేదు, ఆవశ్యకమైనప్పుడు ఎంతోకొంత నిర్ణీతసంఖ్యగల సేనమాత్రము సేకరించిపంపుచుండవలెను. ఈయేర్పాటువలన ఎప్పుడు స్థిరముగా నొక సైన్యము సిద్ధముచేసిపెట్టుకొను బాధ తప్పి పోయినది; కావలసినప్పుడు బలవత్సైన్య మొకటికూడి యుద్ధసమయ ములందుమాత్రమే రాజునకుఁ బనిచేసెడిది. ఈ భావముతోఁగూడిన పద్ధతియే కొంతపటి కిప్పటికిని రాజపుత్రస్థానములో నున్నది. దానిని మహమ్మదీయులు పశ్చిమఖండమునకుఁ గొనిపోయినారు, యూరపీయ

నులు మహమ్మదీయులనుండి దానిని గ్రహించినారు. కాని వీరికి వారికి భేదమున్నది. మహమ్మదీయపద్ధతిప్రకారము—రాజు, అతనికి యుద్ధ సమయమందు సేనలు సమకూర్చి సహాయము కావలయు సేనాధిపతి బృందము, వారి సేనలు అటుండఁగా—మిగిలిన యావజ్జనులు సాధారణప్రకృతివర్గముగా నుండి యుద్ధసమయములందు నిరుపద్రవముగా శాంతముగా నుండెడువారు. ఇక యూరప్పులోనో, రాజును దత్తహాయసేనాధిపతివర్గమును ఒకపక్షముగానుండి యావత్ప్రకృతిజనవర్గమును దమకు దానులుగాఁ జేసికొనినారు. ప్రతివాఁడును సహాయసేనానాయకుని సంరక్షణములో అతని దానుఁడుగా నుండవలసివచ్చెను, అట్లుండిననే, అతనిని బ్రతుకనిచ్చుట; రా! యని యాజమైనతతఁ ణమే వచ్చి యుద్ధముచేయుటకు అతఁ డెప్పుడును సంసిద్ధుఁడై యుండవలెను.

వాగరకతాభివృద్ధి, వాగరకతాభివృద్ధి—అని యూరప్పువాగు ఊరకే రజులుగొట్టుదురే! దాని యర్థమేమి? అయోగ్యసాధనములైనను మంచివే యని చెప్పి—అనఁగాఁ గార్యమైనఁజాలు, గార్యకారులైన సాధనము లన్నియును ఉచితములేయని—నిర్విఘ్నముగా అభివృద్ధిములను నెఱవేర్చుకొనుట. దానిఁబట్టి యొకానొకప్పుడు చోరకృత్యములు, అన్యతము, ఉరిదీసి చంపుట—యివి యుక్తములుగానే కాని పించును. కావలికాంక్షగ్రాస్తృకూడవచ్చుచున్న మహమ్మదీయులు ఆకటిభాధచేఁ గొంచెము రొట్టె దొంగిలించినందులకు స్తానీదొరగారు వారిని కొరడాతోఁ గొట్టుట నిర్దోషమని యది నిరూపించుచున్నది. యూరపీయనులు కాలిడినచోట్ల నెల్ల వెంటనే తత్ప్రదేశాదిమనివాసుల సమూలనాశనము జరుగుననుమాట సత్యమనుటకు దేశచరిత్రలే ప్రత్యక్షనిదర్శనములు. “నేనువచ్చి యాక్రమించుకొనవలెనని యున్నది గనుక నీవిటనుండిలేచిపోము”—ఇదియూరపీయనుధర్మశాస్త్రసారము ఈసీతని అదినడపి యంగీకరించి యామోదించుచున్నది. ఈ ‘వాగరకతాభివృద్ధి, ప్రభావమువలననే లండనులో దంపతుల యన్యోన్యద్రోహమును, పారిసులో నిరాధారులైన భార్యను బిడ్డలను విడిచి పాటిపోయి మగవాఁడు ఆత్మహత్య గావించుకొనుటయు, పొరపాట్లుగాను,

ప్రమాదములుగాను పరిగణించబడుచున్నవి, కాని నేరములుగాను పాపములుగాను ఎన్నబడుచుండుటలేదు.

ఇస్లాము నాగరకత వేగముగా వ్యాపించిన మొదటి మూడు శతాబ్దాలలోను, క్రీస్టియానిటీయొక్క మొదటి మూడువందల యేండ్లలోను, స్థితిగతులెట్లున్నవో పోల్చి చూచుకొనుము. మొదటి మూడువందల సంవత్సరములలోను క్రీస్టియానిటీమాట ప్రపంచ మెఱుంగనే యెఱుంగదు. కాన్స్టెంటినుగారి ఖడ్గబలముచే క్రైస్తవమతమున కతని రాజ్యములో తావు దొరకినప్పటినుండియైనను, క్రీస్టియానిటీ, యోహానా కథర్మవ్యాపనమునకుఁ గాని యాముష్మికథర్మవ్యాపనమునకుఁ గాని యేవిధముగా సహాయమైనది? భూగోళము చరగ్రహముని నిర్ధారణ చేయుటకుఁ దొలుసారి ప్రయత్నించిన యూరపియన్పండితునకు క్రైస్తవమత మేమి బహుమతియాయఁజూచినది? ఏప్రకృతిశాస్త్రవేత్తను క్రైస్తవమతము సమ్మానించి సంతోషించి సంతోషపెట్టినది? క్రైస్తవమతగ్రంథజాలము ధర్మశాస్త్రమునకుఁగాని దండశాస్త్రమునకుఁగాని వాణిజ్యవ్యవహారసీతులకుఁగాని కళలకుఁగాని యేమైన ననుకూలముగా నున్నదా? క్రైస్తవమతసంఘ మిప్పటికైనను అపవిత్రతా క్షిగ్రంథవ్యాపనమున కంగీకరింపదే! ప్రస్తుతకాలపు ప్రకృతిశాస్త్రములును ప్రస్తుతకాలపు విద్యలును లోతుగాఁ దెలిసినవాఁ డింకను, త్రికరణశుద్ధుడైన క్రైస్తవుఁడుగా నుండుట, సాధ్యమగురా? బైబిలులోని నవీనశాసనము (న్యూటన్మెంటు) లోఎక్కడను ప్రకాశితము గాఁగాని గూఢముగాఁగాని యేశాస్త్రమును ఏకళను అభినుతించు వాక్యమొకటియులేదు. ఇది యిట్లుండ ఖురానులోనో, దాని కనుబంధముగానుండి మహమ్మదుగారి ఉపదేశవాక్యము లని పారంపర్యముగాఁ జెప్పబడుచుండు హాడిత్తు (సన్నా) లోనో, ప్రత్యక్షముగానో నూచనగానో, సమ్మతింపఁబడి ప్రోత్సహింపఁబడని శాస్త్రముగాని కళగాని తదని చెప్పవచ్చును. యూరప్పలోని మహా బుద్ధిశాలులు— హార్వేర్, డార్విన్, బూక్సర్, ప్లామారీయన్, విక్టర్మాగో, ఇంక నట్టి వార నేకులు—క్రీస్టియన్మతబోధకులచే ఇప్పటికిని దూషింపబడుచు

న్నారు, పరమచ్ఛాందసకైస్తవబృందముయొక్క నిందలపాలగుచు
 న్నారు. “దీర్ఘదర్శియుఁ బ్రవక్తయుఁ నగు మహమ్మదుగారియందుమా
 త్రము వారికి విశ్వాసము లేదుగాని, వారును భగవంతుఁ డున్నాడని
 నమ్మువారే” యని యిస్లామ్మత మనుచున్నది. మతములు ప్రపం
 చాభివృద్ధికి సహకారులుగానున్నవా? ప్రతిబంధకములుగా నున్నవా?
 అనువిషయమున ఈరెండుమతములకు గుణగుణయులను శాగుగా పరీ
 త్నచేసి చూచినయెడల, నేయేచోట్ల ఇస్లామ్మతము ప్రవేశించినచో
 ఆయాప్రదేశములయందు దవాదిగానందు పూర్వనివాసులను, ఆమతము
 కాపాడినదనియును, ఆజాతులవారును, వారి భాషయును, వారి జాతీ
 యధర్మములును, నేటివఱకు నిలిచి యున్నవనియును, విస్పష్టముగాఁ
 గానిపించును.

క్రీస్టియానిటీ యట్టి ఘనకార్యము చేసినట్లు నిదర్శన మెక్కడ
 నున్నది? స్పేయినులోని అరబ్బీలును, అమెరికాయందలి ఆదిమనివాసు
 లును వీరి! పాపము! ఇప్పు డెక్కడ నున్నారు? యూరప్టులోని
 యూదులను క్రీస్టియను లెట్లాదరించుచున్నారు? వైద్యశాలాది ధర్మ
 నిర్మాణములుతప్ప యూరప్టులోని కార్యేతరమేదియును క్రీస్తుబోధన
 ముల కనుకూలముగా లేదు. యూరప్టు ఎంత యభివృద్ధినందినను, ఆ
 యభివృద్ధియంతయును క్రీస్తుబోధనములకు విరుద్ధముగాఁ బ్రవర్తించి
 నందువలనను క్రీస్టియానిటీకి ద్రోహముచేసినందువలనను గలిగినది కాని
 అన్యథాకలుగ లేదు. క్రీస్టియానిటీకి యూరప్టులోఁ బూర్వమున్న స
 ర్వాధికార మిప్పుడుకూడ నున్నయెడల, మతాపరాధుల విమర్శించు
 మహాసభ (Inquisition.) మఱల బయలుదేటి పాశ్చరు, కోక్కు ము
 న్నగు ప్రస్తుత ప్రకృతిశాస్త్రవిశారదులను దహనముచేయుటకుఁ గావ
 లయు నగ్నిని ప్రజ్వలించఁజేసియుండును! స్తంభములకు విడిచికట్టి
 నిప్పంటించి డార్వినుగారిని ఆయన శిష్యుకోటిని ఈపాటికి దగ్ధముచేసి
 యుండును! ప్రస్తుత కాలపు యూరప్టులో క్రీస్టియానిటీ వేఱు, నాగర
 తవేఱు, తన ప్రాచీన శత్రువైన క్రీస్టియానిటీని జంపి, క్రైస్తవమత
 బోధక పురోహితబృందమునెల్ల నణగఁద్రొక్కి ప్రస్తుతము వారిచేతు

అలోచనగడు విద్యాలయములు మున్నగు లోకోపకారకధర్మకార్యస్థానములను వారినండి లాగుకొని తన వశముచేసికొనవలెనని వాగరకతాదేవి నడుము కట్టుకొని సిద్ధముగానున్నది. మూడులైన పామరజనుల ప్రాపువలన క్రీస్తుయానిటీ తన బ్రతుకింకను సాగించుకొనుచున్నదిగాని తేనియెడల నొక నిమిషమైనను జీవింపలేక యీపాటికి నిర్మూలమైపోవలసివదే! ఏలనఁ బట్టనవాసులగు దరిదుగ్గిల, ఇప్పటికిని క్రైస్తవమతగురువులకుఁ బోమశత్రువులైయున్నారు. ఇంక ఇస్లాము సంగతి యెత్తుకొందము. మహమ్మదీయుల దేశములలో ప్రార్థులన్నియును స్థిరముగా ఇస్లామ్మతముమీఁద ఆధారపడియున్నవి; తన్నతబోధకులు రాజకీయోద్యోగు లందఱచేతను అధిక గౌరవము నందు చున్నారు; ఇతర మతబోధకులుకూడ గౌరవింపఁబడుచున్నారు.

యూరప్పువారి వాగరకతను ఒకబట్టతోఁ బోల్పవచ్చును. ఆపటనిర్మాణ మీక్రిందిసాధనములతోఁ గావింపఁబడినది. సముద్రప్రాంతమందలి యొక విశాలపర్వతాకీర్ణసమశీతోష్ణప్రదేశమను మగ్గములోఁ బెట్టి యాబట్ట నేసిజారు; నానాజాతినమ్మేళనమువలనఁ గలిగిన బలపరాక్రమవంతమైన యొక సంకరజాతి యాబట్ట కాధారమైన దూది; స్వరక్షణమునకును స్వమతరక్షణమునకును గావించు యద్ధముపడుగు (నిడుపునేత); కత్తి చేతఁబట్టువాఁడు ఘనుఁడు, అట్లు చేయనివాఁడు స్వాతంత్ర్యమును గోల్పోయి పరాధీనుడై మఱియొక యోధుని సంరక్షణమువలన బ్రతుకును. వాణిజ్యము దానిపేక (అడ్డనేత). ఈ వాగరకతకు సాధనము కత్తి, దానికి సహాయములు దేహబలమనోద్ధైర్యములు, దానియద్దేశము ఇటను అటను భోగము(నుఖానుభవము).

ఇంక మనస్థితి యెట్లున్నదో చూతము. ఆర్యులు శాంతిప్రియులు, కృషికులు, —భూమిదున్నుకొని బ్రతుకువారు—; నెమ్మదిగా వారు కుటుంబపోషణము చేసికోఁగలిగినయెడల వారికది చాలును, తృప్తాత్ములై హాయిగా నుందురు. అట్టి జీవనముచేయువారికిఁ గావలసినంత తెఱపియుండును. ఆలోచనశీలురును వాగరకులును అగుటకు ఎక్కువ యవకాశముండును. మన జనకమహారాజు స్వహస్తము

అతో నాగలిపట్టుకొని దున్ని వాడ; ఆయనయే ఆకాలమందలితత్త్వ
వేత్తలలో అగ్రగణ్యుడుకూడ నయ్యెను. మనలో ఆదినుండియుఋషులు
మునులు యోగులు పుట్టుచునే యున్నారు; ప్రపంచమగతియు వట్టి
భ్రాంతియని వారు మొట్టమొదటనుండియు ఎఱుఁగుదురు. నీయిష్టము
వచ్చినట్లు దెబ్బలాడుము! దోచుకొనుము! నీకుఁ గావలయుసుఖము
కేవల శాంతిలో నున్నదిగాని మఱొకయెడ లేదు! శాంతి, శరీరసుఖ
త్యాగమువలన లభించునుగాని అన్యథా లభింపదు! శరీరపుష్టివలన
నిజమైన సౌఖ్యము దొరకదు, అది విద్యావ్యాసంగమువలన మనో
బుద్ధుల సభివృద్ధిచేసికొని ప్రజ్ఞానియకాటవలననే దొరకును! వ్యవసాయ
ముకై అడవిపోళ్ళు కొట్టి బాగుచేసికొన్న వారీమనఃనుభావులే!

అడవికొట్టి తెఱచిచేసికొనినచోట్ల హోమకుండములు త్రవ్వి
వేదికలు కట్టుకొన్నారు. భరతవర్షముయొక్క నిర్మలాకాశముమీఁదికి
యజ్ఞసంబంధమైన పవిత్రహోమధూమములు ఎగురుచుండెడివి; ఆప్ర
శాంతప్రదేశములు వేదమంత్రములతోమాటుమోఁగుచుండెడివి—
పశువులు ఇతరమృగములను నిరపాయముగా నిర్భయముగాఁ బచ్చిక
మేయుచుండెడివి. సరస్వతీధర్మదేవతల చరణసరోజములకడనే సేవ
చేయుటకు ఖడ్గము నియోగింపఁబడెను. ధర్మసంరక్షణమును పశుప్ర
జాపోషణమునే ఖడ్గముయొక్క విహితకృత్యములు, అపాయముబో
నుండు దుర్బలులను కాపాడినవాడే శూరుడు—క్షత్రియుడు. సర్వ
రక్షకమైన ధర్మమే అసిలాంగలములపై నధికారము చేయుచుండెను.
ధర్మదేవతయే రాజాధిరాజు; ఎప్పుడును—యావత్ప్రపంచము నిద్రిం
చుచున్నప్పుడునైతము—అతడు మేలుకొనియుండెను. ధర్మదేవత
పరిపాలించి రక్షించుకాలములో నందఱును స్వేచ్ఛాసుఖ మనుభవిం
చుచుండిరి.

ఆర్యు లెక్కడనుండియో పరదేశమునుండివచ్చి హిందూదేశ
మువైబడి తదాదిమనివాసులను విరూలముచేసి వారిభూములను
లాగుకొని యటఁ గాపుర మేర్పఱచుకొన్నారని యూరపియన్పండితు
లేమేమో చెప్పుదురు! అవన్నియు అవివేకసంభాషణములు! కేవ

లా సంగతప్రలాపములు! మన దేశపు విద్యావంతులుకూడ దాని కంత
కును తలలూపి తథాస్తు! అనుట వింతలలో వింత! అంతటితో నూర
కుండక, ఆ ఘోరమైన అన్యతము లన్నియు మన వసిబిడ్డలకు బోధించు
టకంటె నికృష్టతరమైన కృత్యము మఱేదియులేదు!

నేను వట్టి మూఢుడను; పాండితీసంపన్నుడనని ప్రజలు పల్కి
ప్రజలను మోసముచేయును; కాని నాకున్న యల్పజ్ఞానముతోనే, పాఠ
శాలలో జరిగిన మహాసభలో, అట్టియభిప్రాయములు తప్పని దృఢముగా
స్పష్టముగాఁ జెప్పినాను. ఈవిషయమే మన పండితులతోను పాశ్చాత్య
పండితులతోను—అనేకులతో—ప్రసంగించుచున్నాను; అవకాశము
చూచుకొని యీ అపసిద్ధాంతమునకు సవివరణముగా అనేకాక్షేపణము
లగ పఱుపఁగలనని నాకు ధైర్యమున్నది. “మీరు చదువుకొన్నవారు;
దయచేసి మీ వేదములను, మీ శాస్త్రములను, మీయితర ప్రాచీనగ్రం
థములను గాలించి చదివి స్వయముగా స్వతంత్రమైన సిద్ధాంతములు
చేసికొనుఁడు” ఇదియే మీకును మన పండితులకును నేజేసికొనుమనవి.

అవకాశము కలిగినపుడెల్ల యూరపియనులు పరదేశములలో
అనాదిగా నివసించువారి నందఱను సమూలముగాఁ బరమపదమునకుఁ
బంపించి, పారిభూములమీఁద సుఖముగాఁ గాపురము చేయుదురు,
కావున ఆర్యజాతివారుకూడ అట్లేచేసి యుండవలెనని యూహింతురు.
దేశములో ఇంటిపట్టుననేయుండి కలిగియున్న దానితోఁ గాలక్షేపము
చేయుఁజూచు పాశ్చాత్యులను వట్టి అప్రయోజకులఁగాను పనికిమాలిన
నిర్భాగ్యులఁగాను ఎంచెదరు, కనుక చంపి, దోచుకొని, పరుల భూధ
నము లపహరించి, తిని, తెగబలియుట యెట్లోయని తలపోయుచు,
అడవిమృగములవలె వారు ప్రపంచమంతయు ద్రిష్టురుటతప్పదు—
అందుచేత ఆర్యులుకూడ అట్లే చేసియుందురని సిద్ధాంతపఱుచుచున్నా
రు !! నాయనలారా ! అట్లు చేసినట్లు నిదర్శనము లేక్కడ ? వట్టి
యూహాలా ? ఉజ్జయింపు లేక్కలా ? అటైనచో, మీతలయుఁ
దోకయులేని విపరీతపు టూహాలను మీకడుపులోనే పెట్టుకొని
యుంచుకొనుఁడు! పైకి వెళ్లఁగ్రక్కకుఁడు!

ఆర్యులు అన్యదేశమునుండివచ్చి హిందూ దేశములోఁ బ్రవేశించిరని యేవేదములో ఏనూ క్తము లోనున్నది? పశుప్రాయులుగానుండు ప్రాచీన దేశస్థులను ఆర్యులు పరిమార్చిరను ఊహ మీకెట్లుకలిగినది? అట్టియూహ కాధారమేమి? అట్టి యసంగతప్రసంగములవలన మీకు వచ్చు లాభమేమి? మీరామాయణపుఁ జదువంతయును చట్టుబండలై పోయినది, దానిలోనుండి యీవిచిత్రవిపరీతకథ యేలకల్పించెదరు?

రండు, రామాయణమున కేరండు! రామాయణమనఁగా నేమి? మృగతుల్యులుగా దక్షిణహిందూస్థానములో మొట్టమొదటనుండియు నున్న జాతులవారిని ఆర్యులు జయించుటయూ? సరే! అట్లేకానిండు! శ్రీరామచంద్రమూర్తి నాగరకుడైన ఆర్యజాతిప్రభువు. అతఁ డెవని తోడ దెబ్బలాడెను? లంకాధిపతియగు రావణునితో! రావణుని నాగరకతయు లంకానాగరకతయు, రాముని నాగరకతకంటెనులయోధ్యా నాగరకతకంటెను కొంచె మెక్కువగాని తక్కువగాదని రామాయణ మించుక చదివినవానికైనను స్పష్టము కాఁగలదు. ఇతను ఈవానరులును ఇతర దక్షిణహిందూస్థానజాతులవారును ఎప్పుడు జయింపఁబడినారు? జయింపఁబడుట యట్లుండఁగా, వారందఱు శ్రీరాములవారి స్నేహితులే! ఆయనకుసాహాయ్యము చేసినవారే! రామచంద్రమూర్తి ఏవాలిరాజ్యమును స్వాధీనము చేసికొన్నాఁడో, యేగుహకుని రాజ్యముకొట్టి కలుపుకొన్నాఁడో చెప్పుడు నాయవలారా!

అయినప్పటికీ అక్కడక్కడ ఆర్యులకును ఆదిమనివాసులకును యుద్ధములు జరిగియుండవచ్చును. రాక్షసారణ్యములలో కపటమును లోకఁడో యిద్దఱో హోమాగ్ని యెదుటఁ గనులుమూసికొనిధ్యానము చేయుచున్నట్లు నటించుచు, రాక్షసు లెప్పుడువచ్చి తమమీఁద రాలును ఎముకముక్కలును విసరుదురని యెదురుచూచుచుండవచ్చును. కోరినట్లు జరిగినతత్త ణమే మూలుగుచు కూసరాగములు పెట్టుచు వారు రాజులయొద్దకుఁ బోయియుండవచ్చును. అంతట రాజులు కవచ ధారులై ఖడ్గాదిసాధనములతో తివ్రజవనాశ్వములపై నెక్కివచ్చియుండవచ్చును. ఆదిమనివాసులైన రాక్షసులు జాలతోను అవ్వలతోను

ఎంత కాలము యుద్ధములో నిలువగలరు? రాజులు వారిని జంపియో తఱిమి వైచియో తమతమ రాజధానులకు, దిరుగ, బోయియుండవచ్చును. సరే! యివన్నియు సంభవించియుండవచ్చును, కాని దానిబట్టి, ఆర్యులు వారిభూము లాక్రమించి యపహరించినారని మెట్లు నిర్ధారణ చేయగలరు? ఆమాట రామాయణములో ఎచ్చటనున్నది?

నుంచి వెడల్పుగలిగి నౌకాప్రయాణమున కనుకూలములైన నదులతో విశాలమై, ఉష్ణమై, మెరకవల్లములులేక మట్టమైయున్న దేశము, మన ఆర్యవాగరకతావస్త్రమునకు మగ్గము. మహావాగరకులు, అర్ధవాగరకులు, అనాగరకులు (దాదాపుగా అందఱు ఆర్యులే) కలిసిన ప్రజాసంఘము ఆవస్త్రమునకు ముఖ్యధారమైన దూది. వర్ణాశ్రమాచారములు (బ్రహ్మ క్షత్రియ వైశ్య శూద్ర) వర్ణములు—బ్రహ్మచర్య గార్హస్థ్య వానప్రస్థ సన్యాసాశ్రమములు) దానిపడుగు, ప్రకృతి సామాన్యధర్మములగు స్పర్ధ, అహమహమిక, మున్నగువానిని నిర్జించుటయే దానిపేక.

ఓ! నాయూరపియనుమిత్రులారా! మీరువచ్చి బాగుచేసిన దేశమేది? యని మిమ్ముడుగనిచ్చెదరా! మీకు దుర్బలజాతు లగపడినచోటుల నెల్లవానిని వేళ్లతోఁగూడ పీడి పాటవేసి నాశనము చేసినారని చెప్పవచ్చును. వారి భూములమీఁదికిఁబోయి మీరు పాదుకొన్నారు, వారిని శాశ్వతముగా ఆవలికి సాగగంపినారు. మీ అమెరికా, మీ ఆస్ట్రేలియా, న్యూజీలండు, మీ పాసిఫిక్ జ్ఞానముద్రద్వీపములు, దక్షిణాఫ్రికా—వీనిచరిత్రలు కొంచెము నెలవిచ్చెదరా? ఆయాదేశములందలి యాదిమనివాసు లిప్పుడెక్కడనున్నారు? వారందఱు నశించివారు, అడవిమృగముల సంతరింపఁజేసినట్లు మీరు వారిని నిశ్చేషముగాఁ జంపివేసినారు. మీరట్లుచేయుటకు సమర్థులుగానిచోట్ల—అట్టి ప్రదేశములందుమాత్రమే—ఇతరజాతు లింకను జీవించియున్నవి.

హిందూదేశమట్లెన్నఁడును జేయలేదు. ఆర్యులు దయామయులు, అత్యుదారపురుషులు, వారిహృదయములు పారావారమువలె

నపారములు, వారిప్రజ్ఞాబుద్ధి లమానుషములు; బుద్ధుదప్రాయములై, పైకి ఇంపుగా నగపడినను యథార్థముగా రాక్షసకృత్యములైయుండు, ఈదుష్టసంకల్పములకు వారు వార్యంతరంగములలో నెన్నడును తా వీయలేదు. ఓ ! నాస్వదేశీయులైన వివేకహీనులారా ! ఆర్యులు అది మనివాసుల దేశమాక్రమించి యందుఁ గాఢపుర ముండుటకై వారి నందఱును సంహరించివేసినయెడల, ఈ వర్ణాశ్రయచారనియమము లుండునా ?

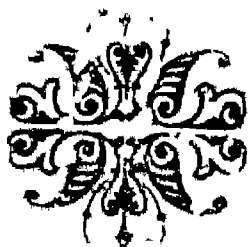
యూరప్పువారియద్దేశము, ఆత్మజీవనార్థమన్యూ లందఱును అంతరింపఁజేయుట. ఆర్యులయద్దేశము శ్రేయోభివృద్ధిగావించి, ఉద్ధరించి, యందఱును తమంతవారిని, తమకంటె ఎక్కువవారినిగూడఁ, జేయుట. యూరపియనుల నాగరకకు సాధనము కత్తి. ఆర్యనాగరకతాసాధనము వివిధవర్ణ విభాగము. ఈవర్ణవిభాగనిబంధనము నాగరకతాసాధమునకు నిశ్చేదవంటిది; దానివలన అందఱును—ఎవరి విద్యావివేకపరిపాకముల కనుగుణమైన యున్నతపదములకు వారెక్కుచు—నిరంతరాభివృద్ధి నొందఁగలరు. యూరప్పులో—బలవంతునకు జయము, బలహీనునకు మరణము—ఇది సర్వత్ర కానిపించునది. భరతభూమిని జయించి తన ప్రతి సాంఘికనియమమును దుర్బలుల సంరక్షించుటకై యద్దేశింపఁబడినది.

సంపూర్ణము.

శ్రీ కృష్ణ దేవరాయ అచ్చల బాహునిగారు వ్రాసెను.

విభాగము ... వర్ణసంగ్రహము

విభాగ వర్ణము ... భాగము

త ప్పా ప్ప ల ప ట్టి క.

సంఖ్య	పేరా	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
ii	2	5	అనుచు	అనుచు
ii	8	2	బట్టలలో	బట్టలలో
8	1	17	గదలవ	గదల్ప
6	1	19	దేశములలో	దేశములలో
7	1	4	అధోగతి	అధోగతి
10	2	4	క్రియార్థ	క్రియార్థ
10	2	5	తదర్థానాం	తదర్థానాం
10	2	7	నిష్ప్రయా	నిష్ప్రయా
11	2	7	యందును	యందును.
12	5	2	త్యక్తి	త్యక్తి
12	6	2	నీచమైన	నీచమైన
12	7	1	తిష్ఠ	తిష్ఠ
12		1	దేశముందు	దేశముందు
Ft note				
దిట		3	తత్యములు	తత్యములు
దిట		5	ఉన్నవి	ఉన్నవి.
14	1	2	మూలలో	మూలలో
14	1	8	అయన	అయన
14	1	15	పిరికి	పిరికి
14	1	17	నుండెను.	నుండెను
15	2	9	అని	అని
17	1	5	అందు	అందు
17	2	2	కార్థ	కార్థ
17	3	5	లక్ష్యము	లక్ష్యము
17	3	7	సమర్థ	సమర్థ
19	1	7	చారా	చారా
20	1	5	ఓక్క	ఓక్క
20	1	6	మూల్యోదేశ	మూల్యోదేశ
20	3	3	కీచక్రతి	కీచక్రతి
20	3	3	రాజయ	రాజయ
20	3	9	నైన	నైన
21	2	2	సమానము	సమానము

పాఠం.	పేరా	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
21	2	4	కులీనులు	కులీనుల
21	2	6	విధేయ	విధేయ
21	3	4	పరమార్థము.	పరమార్థము,
22	1	1	నిర్ణయోధనము	నిర్ణయోధము
22	1	3	మైదేమ	మైనదేమ
22	2	4	యొన్నది	యొన్నది
22	2	5	దానిని	దానిని
23	1	4	ఆపత్య	ఆపత్య
23	1	11	ఆనేకా	ఆనేకా
23	1	12	ప్రస్తుత	ప్రస్తుత
23	1	18	దెబ్బ	దెబ్బ
25	1	15	ఇతరులనుఁచుకొని, దో	ఇతరులనుదోఁచుకొని,
25	1	20	మనో	మనో
25	1	25	సమ్మర్థము	సమ్మర్థము
26	2	2	మనుష్యుఁ	మనుష్యుఁ
26	2	6	ఁదామంతటఁకామే	ఁదమంతటఁదామే
26	2	18	లోకులు	లోకులు
27	1	3	స్వాస	స్వాస
28	3	1	శరీరములొ	శరీరములొ
28	5	3	నిస్సంక్షే	నిస్సంక్షే
28	5	6	భ్రష్ట	భ్రష్ట
28	6	8	భానులు	భానులు
29	1	10	భావ	భావ
29	1	11	కాగ	కావ
29	1	22	పుట్టిన	పుట్టిన
29	1	24	యన్నార	యన్నార.
30	1	1	నాగరకు	నాగరకులగు
30	2	11	తొ	తొ
30	2	15	సంగతులు	ఈసంగతులు
30	2	15	వలెను. ఈ	వలెను.
31	1	8	స్త్రీపురుషులు	స్త్రీపురుషులు
31	1	7	దుస్తుల	దుస్తుల

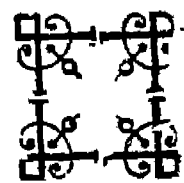
రట.	పేరా	వంక్తి	తత్వ	ఒప్పు
81	2	15	యేండ్లు రాగానే	యేండ్లు రాగానే
81	2	16	బుద్ధి	బుద్ధి
82	1	5	సాధారణ	సాధారణ
82	1	18	అది	అది
82	1	13	ప్రతిభుత్తరము	ప్రతిభుత్తరము
82	2	8	ఎక్కడ	ఎక్కడ
82	2	9	భాధ	భాధ
82	2	10	దర్శన	దర్శన
82	2	10	భార	భార
82	2	11	ధారణ	ధారణ
83	1	15	ఇప్పు	ఇప్పు
83	1	22	శ్రద్ధ	శ్రద్ధ
84	1	2	గట్టించు	గట్టించు
84	1	8	కేవలము	కేవలము
84	1	9	అయిమి	అయిమి
84	1	10	అభిర	అభిర
84	1	10	అస్త్రీయ	అస్త్రీయ
84	1	13	పట్టణ	పట్టణ
84	1	18	సాధారణ	సాధారణ
84	1	21	భేదము	భేదము
84	1	22	అమెరి	అమెరి
84	2	2	బట్టలును	బట్టలును
85	1	15	యావతార	యావతార
85	1	16	అమె	అమె
86	1	14	స్వయము	స్వయము
86	2	1	దేహ	దేహ
87	1	8	క	క
87	2	6	నొకప్పు	నొకప్పు
88	1	8	ప్రసిద్ధి	ప్రసిద్ధి
88	1	21	యింద్రులను	యింద్రులను
89	1	4	వరస	వరస
40	8	11	మనోరథుల	మనోరథుల

పాఠట.	పేరా	పంక్తి	తత్వ	వివర్ణ
41	1	6	తెద	తెద
41	2	13	పరశీ జేయుల	పర జేసీయుల
42	1	1	మనల	మన
42	2	6	ధూళి	ధూళి
42	2	7	వను	వను
43	1	7	స్ఫుటము	స్ఫుటము
43	1	10	షీతోఁ	షీతోఁ
43	2	1	విధాన	విధాన
44	1	11	వపుకరు	వపుకరు
44	1	12	కొని	కొని
45	1	5	కే	కే
45	1	7	వైద్య	వైద్య
45	1	12	వైద్య	వైద్య
45	1	14	మూలము	మూలము
45	1	15	జ్వరము	జ్వరము
45	2	8	నంద	నందు
45	2	6	కుభ్రీమన	కుభ్రీమన
46	2	1	కుదా	కుదా
47	2	2	మూఁడు	మూఁడు.
48	1	1	నెర్తల	నెర్తల్య
48	1	12	వ్యాప్తమే	వ్యాప్తమే
48	1	16	బజారులు	బజారులు
49	1	8	న చేయకుము	చేయకుము
49	1	8	చెప్పుచున్నది	చెప్పుచున్నది
49	1	5	యధేచ్ఛము	యధేచ్ఛము
49	2	2	యధా	యధా
50	5	1	అశోగ్య	అశోగ్య
50	5	7	కొందరు	కొందరు
50	5	9	మేర	మేర
50	5	17	గూడఁ	గూడ
51	1	10	మొన	మొన
51	1	12	పెన్మములా	పెన్మములా

పాఠం. పేరా	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
51	1	15 గాయలు	గాయలు
51	1	17 లోగమ	లోగమ
51	2	8 మాట	మాట.
52	1	5 పెట్టు	పెట్టు
54	1	6 జిర్ణము	జిర్ణము
54	2	11 ప్రితినియ	ప్రితినియ
56	1	2 టానిపు	టానిపు
58	2	1 అతిమత్ర	అతిమాత్ర
58	2	16 హిమవత్సర్యము	హిమవత్సర్యము
58	2	24 దేశముల	దేశముల
57	1	1 యాత	యాత
57	8	7 నిల్లగును	నిల్లగును.
58	1	2 నిప్పు	నిప్పు
58	2	5 వికృత	వికృత
58	2	6 హినులు	హినులును
59	1	1 అంగేయులు	అంగేయులు
59	2	2 మరి	మరి
60	1	6 బజారు	బజారు
60	2	8 లేవియో	లేవియో,
60	8	4 వవరి	వరి
61	8	1 పశ్చిమ	పశ్చిమ
61	8	8 ఆదేశము	ఆదేశము
62	1	7 మట్టుననే	మట్టుననే—
62	1	22 లోపల	లోపల
64	1	5 పాత్రలు	పాత్రలు
64	1	15 గరిఁపెలు	గరిఁపెలు
64	1	20 నుపయోగ	నుపయోగ
68	1	8 అది	అది
69	2	5 వదులు	వదులు,
69	2	10 బట్టతో	బట్టతో
71	2	8 తోము	తోము
72	2	8 కొనుట	కొనుట,

పాఠం.	పేరా	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
78	2	7	కోర్కె	కోర్కె
78	2	8	స్త్రీ	స్త్రీ
78	2	7	దీపములు	దీపములు.
78	2	12	చేయుదురు	చేయుదురు.
78	8	5	గాదు.	గాదు,
78	8	6	మార్చన,	మార్చన.
79	2	10	కం	కేం
81	3	11	బ్బిలు	బ్బిలు
82	1	8	చేసినది	చేసినది.
82	3	2	దోల్బణము,	దోల్బణము,
82	3	10	జాతీయ	జాతీయ
84	2	6	పెరించి	పెరించి
84	3	5	కిలిప్పుడు	లికిప్పుడు
86	2	4	మారు	మాలు
86	2	5	ప్రచ్ఛన్న	ప్రచ్ఛన్న
86	3	4	లన్నియు	లన్నియు-
87	1	18	కలకత్తా	కలకత్తా
87	1	26	వశించు	వశించు
88	2	20	జాగరూకు	జాగరూకు
88	2	21	ప్రాతి	ప్రాతి
89	3	5	అర్థ	అర్థ
90	2	4	పద్ధతి	పద్ధతి
91	3	2	ంబము	కంబము
92	1	7	వారు	వారు.
92	1	6	అ	అ
92	1	20	మంది	మంది.
98	1	18	ప్రాతి	ప్రాతి
94	1	6	తీయన	తీయన
95	2	5	సమస్త	సమస్త
95	2	8	ప్రత్యే	ప్రత్యే
97	2	8	తోను	తోను
97	2	10	గరిగించి	గరిగించి

పాఠము.	పేరా	పంక్తి	తప్పు	ఒప్పు
99	1	28	పిడికల్లు	పిడికల్లు
99	1	25	కుమార్త	కొమార్త
100	1	8	దలను	దలను
100	2	6	ఇవియును ఆవులును గొర్రెలును	వీనిని ఆవులను గొర్రెలను
100	2	8	చర్మములు	చర్మములు
104	2	8	వారసు,	వారసు,
110	2	18	సారము	సారము.
110	2	15	వృద్ధి	వృద్ధి
111	2	25	రూగో	రూగో
115	3	2	నివసించు	నివసించు
116	1	2	నూక మ	నూక మ
116	3	2	తీవ్ర	తీవ్ర
117	2	8	వైశ్య	వైశ్య
117	3	9	చివారు	చివారు
118	2	8	హీను	హీను

Works of Kuchi Narasimham,

PITHAPURAM. Godavari East.

- (a) Approved for Libraries—Fort St. George Gazette of
21-6-1921 Page 637.
(b) Do 11-5-1926—191 & 184
(c) Do & Teachers 22-12-1925—515

TELUGU

- (a) 1 Life and teachings of Sri Rama Krishna Parama
Hamsa (Poetry) 2nd Edition ... 0 10 0
(a) 2 Lord Gaurangi (Life of Chaithanya Swami)
Poetry Vol. I ... 1 4 0
(a) 3 Do Do „ II ... 1 4 0
(a) 4 Rupalata:—An Original Drama (Prescribed for
the Elementary Higher Grade Training S. L. C.
Examination of 1920) 3rd Edition ... 0 14 0
5 Arrows of fire Paul Richard's Sayings) ... 0 1 0
(b) 6 Swami Vivekananda's 'East & West' ... 0 14 0
(Prescribed for Part I B of the Intermediate
Examination of 1928.)
7 Vana/asi:—The story of Parnell's Hermit ...
amplified and dramatized—3rd Edition (approved
for use in Schools, Fort Saint George Gazette
of 14-6-1921 Page 619—prescribed for the
Elementary Higher Grade Training S. L. C.
Examination of 1925 and for the B. A.
Examination of 1923) ... 0 12 0

8	Selections in Telugu poetry and prose:—from the author's own works (approved for use in School, <i>Fort Saint George Gazette</i> of 6-3-1923 Page 1, prose portion prescribed for the Secondary Grade training Course of 1924—25	0	12	0
9	Telugu in Schools	0	3	0
10	Comic writings & Contributions to Journals	0	12	0
11	An appeal to Andhra Ladies	0	2	0

(Approved for School use *Fort Saint George Gazette* of 11-5-1926 Page 189)

(b) 12	Vivekananda's Lectures on Bhakthi Yoga	0	10	0
(b) 13	Twelve Lectures of Vivekananda	1	8	0
14	Atmanivedanam—Poetry	1	4	0
(c) 15	Four Lectures of Vivekananda on the Hindu Epics	0	8	0

ENGLISH (Pocket Size)

(b) 16	Character	0	2	0
(b) 17	Student Life Now & Then	0	3	0

†
‡

FOR COPIES, APPLY TO THE AUTHOR

AT

PITHAPURAM.

(Euz. Godavari Dist.)

